

กระบวนการสอนกีตาร์คลาสสิกของกิริตินันท์ สดประเสริฐ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ดนตรี)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ. 2554

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

กระบวนการสอนกีตาร์คลาสสิกของกิริตินันท์ สดประเสริฐ

กมลธรรม เกื้อบุตร

นายกมลธรรม เกื้อบุตร
ผู้วิจัย

รองศาสตราจารย์อรรณ บรจศิลป์,

กศ.บ., ค.ม., M.M.

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

รองศาสตราจารย์ณรงค์ชัย ปีกุรักษ์,

กศ.บ., กศ.ม., ศศ.ม.

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ศาสตราจารย์บรจ มไหสวริยะ,

พ.บ., ว.ว. ออร์โทปิดิกส์

คณบดี

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

Lect. Christopher Schaub,

D.M.

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

กระบวนการสอนกีตาร์คลาสสิกของกีดินันท์ สดประเสริฐ

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ดนตรี)

วันที่ 2 พฤษภาคม พ.ศ. 2554

.....
นายกมลธรรม เกื้อบุตร

ผู้วิจัย

.....
รองศาสตราจารย์กาญจนา อินทรสุณานนท์,

กศ.บ., กศ.ม., ประ.ด.

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
รองศาสตราจารย์อรรณ บรรงศิลป์,

กศ.บ., กศ.ม., M.M.

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
รองศาสตราจารย์ณรงค์ชัย ปัญกริชต์,

กศ.บ., กศ.ม., ศศ.ม.

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
ศาสตราจารย์บรรจง มไหสวริยะ,

พ.บ., ว.ว. ออร์โทปีดิกส์

คณบดี

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

.....
รองศาสตราจารย์สุกรี เจริญสุข,

กศ.บ., M.M.E., D.A.

คณบดี

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ เนื่องจากผู้วิจัยได้รับความกรุณาจากผู้มีพระคุณหลายท่าน ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือ และให้กำลังใจในการทำงานแก่ผู้วิจัย จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ในที่สุด

กราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์อรรณพ บรรจงศิลป์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก รองศาสตราจารย์ณรงค์ชัย ปิฎกฤษต์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และรองศาสตราจารย์กาญจนา อินทรสุนานนท์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาและคำแนะนำแก่ผู้วิจัย ด้วยความเมตตา ทำให้ผู้วิจัยได้เห็นข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นกับงานวิจัย และได้ตรวจสอบแก้ไขปรับปรุงจนวิทยานิพนธ์เสร็จสมบูรณ์

กราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์สุกรี เจริญสุข ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์ และอาจารย์สมชัย ตระการรุ่ง ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาในด้านดนตรีศึกษาให้แก่ผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณอาจารย์กิตตินันท์ สดประเสริฐและกลุ่มผู้เรียนกีตาร์คลาสสิก ผู้ปกครอง ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ และให้ความร่วมมือในการสัมภาษณ์ เพื่อให้ผู้วิจัยนำมาใช้เป็นข้อมูลในการทำงานวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ประทีป นักปีและอาจารย์ศศิธร นักปี ที่ได้ให้คำแนะนำ ชี้แนะแนวทาง ขั้นตอนและวิธีการในการทำงานวิจัย ขอขอบคุณนางสาวณัฏฐนิช นักปี กัลยาณมิตรที่คอยช่วยเหลือ ห่วงใย และคอยเตือนสติให้ผู้วิจัยได้ทำงานวิจัยได้อย่างสมบูรณ์

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อเสรีและคุณแม่อารีย์ เกื้อบุตร บิดามารดาของผู้วิจัย ที่ได้สั่งสอนอบรมเลี้ยงดู ให้ความรักความอบอุ่น เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้วิจัย และสนับสนุนผู้วิจัยในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะกำลังใจจากครอบครัวซึ่งเป็นสิ่งสำคัญมากต่อผู้วิจัย รวมไปถึงนายศรัณย์พงษ์ เกื้อบุตร พี่ชายของผู้วิจัย เป็นผู้ชี้ทางผู้วิจัยได้สนใจในด้านดนตรีจนถึงทุกวันนี้

สุดท้ายนี้คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากงานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอบแต่บิดามารดา บุรพาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ได้ให้การสนับสนุนและกำลังใจจนประสบผลสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

กมลธรรม เกื้อบุตร

กระบวนการสอนกีตาร์คลาสสิกของกิริตินันท์ สดประเสริฐ

THE CLASSICAL GUITAR TEACHING OF KIRATINANT SODPRASERJ

กมลธรรม เกือบูตร 5237823 MSMS/M

ศศ.ม. (ดนตรี)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : อรวรรณ บรรจงศิลป์, กศ.บ., ค.ม., M.M., ณรงค์ชัย ปิฎกรัษฎ์, กศ.บ., กศ.ม., ศศ.ม.

บทคัดย่อ

การศึกษากระบวนการสอนกีตาร์คลาสสิกของกิริตินันท์ สดประเสริฐ มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาประวัติส่วนบุคคล หลักสูตร แนวคิด หลักการและวิธีการสอนกีตาร์คลาสสิก วิธีการวัดผลประเมินผลของกิริตินันท์ สดประเสริฐ รวมถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนของผู้เรียนกีตาร์คลาสสิก โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บข้อมูลภาคสนามโดยการสัมภาษณ์แบบเป็นทางการ และไม่เป็นทางการ ใช้การสังเกตแบบมีส่วนร่วม ผลจากการวิจัยพบว่า

กิริตินันท์ สดประเสริฐ เป็นนักกีตาร์คลาสสิกที่มีชื่อเสียงคนหนึ่งในประเทศไทย มีผลงานที่โดดเด่น คือ การเรียบเรียงเพลงไทยเพื่อบรรเลงด้วยกีตาร์คลาสสิก วิธีการบรรเลงที่หลากหลาย ใช้เทคนิคการดีดแบบเร็ว (Tremolo) เล่นเสียงการกรอในระนาดเอก กิริตินันท์เติบโตจากครอบครัวนักดนตรี ฝึกฝนและพัฒนาการเล่นกีตาร์คลาสสิกด้วยตนเอง จนสามารถบรรเลงและถ่ายทอดการเล่นกีตาร์ให้แก่ผู้อื่นได้เป็นอย่างดี

กระบวนการสอนกีตาร์คลาสสิก ประกอบด้วยหลักสูตรที่แบ่งระดับการสอนเป็น 3 ระดับ คือระดับขั้นต้น ขั้นกลาง และขั้นสูง โดยมีแนวคิดเน้นให้ผู้เรียนมีพื้นฐานการปฏิบัติที่ถูกต้อง สามารถปฏิบัติได้จริง และถ่ายทอดอารมณ์บทเพลงแก่ผู้อื่นได้ หลักการสอนและวิธีการสอน ใช้หลักจิตวิทยาการสอน คือ สอนให้เหมาะสมกับวุฒิภาวะโดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือวัยเด็ก วัยรุ่น และผู้ใหญ่ ในการสอนมีการปรับวิธีการให้เหมาะสมตามลักษณะของผู้เรียน กระบวนการสอนกีตาร์คลาสสิกเกิดขึ้นจากประสบการณ์และการพัฒนาอย่างต่อเนื่องของผู้สอน จนค้นพบวิธีการที่ดีและเหมาะสมในการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้อื่นได้ นั่นคือ 1) สอนให้เหมาะสมกับวุฒิภาวะของผู้เรียน 2) สร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนกีตาร์คลาสสิก 3) ให้ผู้เรียนรู้จักรับผิดชอบการฝึกซ้อมด้วยตนเอง 4) เน้นการปฏิบัติและการถ่ายทอดอารมณ์จากบทเพลง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนกีตาร์คลาสสิกของผู้เรียน นอกจากผู้สอนที่เป็นปัจจัยหลักแล้ว ยังมีปัจจัยด้านอื่น คือ ด้านสภาพแวดล้อมและครอบครัว ทักษะคิดของผู้เรียน สื่อและกิจกรรมทางดนตรี เป็นตัวส่งเสริมให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จได้ด้วยดี

คำสำคัญ : การสอน / กีตาร์คลาสสิก / กิริตินันท์ สดประเสริฐ

THE CLASSICAL GUITAR TEACHING OF KIRATINANT SODPRASERJ

KAMONTHAM KUABUTR 5237823 MSMS/M

M.A. (MUSIC)

THESIS ADVISORY COMMITTEE: ORAWAN BANCHONGSILPA, B.Ed., M.Ed., M.M.,
NARONGCHAI PIDOKRAJT, B.Ed., M.Ed., M.A.

ABSTRACT

The objective of this study was to investigate the classical guitar teaching process of the Kiratinant Sodpraserj, A Thai classical guitarist. The topics studied were the curriculum, teaching procedures, evaluation, and general teaching philosophies, with an emphasis on how this affects classical guitar learners. The qualitative research method was used and the data was collected by formal and informal interview, as well as by participative observation in private lessons. The research results found that:

Kiratinant Sodpraserj is a well known and highly regarded Thai classical guitarist and teacher. He grew up in musical family, but trained and developed his classical guitar playing mostly by himself. His playing shows two distinct styles, gentle and moderately aggressive. He also uses tremolo technique often to imitate the Ranard Aek sound.

Sodpraserj's teaching process separates students into three levels: basic, intermediate, and advanced. He puts them in these categories based on his practical assessment. Sodpraserj also considers the psychology of teaching by assessing the maturity of students. He further puts them into three groups: children, teenagers and adults. He adjusts his teaching methods based on these characteristics of the students.

Sodpraserj believes that the method for teaching arises from experience and continuous development of teachers. His teaching method can be summarized as follows: 1) teach to suit the student's maturity; 2) teach a good attitude towards learning classical guitar; 3) teaching students about their responsibilities; and 4) focus on the performance of music and emotions.

He also considers the teacher to be the major factor affecting the classical guitar learner. Other factors include the student's environment, family, and learning attitude. Media and musical activities will also encourage success of learning.

KEY WORDS: TEACHING / CLASSICAL GUITAR / KIRATINANT SODPRASERJ

125 pages

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ค
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญรูปภาพ	ญ
บทที่ 1 ความสำคัญและที่มาของหัวข้อการวิจัย	1
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม	5
2.1 การเรียนการสอน	5
2.1.1 ความหมายการสอน	5
2.1.2 ทฤษฎีการเรียนรู้	6
2.1.3 หลักการและแนวคิดในการจัดการเรียนการสอน	11
2.1.4 วิธีสอน	12
2.1.5 สื่อการสอน	13
2.2 การเรียนการสอนดนตรี	14
2.2.1 หลักการเรียนการสอนดนตรีในต่างประเทศ	14
2.2.2 หลักการเรียนการสอนดนตรีในประเทศไทย	15
2.2.3 การสอนทักษะปฏิบัติ	15
2.2.4 การเรียนทักษะปฏิบัติ	16
2.2.5 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนดนตรี	16
2.2.6 การฝึกซ้อม	17
2.3 การวัดผลและประเมินผลทางดนตรี	18
2.3.1 ช่วงเวลาในการวัดผลการศึกษาทางด้านดนตรี	19
2.3.2 จุดมุ่งหมายและประโยชน์	20

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.4 กีตาร์คลาสสิก	20
2.4.1 ประวัติกีตาร์คลาสสิก	20
2.4.2 หลักการปฏิบัติกีตาร์คลาสสิกเบื้องต้น	22
2.2.3 เทคนิคและวิธีการในการปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก	23
2.5 ประวัติโรงเรียนดนตรีคีตะนนท์	24
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	25
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	29
3.1 แหล่งข้อมูลการศึกษา	29
3.2 ข้อมูลเอกสาร	29
3.3 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์	30
3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	30
3.5 วิธีการและขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล	32
3.6 การจัดกระทำกับข้อมูล	32
3.7 การตรวจสอบข้อมูล	33
3.8 การวิเคราะห์ข้อมูล	33
3.9 การนำเสนอข้อมูล	33
บทที่ 4 กระบวนการสอนกีตาร์คลาสสิกของกัณตินันท์ สดประเสริฐ	34
4.1 ประวัติและผลงานของกัณตินันท์ สดประเสริฐ	35
4.2 หลักสูตรกีตาร์คลาสสิก	38
4.3 แนวคิดและหลักการสอน	47
4.4 วิธีการสอน	52
4.5 สื่อการสอนและกิจกรรมเสริม	58
4.6 การวัดผลและประเมินผล	61
4.7 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนกีตาร์คลาสสิก	61
บทที่ 5 การสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	72
5.1 สรุปผลการวิจัย	72

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
5.2 อภิปรายผล	76
5.3 ข้อเสนอแนะ	79
บทสรุปแบบสมบูรณภาษาไทย	81
บทสรุปแบบสมบูรณภาษาอังกฤษ	95
บรรณานุกรม	108
ภาคผนวก	112
ประวัติผู้วิจัย	125

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
4.1 ตารางแสดงรายละเอียดการเรียนในระดับขั้นต้น	41
4.2 ตารางแสดงรายละเอียดการเรียนในระดับขั้นกลาง	43
4.3 ตารางแสดงรายละเอียดการเรียนในระดับขั้นสูง	45
4.4 ชื่อย่อนี้ว่ามีขอและชาย	55

สารบัญภาพ

รูปภาพ	หน้า
4.1 การสอนกีตาร์ในวัยเด็ก	48
4.2 การสอนกีตาร์ในวัยรุ่น	49
4.3 การสอนกีตาร์ในวัยผู้ใหญ่	51
4.4 เทคนิค Tremolo	52
4.5 เทคนิค Rasgueado	52
4.6 เทคนิคการเล่นเสียงฮาร์โมนิค	53
4.7 เทคนิค Pizzicato	53
4.8 เทคนิค Slur	53
4.9 เทคนิค Glissando	54
4.10 Vibrato หรือ การสั่นสาย	54
4.11 การเล่น Barre หรือ การทาบสาย	54
4.12 โน้ตเพลง Maestoso ในช่วงแรก	55
4.13 โน้ตเพลง Romance d'amour ใน 4 ห้องแรก	56
4.14 โน้ตเพลง Romance d'amour ในส่วนที่ต้องเล่นทาบสาย	57
4.15 การเล่น Tremolo ในบทเพลง Recuerdos De La Alhambra	57
4.16 กิจกรรมการแสดงดนตรีที่เกอเซ่ (1)	59
4.17 กิจกรรมการแสดงดนตรีที่เกอเซ่ (2)	59
4.18 กิจกรรมการแสดงดนตรีที่เกอเซ่ (3)	60

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของหัวข้อการวิจัย

กระบวนการสอน เป็นพฤติกรรมที่อยู่คู่กับมนุษย์ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เมื่อมนุษย์มีการอยู่รวมกลุ่มกัน วิวัฒนาการในการดำรงชีพของมนุษย์เพื่อการเอาตัวรอดและช่วยเหลือต่อกันในกลุ่ม ตั้งแต่การล่าสัตว์ การทอเครื่องนุ่งห่ม การสร้างที่อยู่อาศัย การสอนในสิ่งต่างๆเหล่านั้น อาจสอนโดยหัวหน้าเผ่า หรือผู้อาวุโสที่มีความชำนาญเฉพาะในด้านต่างๆ เพื่อถ่ายทอดให้สมาชิกในเผ่าได้เรียนรู้การเอาตัวรอดในการดำรงชีวิตได้อย่างดี ทั้งนี้เมื่อสมาชิกเผ่าที่ได้รับการถ่ายทอดความรู้ต่าง ๆ แล้ว ก็จะสามารถแนะนำ สอนให้แก่ผู้อื่นต่อไปได้ จนมาถึงยุคที่มีศาสนา ความเชื่อเกี่ยวเทพเจ้า การค้นหาสัจธรรมความจริงได้เกิดขึ้น บรรดาศาสนา และผู้นำลัทธิต่าง ๆ ได้สร้างหลักการและวิธีการ เพื่อโน้มน้าวให้มนุษย์ได้เกิดความเชื่อ รวมไปถึงทั้งนักปราชญ์ต่างๆที่ค้นหาสัจธรรมปรัชญาในการดำรงชีวิต และได้ถ่ายทอดแก่ประชาชนทั่วไป โดยวิธีการต่างๆ เช่น การบอกกล่าวต่อกัน การเขียนหนังสือ ตำราต่าง ๆ เป็นต้น สิ่งเหล่านั้นล้วนเป็นกระบวนการสอนทั้งสิ้น เมื่อวิทยาการทางการศึกษาก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น การสอนได้มีการพัฒนามากขึ้น จนกลายเป็นศาสตร์ด้านการศึกษาที่อยู่คู่กับมนุษย์มาจนถึงปัจจุบัน และยังคงมีการพัฒนาระบบการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

องค์ประกอบสำคัญในการเรียนการสอน ประกอบด้วยผู้สอน และผู้เรียน ซึ่งผลลัพธ์จากการเรียนการสอนที่ได้มาจะประสบผลสำเร็จตามที่ตั้งไว้ได้นั้น ต้องขึ้นอยู่กับทิศทางของกระบวนการเรียนการสอน แนวคิดระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ต้องไปในทิศทางเดียวกัน ส่วนสำคัญอันดับแรกที่สามารถทำให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปได้ด้วยดี คือ ผู้สอน หากผู้สอนมีการวางแผนการสอน มีสื่อการสอน มีวิธีการที่จะโน้มน้าวและชี้นำให้ผู้เรียนได้เข้าใจต่อสาระการเรียนรู้แล้ว กระบวนการเรียนการสอนนี้ก็จะประสบผลสำเร็จในระดับหนึ่ง

ในการเรียนการสอนดนตรี ครูผู้สอนยังมีความสำคัญต่อกระบวนการเรียนการสอนมาก เนื่องจากการเรียนดนตรี เป็นศาสตร์ที่มีการปฏิบัติเป็นหลัก หากครูผู้สอนมีวิธีการสอนที่ไม่ดีพอ ไม่มีความชัดเจน นักเรียนอาจได้รับวิธีการฝึกฝนที่ไม่ถูกต้อง มีการจดจำวิธีที่ผิดไป จนคิดเป็นนิสัยและนำไปใช้ในวิธีที่ผิดต่อไปได้ ซึ่งหากปล่อยไว้ในระยะเวลานาน การแก้ไขในข้อผิดพลาดเหล่านั้นก็อาจทำได้ยากขึ้น หรือไม่สามารแก้ไขได้อีกต่อไป

ปัจจุบันการเรียนการสอนดนตรีในประเทศไทยนั้น มีทั้งในระบบและนอกระบบ โดยโรงเรียนนอกระบบที่เป็นของเอกชนก่อตั้งขึ้นมากมายเพื่อถ่ายทอดความรู้ความสามารถ วิธีการเฉพาะบุคคลนั้น ๆ โดยโรงเรียนดนตรีส่วนมากมีการเรียนการสอนทั้งดนตรีไทยและสากล อาจมีดนตรีไทยอย่างเดียว หรือ ดนตรีสากลอย่างเดียว ขึ้นอยู่กับนโยบายของโรงเรียนดนตรีแต่ละแห่ง โดยเครื่องดนตรีที่เปิดสอนมีมากมายหลายชนิด ดนตรีไทย เช่น ระนาด ข้องวง ซอด้วง ซออู้ ขิม เป็นต้น ดนตรีสากล เช่น กลองชุด แซกโซโฟน เปียโน กีตาร์เบส กีตาร์ไฟฟ้า กีตาร์คลาสสิก เป็นต้น

กีตาร์เป็นเครื่องดนตรีชนิดหนึ่งที่ผู้คนนิยมฝึกเล่นเป็นจำนวนมาก ตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยผู้ใหญ่ เนื่องจากเป็นเครื่องดนตรีที่มีขนาดพอเหมาะ สามารถพกพาไปบรรเลงที่ใดก็ได้ และมีหลายชนิดให้เลือกฝึกฝน ทั้งกีตาร์โปร่ง กีตาร์ไฟฟ้า และกีตาร์คลาสสิก ซึ่งในปัจจุบันมีโรงเรียนดนตรีที่เปิดสอนกีตาร์มากมาย ในแต่ละโรงเรียนอาจมีหลักสูตรที่คล้ายคลึงกันบ้าง อาจเปลี่ยนแนวทางและวิธีการไปตามความถนัดของแต่ละบุคคล หรือตามลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล เพื่อสร้างเอกลักษณ์ให้เกิดความน่าสนใจต่อผู้เรียน ตัวอย่างเช่น โรงเรียนดนตรีปราชญ์มิวสิก โรงเรียนดนตรีจินตการ โรงเรียนดนตรีศุภการ โรงเรียนดนตรีสยามกลการ สถาบันดนตรีเคพีเอ็น และโรงเรียนดนตรีทีละโน้ต เป็นต้น ซึ่งโรงเรียนดนตรีทีละโน้ตเป็นอีกที่หนึ่งที่น่าสนใจมากในด้านการสอนกีตาร์ โดยเฉพาะกีตาร์คลาสสิก มีกิตตินันท์ สดประเสริฐเป็นผู้อำนวยการและผู้สอนในรายวิชากีตาร์คลาสสิก

โรงเรียนดนตรีทีละโน้ต ตั้งอยู่ที่ซอยเอกมัย 2 เลขที่ 20 ถนนสุขุมวิท 63 เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร ได้ก่อตั้งมาตั้งแต่ปีพ.ศ.2530 เป็นโรงเรียนดนตรีขนาดพอเหมาะต่อการเรียนการสอน จึงทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนเป็นกันเอง วิชาที่เปิดสอน คือ กีตาร์คลาสสิก กีตาร์โฟล์ค เปียโน ไวโอลิน ขับริ่ง นาฏศิลป์ไทย และดนตรีไทย คณะจารย์มีประสบการณ์ในการสอนมานาน หลักสูตรได้รับการรับรองโดยกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อเรียนจบหลักสูตร จะมีการออกไปประกาศนียบัตรให้ และเมื่อนักเรียนมีการพัฒนาจนสามารถที่จะสอบเทียบระดับได้ โรงเรียนก็สนับสนุนให้นักเรียนได้สอบเทียบระดับกับสถาบันดนตรีต่าง ๆ ในระดับสากล ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสมัครใจของผู้ปกครอง และนักเรียน ในด้านผู้เรียนนั้นมีตั้งแต่เด็กอายุตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไปจนถึงวัยผู้ใหญ่ โดยมีทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ หลักการสำคัญในการเรียนดนตรีของโรงเรียนดนตรีทีละโน้ต คือ สร้างพื้นฐานในการเล่นเครื่องดนตรี โดยต้องฝึกการเล่นพื้นฐานจนกว่าจะเกิดความแม่นยำ มีความชำนาญ และเข้าใจในวิธีการเล่นอย่างแท้จริง (กิตตินันท์ สดประเสริฐ, 2553: สัมภาษณ์)

กิตตินันท์ สดประเสริฐ เป็นครูผู้สอนและศิลปินด้านกีตาร์คลาสสิก มีลูกศิษย์และนักเรียนตั้งแต่วัยเด็กจนถึงผู้ใหญ่ ได้รับเชิญให้เป็นอาจารย์พิเศษแก่สถาบันการศึกษาชื่อดังหลาย

แห่ง มีผลงานการบรรเลงเดี่ยวกีตาร์คลาสสิกมาแล้วหลายอัลบั้ม และได้เขียนบทความในวารสารดนตรี โดยกีรตินันท์มีวิธีการสอนเฉพาะตัว เช่น ตำแหน่งการวางมือขวาที่ได้ประยุกต์ให้เข้ากับสรีระของคนไทย เนื่องจากอาจารย์ไม่ได้เรียนกีตาร์คลาสสิกอย่างเป็นทางการกับใคร ได้ศึกษาวิธีการเล่นกีตาร์คลาสสิกด้วยตัวเองมาตลอด ฝึกฝนจากตำราต่างประเทศ จนสามารถสร้างเอกลักษณ์ในการเล่นและวิธีการสอนแบบเฉพาะตัว จนเป็นที่ยอมรับจากบุคคลทั่วไป และสามารถสอนนักเรียนให้เข้าใจ สามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง จนประสบผลสำเร็จมากมาย

จากความสำคัญและที่มาของหัวข้อวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษากระบวนการสอนกีตาร์คลาสสิกของกีรตินันท์ ศดประเสริฐ เพื่อจะได้ทราบกระบวนการสอนวิธีการสอน จิตวิทยาการสอนที่โน้มน้าวให้ผู้สอนเกิดความสนใจต่อการเรียนกีตาร์คลาสสิกของกีรตินันท์ ศดประเสริฐนั้นเป็นอย่างไร จึงทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจทำการวิจัยในหัวข้อเรื่อง “กระบวนการสอนกีตาร์คลาสสิกของกีรตินันท์ ศดประเสริฐ” ผู้วิจัยคาดว่าผลจากการศึกษาครั้งนี้ เป็นแนวทางในการพัฒนาแนวคิดและวิธีการสอนกีตาร์คลาสสิกแก่นักดนตรีครูสอนกีตาร์และผู้ที่เกี่ยวข้องต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษากระบวนการสอนกีตาร์คลาสสิกของกีรตินันท์ ศดประเสริฐ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนกีตาร์คลาสสิกของผู้เรียนกีตาร์คลาสสิกกับกีรตินันท์ ศดประเสริฐ

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงกระบวนการสอนและปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จในกระบวนการสอนกีตาร์คลาสสิกของกีรตินันท์ ศดประเสริฐ
2. ผลจากการวิจัยจะเป็นข้อมูลนำไปเป็นแนวทางเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนกีตาร์คลาสสิกให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
3. ผลจากการวิจัยจะเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรและตำราการสอนกีตาร์คลาสสิกได้
4. ผลจากการวิจัยเป็นแนวทางในการจัดตั้งโรงเรียนสอนดนตรี

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษากระบวนการสอนกีตาร์ของกิตตินันท์ สดประเสริฐ ในขอบเขตดังต่อไปนี้

- 1) ผู้สอน คือ กิตตินันท์ สดประเสริฐ
- 2) ผู้เรียน คือ ผู้ที่ผ่านการเรียนกีตาร์คลาสสิกกับกิตตินันท์ สดประเสริฐ จาก 3 แหล่ง คือ
 - 2.1) ผู้เรียนที่กำลังเรียนกีตาร์คลาสสิกแบบเป็นทางการ
 - 2.2) ผู้เรียนที่กำลังเรียนกีตาร์คลาสสิกแบบไม่เป็นทางการ
 - 2.3) ผู้เรียนกีตาร์คลาสสิกที่ได้เรียนจบไปแล้ว
- 3) ระยะเวลาในการศึกษาตั้งแต่เดือนพฤษภาคม พ.ศ.2553 - เดือนเมษายน พ.ศ. 2554
- 4) ผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลกระบวนการสอนจากภาคสนามเป็นหลัก

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1. กระบวนการสอน หมายถึง หลักสูตร วิธีการสอน แนวคิดในการสอน การใช้จิตวิทยาในการสอนกีตาร์คลาสสิก รวมถึงสื่อการสอน กิจกรรมเสริมการเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผลในวิชากีตาร์คลาสสิกของกิตตินันท์ สดประเสริฐ
2. ผู้เรียน หมายถึง นักเรียนที่เรียนกีตาร์คลาสสิกกับกิตตินันท์ สดประเสริฐ ตามขอบเขตของการวิจัย
3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนกีตาร์คลาสสิก หมายถึง ปัจจัยภายนอก คือ ปัจจัยที่เกิดขึ้นภายนอกของตัวผู้เรียน ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมในการเรียน เช่น สภาพแวดล้อม กิจกรรมทางดนตรี การแสดงดนตรี การเสริมแรง ครอบครัว เป็นต้น และปัจจัยภายใน คือ ปัจจัยที่มาจากตัวผู้เรียนเอง ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมในการเรียน เช่น ความถนัด ความสนใจ ทักษะสติ เพศ วัย เป็นต้น ที่ส่งผลหรือเกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนกีตาร์คลาสสิกของผู้ที่เรียนกีตาร์คลาสสิกกับกิตตินันท์ สดประเสริฐ
4. ผู้เรียนที่กำลังเรียนกีตาร์คลาสสิกแบบเป็นทางการ หมายถึง ผู้เรียนที่กำลังเรียนกีตาร์คลาสสิก โดยเรียนภายในโรงเรียนดนตรีคิตะนันท์
5. ผู้เรียนที่กำลังเรียนกีตาร์คลาสสิกแบบไม่เป็นทางการ หมายถึง ผู้เรียนที่กำลังเรียนกีตาร์คลาสสิก โดยเรียนในสถานที่อื่น ๆ ภายนอกโรงเรียนดนตรีคิตะนันท์
6. ผู้เรียนกีตาร์คลาสสิกที่ได้เรียนจบไปแล้ว หมายถึง ผู้ที่เคยเรียนกีตาร์คลาสสิกกับกิตตินันท์ สดประเสริฐ แต่ปัจจุบันไม่ได้เรียนแล้ว

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

ในการงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสาร แนวคิด จิตวิทยาและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนทั่วไปและการเรียนการสอนดนตรี รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิจัย “กระบวนการสอนกีตาร์คลาสสิกของกิริตินันท์ สดประเสริฐ” โดยผู้วิจัยได้แยกเอกสารจากการศึกษาไว้เป็นประเด็นต่างๆ ดังนี้

2.1 การเรียนการสอน

ในกระบวนการเรียนการสอน นอกจากองค์ประกอบสำคัญ ซึ่งประกอบด้วย ผู้สอน และผู้เรียนแล้ว ปัจจัยอื่น ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องต่อการสอน เช่น จิตวิทยาการเรียนรู้ วิธีการสอน หลักการจัดการเรียนการสอน สื่อการสอน เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นตัวช่วยให้ครูผู้สอนได้เข้าใจวิธีการหลักในการจัดการเรียนการสอนที่สมบูรณ์มากขึ้น ดังจะกล่าวต่อไป

2.1.1 ความหมายของการสอน

นักการศึกษาได้ให้นิยามความหมายของการสอนไว้มากมาย โดยในที่นี้ยกตัวอย่างมา 3 ความหมาย ดังนี้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553: 2) ได้ให้ความหมายของการสอนว่า “...การสอน คือ กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เพื่อทำให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดประสงค์ที่กำหนด ซึ่งต้องอาศัยทั้งศาสตร์และศิลป์ของผู้สอน...”

เคนเน็ท มัวร์ (Moore, Kenneth D., 1992: 4 อ้างถึงใน อาภรณ์ ใจเที่ยง, 2553: 2) ให้ความหมายการสอนไว้ว่า “...การสอนคือ พฤติกรรมของบุคคลหนึ่งที่พยายามช่วยให้บุคคลอื่นได้เกิดการพัฒนาตนในทุกด้านอย่างเต็มศักยภาพ...”

สุพิน บุญชูวงศ์ (2544: 3) ได้กล่าวถึงการสอนว่า การจัดประสบการณ์ที่เหมาะสมให้นักเรียน เพื่อที่จะเกิดการเรียนรู้หรือเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น

จากคำกล่าวของนักการศึกษาที่ได้ให้ความหมายของการสอนไว้สามารถสรุปได้ว่าการสอน คือ กระบวนการทางพฤติกรรมที่ผู้สอนได้ถ่ายทอด ช่วยเหลือ แนะนำ ชี้แนวทางให้แก่ผู้เรียน โดยในกระบวนการสอนนั้นผู้สอนและผู้เรียนจะต้องมีแนวคิดและความเข้าใจไปในทิศทางเดียวกัน การสอนนั้นจึงจะประสบความสำเร็จอย่างสมบูรณ์ ซึ่งในการสอนนั้นต้องอาศัยปัจจัยอื่นประกอบ เช่น บรรยากาศในการเรียนการสอน ความพร้อมของผู้สอนและผู้เรียน ทักษะที่ดีของผู้เรียนต่อวิชาที่เรียน เป็นต้น

2.1.2 ทฤษฎีการเรียนรู้

การศึกษาถึงพฤติกรรมการเรียนรู้หรือการเรียนรู้ของมนุษย์นั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อกระบวนการเรียนการสอน เพื่อเข้าใจลักษณะทางพฤติกรรมของมนุษย์แต่ละวัย ความต้องการความสามารถในการรับรู้ การตอบสนองต่อสิ่งเร้า ซึ่งการศึกษาสิ่งเหล่านี้ ช่วยเป็นแนวทางในการวางแผนกลยุทธ์ในการสอน เพื่อให้การสอนประสบผลสำเร็จ ทฤษฎีและแนวคิดด้านการเรียนรู้ของมนุษย์นั้น มีนักจิตวิทยาได้ศึกษาและคิดทฤษฎีขึ้นมาหลายกลุ่ม ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาจากตำรา หนังสือที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีจิตวิทยาการเรียนรู้ สรุปเนื้อหาได้ดังนี้

ฌูธส์ สุทธจิตต์ (2541: 81) กล่าวว่า “การเรียนรู้ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกิดขึ้นอย่างถาวร ซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์หรือการฝึกปฏิบัติ การเรียนรู้เป็นผลเนื่องมาจากด้านวุฒิภาวะ และสภาพแวดล้อม”

สุรางค์ โค้วตระกูล (2545: 185) กล่าวว่า “การเรียนรู้ หมายถึง การเปลี่ยนพฤติกรรม ซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากประสบการณ์ที่คนเรามีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม หรือจากการฝึกหัด รวมถึงการเปลี่ยนปริมาณความรู้ของผู้เรียน”

มุกดา ศรีรงค์และคณะ (2548: 169) กล่าวว่า “การเรียนรู้ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงที่ค่อนข้างถาวรของพฤติกรรมอันเป็นผลเนื่องมาจากประสบการณ์ในอดีต”

ทิสนา แคมมณี (2553: 50-76) และพรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์ (2549: 190-193) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้จากนักจิตวิทยากลุ่มต่างๆ สรุปดังนี้

2.1.2.1 ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) นักทฤษฎีกลุ่มนี้เชื่อว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นจากการวางเงื่อนไข โดยการใช้การเสริมแรงทั้งทางบวกและลบ เช่น การให้รางวัล และการลงโทษ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นตัวกำหนด ให้ผู้เรียนได้แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ต้องการออกมา หรือหยุดพฤติกรรมที่ไม่ต้องการให้ลดลงไป เพื่อช่วยให้เกิดการเรียนรู้ นักจิตวิทยาคนสำคัญในกลุ่มนี้ได้แก่ พาฟลอฟ (Ivan P. Pavlov) วัตสัน (John B. Watson) และสกินเนอร์ (Burrhus F. Skinner) ทฤษฎีที่สำคัญในกลุ่มนี้ได้แก่

1) ทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไดค์ (Thorndike's Connectionism) โดย ธอร์นไดค์ (Thorndike) เชื่อว่าการเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง ซึ่งมีหลายรูปแบบ บุคคลจะมีการลองผิดลองถูก ปรับเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะพบแบบการตอบสนองที่สามารถให้ผลที่พึงพอใจมากที่สุด เมื่อเกิดการเรียนรู้แล้วบุคคลจะใช้รูปแบบการตอบสนองที่เหมาะสมเพียงรูปแบบเดียว และจะพยายามใช้รูปแบบนั้นเชื่อมโยงกับสิ่งเร้าในการเรียนรู้ต่อไปเรื่อยๆ

2) ทฤษฎีการวางเงื่อนไข (Conditioning Theory) มีแนวคิดต่าง ๆ ดังนี้
ทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบออตโนมัติ (Classical Conditioning) ของ พาฟลอฟ (Pavlov) สรุปว่า การเรียนรู้ของสิ่งมีชีวิตเกิดจากการตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่วางเงื่อนไข (Conditioned stimulus)

ทฤษฎีการวางเงื่อนไขของวัตสัน (Watson) สรุปได้ว่า พฤติกรรมเป็นสิ่งที่สามารถควบคุมให้เกิดขึ้นได้ โดยการควบคุมสิ่งเร้าที่วางเงื่อนไขให้สัมพันธ์กับสิ่งเร้าตามธรรมชาติ การเรียนรู้จะคงทนถาวร หากมีการให้สิ่งเร้าที่สัมพันธ์กันนั้นควบคู่กันไปอย่างสม่ำเสมอ แสดงว่า พฤติกรรมมนุษย์นั้นสามารถสร้างขึ้นและทำให้ลดลงจนหายไปได้

ทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบโอเปอเรนต์ (Operant Conditioning) ของ สกินเนอร์ (Skinner) โดยจากการทดลองของสกินเนอร์สรุปได้ว่า การกระทำใด ๆ ถ้าได้รับการเสริมแรงจะมีแนวโน้มที่เกิดขึ้นอีก ส่วนการกระทำที่ไม่ได้รับการเสริมแรงนั้นมีแนวโน้มจะค่อย ๆ ลดลงและหายไปในที่สุด และการเสริมแรงที่มีความหลากหลายทำให้การตอบสนองคงทนกว่าการเสริมแรงที่ตายตัว

3) ทฤษฎีการเรียนรู้ของฮัลล์ (Hull's Systematic Behavior Theory) สามารถสรุปได้ว่า 3.1) กฎแห่งสมรรถภาพในการตอบสนอง (Law of Reactive Inhibition) กล่าวคือ เมื่อร่างกายเมื่อยล้า การเรียนรู้จะลดลง 3.2) กฎแห่งการลำดับกลุ่มนิสัย (Law of Habit Hierarchy) เมื่อมีสิ่งเร้ามากระตุ้น แต่ละคนจะมีการตอบสนองต่าง ๆ กัน 3.3) กฎแห่งการไล่ล่าจะบรรลุเป้าหมาย (Goal Gradient Hypothesis) เมื่อผู้เรียนยิ่งใกล้บรรลุเป้าหมายเท่าใดจะมีสมรรถภาพในการตอบสนองมากขึ้นเท่านั้น การเสริมแรงที่ให้ในเวลาใกล้เป้าหมายจะช่วยทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุด

จากแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มพฤติกรรมนิยม ผู้วิจัยขอเสนอ ตัวอย่างดังนี้ ในการเรียนทักษะปฏิบัติเครื่องดนตรี เมื่อนักเรียนบรรลุผลวิธีควรบอกกล่าว หรือตั้ง กฎเกณฑ์เพื่อให้นักเรียนได้หยุดการปฏิบัติที่ผิดวิธี แต่ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงความเหมาะสม แล้วให้นักเรียนทำในวิธีที่ถูกต้องพร้อมเสริมแรงด้วยการชมเชย หรือให้รางวัล เพื่อเป็นสิ่งเร้าให้นักเรียน

ปฏิบัติได้ถูกต้อง การเสริมแรงทั้งสองด้านนั้น ควรกระทำอย่างเหมาะสม ไม่มากและไม่น้อยจนเกินไป เพราะหากไม่คำนึงถึงความเหมาะสม อาจเกิดความเสียหายตามมา จนยากที่จะแก้ไขได้

2.1.2.2 ทฤษฎีการเรียนรู้ของกลุ่มปัญญานิยม (Cognitivism) นักคิดกลุ่มนี้จะเน้นกระบวนการทางปัญญาหรือความคิด โดยกลุ่มนี้ได้ขยายขอบเขตของความคิดที่เน้นทางด้านพฤติกรรมออกไปสู่กระบวนการทางความคิดที่เกิดจากสมอง นักคิดกลุ่มนี้เชื่อว่าการเรียนรู้ของมนุษย์ไม่ใช่เพียงแค่พฤติกรรมที่มีกระบวนการตอบสนองต่อสิ่งเร้าเท่านั้น การเรียนรู้ของมนุษย์มีความซับซ้อนมากกว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการทางความคิดที่เกิดจากการสะสมข้อมูล การสร้างความหมาย และความสัมพันธ์ของข้อมูล โดยดึงข้อมูลมาใช้ในการแก้ไขปัญหาดัง ๆ ทฤษฎีที่สำคัญในกลุ่มนี้ ได้แก่

1) ทฤษฎีเกสตัท์ (Gestalt Theory) นักจิตวิทยาคนสำคัญในกลุ่มนี้ได้แก่ แมกซ์ เวอร์ไทเมอร์ (Max Wertheimer) โวล์ฟกัง โคห์เลอร์ (Wolfgang Kohler) เคิร์ต คอฟฟ์กา (Kurt Koffka) และเคิร์ต เลวิน (Kurt Lewin) โดยทฤษฎีการเรียนรู้ของทฤษฎีนี้สรุปได้ว่าการเรียนรู้เป็นกระบวนการทางความคิดซึ่งเป็นกระบวนการภายในตัวมนุษย์ บุคคลจะเรียนรู้จากสิ่งเร้าที่เป็นส่วนรวมได้ดีกว่าส่วนย่อย การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ 2 ลักษณะ คือ การรับรู้ (Perception) โดยกระบวนการรับรู้จะเกิดขึ้นจากกระบวนการคิดที่ใช้ประสบการณ์เดิมแปลความหมายของสิ่งเร้าและตอบสนองออกไปตามที่สมองแปลความหมาย อีกลักษณะคือ การหยั่งรู้ (Insight) เป็นการเข้าใจในหนทางในการแก้ไขปัญหาอย่างทันที เนื่องจากการพิจารณาปัญหาโดยส่วนรวม และการใช้กระบวนการทางความคิดและสติปัญญาของบุคคลนั้นๆ

2) ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา (Intellectual Development Theory) โดยแนวคิดทฤษฎีกลุ่มนี้มีดังนี้

ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์ (Piaget) โดยเขาได้ศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาการทางด้านความคิดของเด็กว่ามีขั้นตอนอย่างไร เขาอธิบายว่า การเรียนรู้ของเด็กเป็นไปตามพัฒนาการทางสติปัญญา ซึ่งจะมีพัฒนาการไปตามวัยต่าง ๆ เป็นลำดับขั้น พัฒนาการเป็นสิ่งที่เป็นไปตามธรรมชาติ ไม่ควรเร่งเด็กให้ข้ามขั้นพัฒนาการ แต่ควรจัดหาประสบการณ์ส่งเสริมพัฒนาการของเด็กในช่วงที่เด็กพัฒนาจากขั้นหนึ่งไปสู่ขั้นที่สูงกว่า จึงสามารถช่วยให้เด็กพัฒนาได้อย่างรวดเร็ว

ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของบรูเนอร์ (Bruner) เป็นนักจิตวิทยาที่ได้ศึกษาต่อเนื่องจากเพียเจต์ (Piaget) บรูเนอร์เชื่อว่ามนุษย์เลือกที่จะรับรู้สิ่งที่ตนเองสนใจและการเรียนรู้เกิดจากกระบวนการค้นพบตนเอง

จากแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ของกลุ่มปัญญานิยม ผู้วิจัยขอเสนอตัวอย่าง ดังนี้ เมื่อนักเรียนได้รู้และเข้าถึงโครงสร้างของบันไดเสียง C เมเจอร์แล้ว ครูผู้สอนได้สาธิตการเล่น บันไดเสียง G เมเจอร์ ให้นักเรียนได้ฟังและดูโครงสร้างบันไดเสียงที่เหมือนกันแต่มีการเปลี่ยนระดับเสียง เมื่อนักเรียนเข้าใจจุดนี้แล้วจะสามารถโยงความคิดไปสู่การเล่นบันไดเสียงอื่นได้

2.1.2.3 ทฤษฎีการเรียนรู้ของกลุ่มมนุษยนิยม (Humanism) โดยนักคิดกลุ่มนี้ให้ความสำคัญของความเป็นมนุษย์ และมองมนุษย์ว่ามีคุณค่า มีความดีงาม มีความสามารถ มีความต้องการ และมีแรงจูงใจภายในที่จะพัฒนาศักยภาพของตน หากได้รับอิสรภาพและมีเสรีภาพ มนุษย์จะพยายามพัฒนาตนเองไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ โดยมีแนวคิดและทฤษฎีดังนี้

1) ทฤษฎีการเรียนรู้ของมาสโลว์ (Maslow) สรุปได้ดังนี้

1.1) มนุษย์ทุกคนมีความต้องการพื้นฐานตามธรรมชาติเป็นลำดับขั้น หากความต้องการขั้นพื้นฐานได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอ มนุษย์ก็จะสามารถพัฒนาตนเองไปสู่ขั้นที่สูงขึ้น

1.2) มนุษย์ที่ได้รับประสบการณ์ที่อยู่ในภาวะยินดี ปลื้มปิติบ่อย ๆ รู้จักตนเองอย่างแท้จริง สามารถพัฒนาตนไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

2) ทฤษฎีการเรียนรู้ของโรเจอร์ส (Rogers) ได้สรุปไว้ว่า มนุษย์สามารถพัฒนาตนเองได้ดีหากอยู่ในสภาพการณ์ที่เป็นอิสระและมีความผ่อนคลาย

3) แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ของโคมส์ (Combs) ได้สรุปไว้ว่า ความรู้สึกของผู้เรียนมีความสำคัญต่อการเรียนรู้มาก เพราะความรู้สึกและทัศนคติของผู้เรียนมีอิทธิพลต่อกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน

4) แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ของโนลส์ (Knowles) ได้มีแนวคิดดังนี้

4.1) ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้มากหากมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง

4.2) มนุษย์สามารถควบคุมการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยการนำประสบการณ์การเรียนรู้ต่าง ๆ มาสู่การเรียนรู้ของตน

4.3) มนุษย์จะเรียนรู้ได้ดีหากมีอิสระที่จะเรียนในสิ่งที่ตนต้องการและด้วยวิธีการที่ตนพอใจ

4.4) มนุษย์ทุกคนมีลักษณะเฉพาะตน ควรได้รับการส่งเสริมในการพัฒนาความเป็นเอกลักษณ์ของตน

4.5) มนุษย์มีความสามารถและเสรีภาพในการตัดสินใจ หากเลือกทำอะไร ก็จะได้รับผลตอบแทนในผลของการกระทำนั้นๆ

จากแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มมนุษยนิยม ผู้วิจัยขอนำเสนอตัวอย่าง ดังนี้ ให้ผู้เรียนได้เลือกบทเพลงที่ใช้ในการเรียนด้วยตนเอง จะทำให้ผู้เรียนเกิดความใส่ใจและพยายามเล่นบทเพลงที่ตนเองชอบ โดยผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันตั้งเกณฑ์การประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมอย่างเต็มที่

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2541: 90-91) ได้สรุปแนวทางการนำทฤษฎีการเรียนรู้มาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนดนตรี ดังนี้

- 1) เกี่ยวกับเรื่องของการจัดประสบการณ์ดนตรีให้มีระบบระเบียบ เช่น จากแนวคิดที่ง่าย ๆ ไปสู่แนวคิดที่สลับซับซ้อน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนนั้นเรียนรู้สาระดนตรีอย่างเป็นลำดับขั้น ซึ่งเป็นผลให้การสอนดนตรีดำเนินไปอย่างมีความหมาย
- 2) เกี่ยวกับเทคนิควิธีสอน ทำให้ผู้สอนมีแนวคิดในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงวิธีสอนให้สอดคล้องกับผู้เรียน ซึ่งทำให้ผู้เรียนสนใจเรียนดนตรีมากขึ้น
- 3) ควรใช้เทคนิควิธีสอนหลายวิธีในการจูงใจผู้เรียน
- 4) กระบวนการเรียนการสอนดนตรี ควรเรียนรู้เกี่ยวกับเสียง ก่อนการเรียนรู้สัญลักษณ์ของเสียง
- 5) การเรียนการสอนดนตรี ควรคำนึงถึงประสบการณ์เดิมของผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 6) การปฏิบัติดนตรีเป็นสิ่งสำคัญต่อผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหา และเกิดทักษะทางดนตรี
- 7) การเสริมแรงช่วยการเรียนดนตรีมีประสิทธิภาพได้
- 8) การวัดผลการเรียนดนตรี ควรใช้เทคนิควิธีหลาย ๆ แบบ เพราะบางครั้งผู้เรียนไม่ได้แสดงออกมาเป็นพฤติกรรมที่เด่นชัด
- 9) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดการเรียนรู้และการประเมินผล
- 10) การเรียนการสอนดนตรี ควรประยุกต์แนวทางจากทฤษฎีหลายแบบ เพื่อสร้างให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากที่สุด

จากทฤษฎีการเรียนรู้ข้างต้นที่ได้กล่าวไปนั้น จะเห็นได้ว่าทฤษฎีแบบต่าง ๆ มีลักษณะแนวคิดที่คล้ายกัน มีการพัฒนาต่อเนื่องกัน ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการเรียนรู้ของมนุษย์ คือ สิ่งเร้าที่มาเกี่ยวข้องทั้งภายนอกและภายในตัวคนของมนุษย์ หากมีการจัดกระบวนการสอนที่ถูกทางแล้ว การเรียนรู้ก็จะประสบผลสำเร็จตามไปด้วย

2.1.3 หลักการและแนวคิดในการจัดการเรียนการสอน

การเรียนการสอนในปัจจุบันนี้ มีแนวทางในการจัดการเรียนการสอนเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากสื่อและนวัตกรรมต่างมีการพัฒนาขึ้นอย่างมากมาย ทำให้ครูผู้สอนสามารถวางแผนกระบวนการสอนโดยมีวิธีและรูปแบบที่หลากหลาย ทิศนา ขัมมณี (2553: 113) ได้อธิบายหลักการและแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนไว้ 3 หมวด ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาสรุปไว้ดังนี้

2.1.3.1 หลักการจัดการเรียนการสอนโดยยึดครูเป็นศูนย์กลาง (Teacher Centered Instruction) การสอนในลักษณะนี้ครูผู้สอนมีความสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งที่จะวางแผนการสอนอย่างเป็นระบบ กระชับ เข้าใจได้ง่ายตามวัยของผู้เรียน โดยผู้สอนต้องมีการวางแผนที่ดี เข้าใจง่าย กระชับ ไม่น่าเบื่อ และเหมาะสมตามวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ของผู้เรียน

2.1.3.2 หลักการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student Centered Instruction) การสอนลักษณะนี้จะเน้นตัวผู้เรียนเป็นหลัก โดยครูผู้สอนมีหน้าที่ควบคุม แนะนำแนวทางในการเรียนรู้ตามลักษณะและความเหมาะสมของตัวผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และได้รับประสบการณ์จากการเรียนรู้โดยตรง ได้เข้าใจองค์ความรู้ด้วยตัวเอง สามารถแก้ไขปัญหาจากการเรียนรู้เหล่านั้นได้อย่างเหมาะสม

2.1.3.3 หลักการจัดการเรียนการสอนโดยไม่มีครู (Instruction without Teacher) การสอนลักษณะนี้เห็นได้ชัดอย่างยิ่งในปัจจุบัน เนื่องจากความก้าวหน้าทางการสื่อสารและนวัตกรรมทางการเรียนรู้ มีเครื่องมือ สื่อการสอนมากมาย เช่น ในเว็บไซต์ต่าง ๆ ที่มีองค์ความรู้คำแนะนำ มีความสะดวกและรวดเร็วในการใช้ การเรียนการสอนผ่านดาวเทียมสำหรับคนที่ไม่มีห้องที่ห่างไกลก็สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และโปรแกรมสำเร็จรูปต่าง ๆ ที่มีมากมายหลายรูปแบบ ให้สามารถทำการติดตั้งในคอมพิวเตอร์ เพื่อศึกษาหาความรู้ได้ด้วยตนเอง

แนวคิดในการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันนี้มีมากมาย เทคโนโลยีทางการศึกษาเพิ่มมากขึ้น มีตัวเลือกในการศึกษามากขึ้น แต่ทั้งนี้วัตถุประสงค์ที่สำคัญของการจัดกระบวนการเรียนการสอน คือ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ เกิดความเข้าใจได้อย่างแท้จริง และสามารถนำความรู้รวมทั้งแนวคิดต่าง ๆ ไปใช้ในการแก้ไขปัญหาได้ รู้จักวิเคราะห์และสังเคราะห์จากกระบวนการเรียนรู้เหล่านั้น โดยผู้สอนมีหน้าที่คอยชี้แนะ แนะนำแนวทาง และกำกับประคองการเรียนรู้นั้นให้บรรลุผลสำเร็จได้ด้วยดี

2.1.4 วิธีสอน

ในกระบวนการสอนมีวิธีการหลากหลายรูปแบบ เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถเลือกใช้วิธีที่เหมาะสมที่สุดต่อนักเรียน ทำให้การสอนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ทิสนา แคมมณี (2553: 477) ได้ให้ความหมายของวิธีสอนไว้ว่า “...วิธีการต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในการสอนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ซึ่งแต่ละวิธีมีองค์ประกอบและขั้นตอนการดำเนินการที่มีลักษณะเด่นเป็นเอกลักษณ์ นำไปสู่วัตถุประสงค์เฉพาะของวิธีนั้น...”

อารักษ์ ใจเที่ยง (2553: 139) ได้ให้ความหมายวิธีสอนไว้ว่า “...วิธีสอน หมายถึง กระบวนการต่าง ๆ ที่ผู้สอนใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้...”

วิธีการสอนมีหลายรูปแบบ ได้แก่ วิธีสอนโดยใช้การบรรยาย วิธีสอนโดยใช้การสาธิต วิธีสอนโดยใช้การทดลอง วิธีสอนโดยใช้การนิรนัย วิธีสอนโดยใช้การอุปมา วิธีสอนโดยใช้การไปทัศนศึกษา วิธีสอนโดยใช้การอภิปรายกลุ่มย่อย วิธีสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ วิธีสอนโดยใช้กรณีตัวอย่าง วิธีสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง เป็นต้น โดยในที่นี้ผู้วิจัยจะยกตัวอย่างวิธีการสอนของทิสนา แคมมณี (2553: 327-348) ที่มีความเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนดนตรี 4 วิธีดังนี้

2.1.4.1 วิธีสอนโดยใช้การบรรยาย (Lecture) คือ กระบวนการสอนที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมายที่กำหนด โดยเตรียมเนื้อหา แล้วบรรยายบอกเล่า อธิบายเนื้อหาสาระให้แก่ผู้เรียน แล้วประเมินผลผู้เรียน

2.1.4.2 วิธีสอนโดยใช้การสาธิต (Demonstration) คือ กระบวนการสอนที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมายที่กำหนด โดยการแสดงให้เห็นได้ฟัง ได้สังเกตดู แล้วให้ผู้เรียนซักถาม อภิปรายผลจากการสังเกตการสาธิต

2.1.4.3 วิธีสอนโดยใช้การนิรนัย (Deduction) คือ กระบวนการสอนที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมายที่กำหนด โดยสอนให้ผู้เรียนเข้าใจหลักการ ทฤษฎี แล้วยกตัวอย่างหลาย ๆ ตัวอย่างจากการใช้ทฤษฎีนั้น

2.1.4.4 วิธีสอนโดยใช้การอุปมา (Induction) คือ กระบวนการสอนที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมายที่กำหนด โดยให้ผู้เรียนสรุปหลักการจากตัวอย่างต่าง ๆ ด้วยตนเอง

วิธีการสอนแต่ละรูปแบบ มีความแตกต่างกันในด้านวิธีการ โดยใช้ตามความเหมาะสมของสภาพการณ์ ลักษณะเฉพาะของผู้เรียน ข้อจำกัดด้านต่าง ๆ แต่วัตถุประสงค์ในการสอนเป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือ ผลลัพธ์ของการเรียนรู้ประสบผลสำเร็จตามจุดประสงค์ที่วาง

ไว้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนที่จะนำวิธีการสอนแบบต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ให้เข้ากับบริบทของสภาพการเรียนการสอนนั้นได้

2.1.5 สื่อการสอน

ในปัจจุบัน นอกเหนือจากวิธีการสอนในรูปแบบต่าง ๆ ที่ครูผู้สอนต้องทำความเข้าใจ และนำไปใช้ต่อผู้เรียนแล้ว สื่อการสอนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อกระบวนการเรียนการสอนให้ บรรลุวัตถุประสงค์ได้ดียิ่งขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นความเป็นรูปธรรมชัดเจนขึ้นนอกเหนือจากคำพูด ของครูผู้สอน

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553: 190) ได้อธิบายว่า สื่อการสอนเปรียบได้กับมือที่สามของครู เพราะครูสามารถนำมาใช้เป็นเครื่องทุ่นแรง ช่วยเสริมให้การสอนน่าสนใจได้ และลดพลังงานการที่ ครูต้องพูดให้น้อยลงได้

ชมพันธุ์ ฤกษ์ธร ณ อุษยา (อ้างในปิ่นทษนิต ปัญญะสังข์ 2550: 27) ได้กล่าวว่า สื่อการ เรียนการสอน หมายถึง สื่อสิ่งพิมพ์ หรือสิ่งอื่น ๆ ที่ใช้ในการเรียนการสอน

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2544: 79) แบ่งประเภทสื่อการเรียนการสอนทางดนตรีไว้ 5 ประเภท ดังนี้

- 1) แผนภูมิและแผนภาพ เช่น แผนภูมิแสดงจังหวะ รูปแบบจังหวะ แนวทำนอง บันไดเสียง คอร์ดลักษณะต่าง ๆ รูปเครื่องดนตรี และผู้ประพันธ์เพลง เป็นต้น
- 2) เพลง จัดเป็นสิ่งสำคัญในการสอนดนตรี ควรเลือกเพลงให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน และควรเป็นเพลงหลาย ๆ ประเภท
- 3) เครื่องเสียง ได้แก่ เครื่องเล่นแผ่นเสียง เครื่องเล่นเทป แผ่นเสียง และเทป ต้องอยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งาน และมีคุณภาพดีเหมาะสมต่อการนำมาใช้ในการสอนดนตรี
- 4) เครื่องดนตรี เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งอย่างน้อยควรมีเครื่องประกอบจังหวะ เพื่อใช้ในการเล่นประกอบกิจกรรม ควรมีเครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ดเพื่อเพิ่มความน่าสนใจให้กับ การสอนมากยิ่งขึ้น
- 5) สื่ออื่น ๆ เช่น แถบภาพ สไลด์ ภาพยนตร์ หนังสือ เป็นต้น

เห็นได้ว่า สื่อการสอนมีหลายชนิด เช่น รูปภาพ บัตรคำ หนังสือ โทรทัศน์ วิดิทัศน์ เพลง หนังสือ แผนที่ แบบจำลองต่าง ๆ รวมไปถึงการจัดกิจกรรมทั้งในและนอกชั้นเรียน ทั้งนี้การ เลือกใช้สื่อการสอนขึ้นอยู่กับวิจารณญาณของผู้สอน ที่ต้องคำนึงถึงความเหมาะสม ต่อวัยและ ความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วย

สรุปได้ว่า ในกระบวนการเรียนการสอนนั้น ปัจจัยอื่น ๆ เช่น วิธีการสอน สื่อการสอน ทฤษฎีต่าง ๆ เป็นต้น มีความสำคัญต่อกระบวนการเรียนการสอนมาก เพราะนอกจากผู้สอนจะเข้าใจ สามารถวางแผนการสอนในเนื้อหาสาระที่จะสอนแล้ว ต้องรู้จักลักษณะพฤติกรรมในการเรียนรู้ของผู้เรียน สามารถใช้สื่อการสอนแบบต่าง ๆ เพื่อสร้างความน่าสนใจต่อผู้เรียน โน้มน้าวให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนได้ ทำให้กระบวนการเรียนการสอนนั้นบรรลุจุดประสงค์ หรือเป้าหมายที่ผู้สอนได้ตั้งไว้อย่างสมบูรณ์

2.2 การเรียนการสอนดนตรี

จากการศึกษาเอกสารและตำราด้านการสอนดนตรี ฌูรท์ สุธธจิตต์ (2544: 97) ได้อธิบายหลักการสอนของต่างประเทศและในประเทศไทย ไว้ดังนี้

2.2.1 หลักการเรียนการสอนดนตรีในต่างประเทศ

2.2.1.1 หลักการสอนของดาลโครซ (Dalcroze) เน้นการเคลื่อนไหวร่างกายเป็นหลัก โดยยึดหลักที่ว่า การเรียนรู้เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวร่างกายทำให้การเรียนรู้ดนตรีมีความหมายกับผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ถึงแก่น โดยเน้นเรื่องเกี่ยวกับการสร้างสรรค์ควบคู่ไปด้วย

2.2.1.2 หลักการสอนของออร์ฟ (Orff) ผู้เรียนเรียนรู้เสียงโดยใช้การร้องและการเล่นดนตรี ใช้การเคลื่อนไหว เรียนรู้จากส่วนย่อยไปสู่ส่วนรวม ใช้การเล่นแบบนำไปสู่การสร้างสรรค์ โดยมีกิจกรรมทั้งปฏิบัติเดี่ยวและรวมวง ออร์ฟใช้เครื่องดนตรีออร์ฟในการสอน

2.2.1.3 หลักการสอนของโคดาไล (Kodály) จะเน้นที่การร้องเป็นหลัก ใช้เพลงพื้นบ้าน สอนโดยยึดหลักพัฒนาการของเด็กเป็นหลัก มีการใช้สัญลักษณ์มือเพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เสียง

2.2.1.4 หลักการสอนของคอมพริเฮนซีฟ มิวสิเชียนชิป (Comprehensive musicianship) ใช้การจัดประสบการณ์ทางดนตรีให้แก่ผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนเป็นทั้งผู้ฟัง ผู้แสดงและผู้สร้างสรรค์ดนตรี ผู้เรียนได้เรียนรู้วรรณคดีดนตรีเพื่อประสบการณ์และสามารถวิเคราะห์ห้วงวิจารณ์ดนตรีอย่างมีหลักเกณฑ์

2.2.2 หลักการเรียนรู้การสอนดนตรีในประเทศไทย

2.2.2.1 หลักการสอนของหม่อมดุษฎี บริพัตร เน้นทักษะการเคลื่อนไหวร่างกายเป็นหลัก โดยเกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหว 3 ระดับ ทักษะเบื้องต้น ชั้นกลาง และชั้นสูง

2.2.2.2 หลักการสอนของอรรณพ บรรจงศิลป์ เน้นกระบวนการแก้ปัญหา โดยผู้เรียนจะได้รับปัญหาจากผู้สอนและจะช่วยกันแก้ปัญหา โดยวิเคราะห์ ทดลอง และนำเสนอวิธีการแก้ปัญหา

2.2.2.3 หลักการสอนของวิมลศรี อุปรมัย นำหลักของการเรียนรู้ภาษามาประยุกต์ใช้ คือการฟัง พูด อ่าน เขียน โดยเมื่อผู้เรียนได้ฟัง แล้วให้ฝึกร้อง แล้วจึงฝึกการสร้างสรรค์ทางดนตรี

2.2.3 การสอนทักษะปฏิบัติ

ในการสอนทักษะปฏิบัติ ผู้สอนต้องมีการวางแผนลำดับขั้นตอนในการถ่ายทอดทักษะ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับทักษะนั้นอย่างถูกต้องสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอเสนอการวางขั้นตอนตามแบบของปริยาพร (2546: 101-102) ดังนี้

- 1) ผู้สอนต้องวิเคราะห์และแยกแยะรายละเอียดของทักษะเหล่านั้นออกมาอย่างชัดเจน เพื่อให้การสอนเป็นไปตามลำดับ
- 2) ผู้สอนต้องตรวจสอบความสามารถและทักษะขั้นพื้นฐานของผู้เรียนเกี่ยวกับเรื่องที่จะสอน ว่าอยู่ในระดับใด มีมากเพียงใด ทำการทดสอบการปฏิบัติเบื้องต้นตามลำดับ
- 3) ฝึกตามหน่วยย่อยต่างๆ จนเกิดความชำนาญ และแก้ไขตามหน่วยที่ยังไม่ชำนาญ ให้ความสนใจในสิ่งที่ผู้เรียนยังไม่ชำนาญ
- 4) อธิบายและสาธิตทักษะต่างๆ ให้ผู้เรียนได้เห็น อธิบาย พร้อมแสดงตัวอย่างให้เห็นอย่างชัดเจน ให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจด้วยตนเองจากสื่อต่าง ๆ เช่น วิดีทัศน์ ซีดี เป็นต้น ให้ผู้เรียนอภิปรายและสรุปจากสื่อที่ได้ชม ผู้สอนอธิบายสรุปอีกครั้ง
- 5) จัดให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติในทักษะที่ตนได้รับการฝึกมา โดยผู้สอนต้องควบคุมให้ผู้เรียนปฏิบัติได้ถูกต้องตามลำดับก่อนหลัง จัดกำหนดเวลาของการปฏิบัติให้ดี เมื่อการปฏิบัติสำเร็จเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ประเมินผลโดยผู้สอน บอกถึงข้อผิดพลาดและแนวทางแก้ไข เมื่อผู้เรียนมีความชำนาญมากขึ้นจะสามารถประเมินการปฏิบัติได้โดยตัวผู้เรียนเอง

2.2.4 การเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ

ในการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติต้องเป็นไปตามลำดับขั้นตอน ของกระบวนการเรียนรู้ เพื่อให้การพัฒนาทักษะเหล่านั้นเป็นไปอย่างสมบูรณ์ จนเกิดความชำนาญ โดยสามารถแบ่งขั้นตอนในการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามวิธีของฮาเบอร์ (Haber, 1975) อ้างถึงในปริยาพร (2546: 95) โดยฮาเบอร์ได้แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ

- 1) ขั้นทำความเข้าใจ ผู้เรียนต้องศึกษาขั้นตอนต่างของทักษะอย่างละเอียดจนเข้าใจว่า จะต้องปฏิบัติอย่างไร สามารถอธิบายถึงสิ่งที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติได้
- 2) ขั้นฝึกหัดจนเป็นพฤติกรรมคงที่ ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะได้รับการฝึกฝน มีการแก้ไขพฤติกรรมให้ถูกต้อง จนความผิดพลาดลดน้อยลงและถูกแทนที่ด้วยพฤติกรรมที่ถูกต้อง จนพัฒนาจนเกิดความชำนาญได้
- 3) ขั้นปฏิบัติได้อย่างอัตโนมัติ เป็นขั้นตอนที่โอกาสผิดจะไม่เกิดขึ้น สามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง มีความเชี่ยวชาญต่อทักษะนั้นเป็นอย่างดี

2.2.5 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนดนตรี

ในการเรียนดนตรีนั้นมีปัจจัยหลายอย่างที่เป็แรงผลักดัน จูงรั้ง ส่งเสริม หรือส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อมแก่พฤติกรรมในการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยปัจจัยเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างหนึ่งต่อกระบวนการเรียนของผู้เรียน ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2541: 95-114) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่สัมพันธ์กับการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ สามารถสรุปและแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

- 1) ปัจจัยภายนอก คือ ปัจจัยที่เกิดขึ้นภายนอกของตัวผู้เรียน แต่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรม แนวคิดและจิตใจของผู้เรียน ทั้งด้านบวกและลบ เช่น สภาพแวดล้อมของห้องเรียน แรงจูงใจ การเสริมแรงจากครู และผู้ปกครอง เครื่องดนตรีของผู้เรียน สภาพสังคมในสถานศึกษา การแสดงดนตรี สื่อการสอนต่าง ๆ เป็นต้น
- 2) ปัจจัยภายใน คือ ปัจจัยที่เกิดขึ้นภายในตัวผู้เรียน จากความคิด ความรู้สึก ลักษณะทางกายภาพของผู้เรียน เช่น ทักษะสติ สติปัญญา แรงบันดาลใจ ความชอบ รสนิยมส่วนบุคคล เพศ อายุ เป็นต้น ที่ส่งผลต่อความคิด จิตใจและพฤติกรรมในการเรียนรู้ของผู้เรียนได้

ซึ่งปัจจัยเหล่านี้เป็นสิ่งที่สำคัญที่ผลักดัน ส่งเสริมต่อการเรียนดนตรีของผู้เรียน หรืออาจส่งผลด้านลบในการเรียนดนตรีได้ ดังนั้นครูผู้สอนต้องระมัดระวังในการเสริมแรงต่อปัจจัยเหล่านั้นให้เหมาะสม คอยชี้แนะแนวทางในการปรับพฤติกรรมต่าง ๆ ของผู้เรียน เพื่อเสริมสร้างให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปได้ดี

2.2.6 การฝึกซ้อม

ซูซาน ฮอลแลม (Susan Hallam, 2006: 118) กล่าวว่า การฝึกซ้อม เป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาทักษะความชำนาญทางด้านดนตรี การฝึกซ้อมดนตรีเป็นการฝึกที่หลากหลาย นักดนตรีนั้นไม่จำเป็นต้องฝึกซ้อมทักษะการปฏิบัติเพียงอย่างเดียว แต่ต้องมีการพัฒนาการตีความทางดนตรี ต้องมีการเล่นหรือร้องเพลงจากความจำ ร่วมฝึกซ้อมและแสดงร่วมกับนักดนตรีคนอื่น ๆ การทำดนตรีปฏิภาณ และการปรับตัวให้เข้ากับสภาพบนเวทีการแสดง ปัจจัยสำคัญเหล่านี้ต้องประกอบด้วย ทักษะการฟัง เทคนิควิธีการ กระบวนการรับรู้ การสื่อสาร การแสดงดนตรี และทักษะการเรียนรู้ ซึ่งทักษะที่สมบูรณ์แบบนั้น ไม่สามารถเกิดขึ้นได้จากฝึกซ้อมที่ธรรมดาและซ้ำเดิม

แอนโทนี กริส (Anthony Glise, 1997: 98) กล่าวว่า การฝึกซ้อม คือ กระบวนการเรียนรู้ผ่านบทเพลง การฝึกซ้อมนั้นประกอบด้วยส่วนสำคัญที่เป็นท่อนเพลงส่วนย่อย วลี โน้ตที่แยกย่อยออกมา ผ่านการทำซ้ำหลายครั้ง ด้วยวิธีการและแนวคิดด้านดนตรี

การฝึกซ้อมจัดได้ว่าเป็นหัวใจสำคัญในการเรียนดนตรี เพราะดนตรีเป็นศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติเป็นหลัก ถึงแม้ว่านักดนตรีผู้นั้นจะมีศักยภาพ ความสามารถ ทักษะในด้านการปฏิบัติดีมากแค่ไหน ย่อมต้องฝึกซ้อมการปฏิบัติเครื่องดนตรีอย่างสม่ำเสมอ เพราะหากกล้ามเนื้อไม่ได้ซ้อมติดต่อกันอย่างสม่ำเสมอ อาจทำให้เมื่อคราวที่ต้องแสดงจริง ผู้เล่นไม่สามารถแสดงศักยภาพและความสามารถออกมาได้เต็มที่ ทำให้การแสดงนั้นไม่สมบูรณ์ อาจส่งผลเสียตามมาอีกหลาย ๆ ด้าน และการฝึกซ้อมนั้นควรมีการวางแผนและจัดการฝึกซ้อมให้ถูกหลัก และแก้ไขจุดบกพร่องที่ยังมีอยู่ให้หมดก่อน เริ่มซ้อมจากส่วนย่อยไปสู่ภาพรวม การซ้อมที่ดี ผู้ฝึกซ้อมต้องมีวินัยอย่างสม่ำเสมอ ซื่อสัตย์ต่อตนเอง เพราะข้อดีและข้อเสียที่ตามมาเกิดขึ้นโดยตรงกับผู้ฝึกซ้อม ไม่มีใครสามารถช่วยปฏิบัติแทนได้ ดังนั้นก่อนการซ้อมจึงควรมีการวางแผนการซ้อมที่ดี ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในระยะเวลาที่เหมาะสม ทั้งนี้เวลาในการฝึกซ้อมควรพอเหมาะ ไม่มากหรือน้อยจนเกินไป ไม่หักโหมจนร่างกายอาจเกิดการบาดเจ็บได้ การฝึกซ้อมในระยะเริ่มต้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีครูผู้สอนคอยช่วยแนะนำ ตรวจสอบข้อผิดพลาด และจัดตารางการสอนให้กับผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม

ริชาร์ด โพรโวสต์ (Richard Provost, 1994: 38) ได้แบ่งหลักในการฝึกซ้อมเพื่อการแสดง ไว้ 4 ด้าน คือ

- 1) มีเป้าหมายในการแสดงที่สมบูรณ์แบบ
- 2) การเตรียมพร้อมรับมือกับสิ่งที่คาดไม่ถึง
- 3) สามารถพิจารณาในสิ่งที่เกิดขึ้นขณะทำการแสดงได้
- 4) สามารถพิจารณาและระบุ ระดับความสามารถในการบรรเลงบทเพลงต่างๆ ได้

สุรติ ประพัฒน์รังษี (2550: 16) ได้แบ่งขั้นตอนการฝึกซ้อมไว้ 4 ขั้นตอนดังนี้

- 1) การเตรียมการซ้อม ในขั้นนี้ต้องมีการวางแผนการซ้อม การจัดตารางซ้อม เรียนรู้ในสิ่งที่ซ้อม เป็นต้น
- 2) วิธีการซ้อม เริ่มจากการวอร์มร่างกาย ฝึกซ้อมจากช้าไปหาเร็ว ฝึกท่าทางที่ถูกต้อง เป็นต้น
- 3) ขั้นตอนการฝึกซ้อม ขึ้นอยู่กับเครื่องดนตรีแต่ละชนิด แต่ละประเภท จัดขั้นตอนตามความเหมาะสม
- 4) การหาความรู้เพิ่มเติม โดยหาความรู้เพิ่มเติมจากสื่อต่างๆ เช่น แผ่นซีดี แผ่นดีวีดีการแสดงคอนเสิร์ตต่างๆหรือการไปชมการแสดงดนตรีที่เล่นสด เป็นต้น

กระบวนการฝึกซ้อม เมื่อได้ปฏิบัติอย่างถูกวิธี มีความเหมาะสม จะส่งผลให้การปฏิบัติเครื่องดนตรีในเวลาแสดงจริงนั้นสมบูรณ์ ถึงแม้จะมีข้อผิดพลาดบ้าง เนื่องจากปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้องขณะทำการแสดงดนตรี แต่ก็จะเป็นผลดี เมื่อนำข้อผิดพลาดเหล่านั้น มาแก้ไขจนไม่เหลือข้อผิดพลาด ทำให้การแสดงครั้งต่อไปประสบความสำเร็จไปด้วยดีได้

หลักการสอนดนตรีทั้งในไทยและต่างประเทศ สามารถนำมาประยุกต์ ผสมผสานด้วยกันได้ตามความเหมาะสม ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของครูผู้สอน ดนตรีเปรียบได้ดั่งภาษาชนิดหนึ่ง กระบวนการเรียนรู้จึงคล้ายกับการฝึกพูด ฝึกเขียน ที่ทุกคนควรจะได้รับมาตั้งแต่วัยเด็ก จนสามารถพัฒนาทักษะ ความสามารถ และศักยภาพของตนเองให้สูงขึ้นต่อไปได้

2.3 การวัดผลและประเมินผลทางดนตรี

ในการเรียนดนตรี การวัดผลและประเมินผลมีความสำคัญต่อการวัดระดับความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ ความเข้าใจต่อบทเพลงที่จะเล่น ความก้าวหน้าทางด้านทักษะปฏิบัติ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาการสอน หาข้อดีข้อเสีย ความผิดพลาดของกระบวนการเรียนการสอนนั้น ๆ เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้การเรียนรู้ของนักเรียนสมบูรณ์อย่างแท้จริง

สมนึก ภัททิยธนี (2546: 3-4) ให้ความหมาย การวัดผลการศึกษาและการประเมินการศึกษา ว่า “...การวัดผลการศึกษา คือ กระบวนการหาความสามารถเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ต้องการอันสืบเนื่องจากการเรียนการสอน โดยใช้เครื่องมือทางการศึกษาอย่างใดอย่างหนึ่งมาวัด ผลจากการวัดจะออกมาเป็นจำนวน (คะแนน) หรือ สัญลักษณ์ หรือข้อมูล การประเมินการศึกษา หมายถึง การตัดสิน หรือวินิจฉัยสิ่งต่างๆที่ได้จากการวัดผลการศึกษา โดยอาศัยเกณฑ์การพิจารณาอย่างใดอย่างหนึ่ง...”

อรวรรณ บรรจงศิลป์ (2551: 69) กล่าวถึงการประเมินผลทางดนตรีว่า “...การประเมินผลความก้าวหน้าทางดนตรีของเด็ก ครูควรประเมินผลความก้าวหน้าทั้งด้านมโนทัศน์และด้านทักษะ และควรประเมินผลอย่างต่อเนื่องไปเรื่อยๆ เพื่อจะได้ทราบถึงสัมฤทธิ์ผลของเด็กในแต่ละชั้น อันจะช่วยวางโครงการสอนสำหรับบทเรียนต่อไป...”

ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์ (ม.ป.ป.: 1) กล่าวว่า การประเมินผลทางการศึกษา หมายถึง การนำเอาข้อมูลที่ได้มา ประเมินในขั้นสุดท้ายว่า สิ่งที่ยศึกษานั้นมีระดับของคุณภาพมากน้อยเพียงใด

ณรุทธิ์ สุทธิจิตต์ (2544: 189) ได้ให้ความหมายของการวัดผล และประเมินผล สรุปได้ว่าการประเมินผลอาจเป็นเชิงปริมาณที่ได้จากการวัดผล แล้วประเมินค่า หรืออาจเป็นเชิงคุณภาพที่ไม่ได้มาจากการวัดผล รวมกับการประเมินค่า

จากคำกล่าวข้างต้นจะเห็นว่า การทราบผลสำเร็จในกระบวนการเรียนการสอน ต้องผ่านกระบวนการวัดผลและประเมินผล เพื่อทราบปัญหา จุดเด่นจุดด้อย และคุณภาพของกระบวนการสอน ซึ่งเป็นตัวชี้วัดถึงประสิทธิภาพและคุณภาพในการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้สอนได้แก้ไขปัญหามาให้ผู้เรียนได้ตรงจุด ทั้งนี้ในการวัดผลและประเมินผลนั้น ต้องใช้เครื่องมือและเกณฑ์การตัดสินที่เที่ยงตรงและเชื่อถือได้ รวมทั้งผู้สอนต้องไม่มีอคติ มีความเป็นกลางในการวัดผล เพื่อให้ค่าจากวัดผลและประเมินผลนั้นออกมาอย่างถูกต้องสมบูรณ์ที่สุด จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนต่อไป

2.3.1 ช่วงเวลาในการวัดผลการศึกษาทางด้านดนตรี แบ่งได้เป็น 3 ช่วงเหมือนหลักการเรียนการสอนทั่วไป คือ การวัดผลก่อนเรียนการสอน การวัดผลระหว่างเรียนการสอน และการวัดผลรวมทั้งหมดหลังการเรียนการสอน เพื่อให้ทราบถึงระดับการพัฒนาการของนักเรียน และคุณภาพในการเรียนการสอน

1) การวัดผลก่อนการเรียนการสอน การวัดผลในช่วงนี้มีจุดประสงค์เพื่อให้ทราบถึงพื้นฐานทางด้านดนตรี และความถนัดเบื้องต้นของผู้เรียน ครูผู้สอนจะสามารถวางแผนและปรับเปลี่ยนแผนการสอนเพื่อให้เข้ากับผู้เรียนได้ ทั้งนี้อาจมีการเพิ่มเติมเนื้อหาสาระให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน

2) การวัดผลระหว่างการเรียนการสอน เพื่อให้ครูผู้สอนได้ทราบถึงความสามารถในการปฏิบัติดนตรีในหน่วยย่อยต่าง ๆ เช่น แบบฝึกหัด ท่อนเพลงสั้น รวมไปถึงความรู้ด้านทฤษฎีดนตรีในแต่ละบท

3) การวัดผลรวมทั้งหมดหลังการเรียนการสอน เป็นการวัดผลในระดับสุดท้ายของการเรียนการสอน เป็นการวัดผลเพื่อประเมินในสิ่งที่เรียนมาทั้งหมดว่านักเรียนสามารถ

เรียนรู้ และเข้าใจในบทเรียนได้มากขึ้นเพียงใด สามารถปฏิบัติบทเพลงและเข้าใจในเนื้อหาของบทเพลงอย่างแท้จริง

2.3.2 จุดมุ่งหมายและประโยชน์ในการวัดผลการศึกษาด้านดนตรี

จุดมุ่งหมายสำคัญในการวัดผลด้านดนตรี เพื่อให้ผู้สอนได้ทราบถึงความรู้ความเข้าใจ สมรรถภาพ ความสามารถ ความถนัดและพัฒนาการทางด้านดนตรีของนักเรียน ซึ่งผู้สอนนำไปวางแผน ปรับปรุงแก้ไข ให้หลักสูตรและเนื้อหาที่มีประสิทธิภาพ สามารถถ่ายทอดความรู้ให้ผู้เรียนเข้าใจและปฏิบัติได้ถูกต้อง

ประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการประเมินนั้นมีผลต่อทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ในที่นี้จะกล่าวถึงเพียงผู้เรียนและผู้สอน

ด้านผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบถึงระดับความสามารถของตนเอง เพื่อจะได้ปรับปรุงแก้ไขได้ถูกต้อง รวมทั้งผู้เรียนได้ทราบถึงความถนัดของตนเอง เพื่อวางแผนในการเรียนต่อไปได้

ด้านผู้สอน ผู้สอนจะได้ทราบระดับความสามารถของผู้เรียน เพื่อนำมาวิเคราะห์ปัญหา ข้อบกพร่องต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการเรียนการสอน นำไปพัฒนา แก้ไขปรับปรุง และวางแผนการสอนให้เหมาะสมต่อผู้เรียนได้

การวัดผลและประเมินผลมีความสำคัญต่อกระบวนการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่ง เพราะนอกจากจะทำให้ผู้สอนทราบถึงพัฒนาการ ระดับความสามารถ และความถนัดต่อเนื้อหาสาระในการเรียนรู้ของผู้เรียนแล้ว ผู้สอนก็จะสามารถวางแผนการสอน พัฒนา ปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่องให้ดีขึ้น เพื่อให้กระบวนการเรียนการสอนนั้นประสบความสำเร็จ

2.4 กีตาร์คลาสสิก

2.4.1 ประวัติกีตาร์คลาสสิก

คริสโตเฟอร์ พาร์เคนนิง (Christopher Parkening, 1999: 98-99) ได้กล่าวถึง ประวัติ กีตาร์คลาสสิกเบื้องต้น สรุปได้ดังนี้

กีตาร์คลาสสิกเป็นเครื่องดนตรีเก่าแก่ชนิดหนึ่ง ซึ่งได้กำเนิดและมีวิวัฒนาการมา ยาวนาน ตั้งแต่ศตวรรษที่ 15 กีตาร์นั้นจัดเป็นเครื่องดนตรีโบราณประเภทลูท (Lute) เชื่อกันว่ากีตาร์ คลาสสิกพัฒนามาจาก วิฮูล่าเดอมาโน (Vihuela de Mano) ซึ่งเป็นที่นิยมในสเปนในช่วงปลาย ศตวรรษที่ 15 ต่อมาในศตวรรษที่ 16 ได้รับความนิยมมากขึ้นจนมีการบันทึกบทเพลงในรูปแบบ แทปเลเจอร์ (Tablature) ซึ่งเป็นการบันทึกโดยใช้ตัวเลขแทนตัวโน้ตเพื่อบ่งบอกตำแหน่งของสายและ ตำแหน่งเฟร็ต ในศตวรรษที่ 17 กีตาร์ 4 สายและ 5 สายเป็นที่นิยมมากขึ้น วิฮูล่าจึงค่อยๆถูกทด

บทบาทลง จนกระทั่งเข้าสู่ศตวรรษที่ 18 กีตาร์คลาสสิกที่ได้รับการพัฒนามาเป็น 6 สายจึงได้รับความนิยมจนถึงปัจจุบัน

บทความจากนิตรสารกีตาร์แมก (2548 : 82) ได้กล่าวถึงประวัติการกำเนิดของกีตาร์คลาสสิกว่า “ระหว่างศตวรรษที่ 1780 ชาวยุโรปมีแนวโน้มที่จะทำกีตาร์ 6 สายมากขึ้น นำโดยชาวอิตาลีและฝรั่งเศสที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงจากกลุ่มเล็ก ๆ ในประเทศอื่น และมีการผลิตกีตาร์ 6 สายอย่างจริงจังโดย เฟรดินันโด คารุลลี (Ferdinando Carulli. 1770 - 1841) เกิดในเมืองเนเปิล (Naple) และเขายังได้พัฒนาเทคนิคการเล่นกีตาร์ในขณะที่กีตาร์ 6 สายได้เข้ามาในเมืองที่เขาอาศัยอยู่อย่างมั่นคง ซึ่งเขาเป็นหนึ่งที่มีบทบาทอย่างมากในการพลิกฟื้นกีตาร์ให้กลับมา ถึงแม้ว่าความนิยมของกีตาร์คลาสสิกได้ลดน้อยถอยลงไปในช่วงกลางศตวรรษที่ 19 (ค.ศ. 1850) เนื่องจากกระแสความนิยมของเปียโน ได้เข้ามาแทนที่ในสำนักพระราชวังของเจ้าผู้ครองแคว้นต่าง ๆ ในยุโรป แต่กระแสของกีตาร์คลาสสิกก็ได้กลับมาอีกครั้งหนึ่งเมื่อต้นศตวรรษที่ 20 เมื่ออันเดร เซโกเวีย (Andres Segovia) ได้ทำให้เครื่องดนตรีชนิดนี้เป็นที่นิยมไปทั่วโลก”

ในปัจจุบันกีตาร์คลาสสิกได้มีการพัฒนาวิธีการบรรเลงและเทคนิคการเล่น มีบทเพลงที่ประพันธ์ขึ้นใหม่หรือ ได้ค้นพบจากสถานที่ต่าง ๆ มากมาย โดยบางผลงานถูกเก็บเอาไว้ร่วมร้อยปี ในด้านการทำกีตาร์คลาสสิก ช่วงทำกีตาร์มีเพิ่มขึ้นจำนวนหลายร้อยคนทั่วโลก โดยส่วนใหญ่ยังคงทำตามแบบอย่างของ อันโตนิโอ เดอ ทอร์เรส (Antonio De Torres 1817-1892) ช่วงทำกีตาร์ชาวสเปนที่มีชีวิตในปลายศตวรรษที่ 19 การออกแบบกีตาร์คลาสสิกของทอร์เรสมีความสมบูรณ์กลายเป็นมาตรฐานจนถึงทุกวันนี้ นอกจากนี้ยังได้มีการพยายามคิดค้นหาวิธีใหม่ ๆ เพื่อทำให้กีตาร์มีเสียงที่ดีและดังขึ้น การเลือกไม้ในการทำกีตาร์ เคล็ดลับต่าง ๆ ที่ช่างทำกีตาร์ได้คิดค้นกันขึ้น สะท้อนให้เห็นถึงการพัฒนาของกีตาร์คลาสสิกที่ยังไม่มีที่สิ้นสุด

กีตาร์คลาสสิกมีวิวัฒนาการที่ยาวนานและเป็นที่นิยมใช้บรรเลงตั้งแต่ศตวรรษที่ 15 จนมาถึงปัจจุบัน ได้มีการคิดค้นเทคนิค วิธีการเล่น ตลอดจนถึงท่าทางในการนั่ง การวางกีตาร์ สรีระในการวางมือขวาและซ้าย พัฒนาจนเป็นรูปแบบที่ชัดเจน เป็นแบบแผนจนถึงปัจจุบัน จนกลายเป็นเครื่องดนตรีที่มีผู้นิยมเล่นมากไม่น้อยไปกว่าเครื่องดนตรีประเภทอื่น ๆ อาจเนื่องมาจากมีขนาดพอเหมาะ พกพาสะดวก สามารถบรรเลงบทเพลงได้หลากหลาย

นักกีตาร์คลาสสิกที่มีชื่อเสียงมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันมีมากมายหลายท่าน โดยบุคคลเหล่านั้นได้มีการคิดค้นวิธีการ รูปแบบวิธีการเล่นที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของตนเอง ประพันธ์และเรียบเรียงบทเพลงไว้แก่คนรุ่นหลังมากมาย ได้แก่ เฟร์นันโด โซร์ (Fernando Sor. 1778-1839) มาอูโร จิอุลินี (Mauro Giuliani. 1781-1829) แมททีโอ คาร์คาสซี (Matteo Carcassi. 1792-1853) เฟรดินันโด คารุลลี (Ferdinando Carulli. 1770-1841) ฟรานซิสโก ทาร์เรกา (Francisco

Tárrega. 1852–1909) จอห์น วิลเลียม (John William) และ อันเดร เซโกเวีย (Andrés Segovia. 1893–1987) เป็นต้น โดยอันเดร เซโกเวียมีชื่อเสียงโด่งดังและมีลูกศิษย์เป็นจำนวนมาก เป็นคนที่ทำให้กีตาร์คลาสสิกกลับมาเป็นที่นิยมอีกครั้ง ในประเทศไทยมีนักกีตาร์คลาสสิกหลายท่านที่เป็นที่รู้จักในสังคมนักดนตรี เช่น วิทยา วอสเบียน แมนรัฐ แสงสว่างวัฒนะ นลิน โกเมนตระการ สุวิทย์ กลิ่นสมิทธิ์ และกิตตินันท์ สดประเสริฐ เป็นต้น และนักกีตาร์คลาสสิกรุ่นใหม่ อย่างเช่น เอกชัย เจียรกุล ที่ได้ประกวดแข่งขันในระดับนานาชาติอยู่เสมอ บุคคลเหล่านี้เป็นทรัพยากรบุคคลที่สำคัญต่อวงการกีตาร์คลาสสิกให้ขับเคลื่อนต่อไปข้างหน้าได้

2.4.2 หลักการปฏิบัติกีตาร์คลาสสิกเบื้องต้น

สิ่งสำคัญเบื้องต้นก่อนการฝึกเล่นกีตาร์คลาสสิกผู้เล่นจำเป็นต้องรู้จักท่าทางในการนั่ง ตำแหน่งในการวางกีตาร์ การวางมือซ้ายและมือขวา เพื่อให้อริยาบถ ลักษณะท่าทางในการเล่นกีตาร์คลาสสิกที่ถูกต้อง ไม่ฝืนธรรมชาติ เพราะหากไม่ปฏิบัติอย่างถูกต้อง อาจทำให้ร่างกายเกิดอาการบาดเจ็บ เกร็ง ฝืน จนทำให้เกิดความรู้สึกไม่ดีต่อการเล่นกีตาร์คลาสสิกได้ เมื่อรู้สึกไม่ดี เกิดความท้อใจ อาจเป็นผลให้เลิกเล่นกีตาร์ไปเลยก็เป็นได้ ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการปฏิบัติกีตาร์คลาสสิกเบื้องต้น ศัพท์และเทคนิคในการปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก จากคริสโตเฟอร์ พาร์คเคนนิ่ง (Christopher Parkening. 1999: 10-17) แอนโทนี กริส (Anthony Glise. 1997: 4-79) และสตีฟ แอ็กเคิลส์ (Steve Eckels. 2009: 65-75)

การนั่งและการวางกีตาร์

ควรนั่งบนเก้าอี้ที่คงที่ ไม่หมุนหรือโยกไปมา มีที่วางเท้า (Foot Stool) อยู่ด้านซ้ายซึ่งจะสูงประมาณ 6 นิ้ว เมื่อนั่งลงให้วางเท้าซ้ายลงบนที่วางเท้า ปรับระดับความสูงให้เหมาะสมกับสรีระของผู้เล่น นักกีตาร์วางบนขาซ้าย โดยให้ส่วนโค้งวางอยู่บนส่วนขา แยกขาขวาออกอย่างสบาย ไม่เกร็ง ในส่วนของผู้หญิงบางครั้งในการแสดงอาจต้องใส่กระโปรงเล่น ให้หุบขาขวาเข้ามา ไม่แยกออก สั้นเท้ายกเล็กน้อย

การวางมือขวา

นำช่วงข้อพับของแขนขวา วางลงบนส่วนโค้งด้านบนของกีตาร์ โดยที่ไหล่ขวาอยู่ในตำแหน่งที่สบาย ไหล่ทั้งสองข้างอยู่แนวระดับเดียวกัน ปลดแขนอย่างสบาย ข้อมือไม่บิด ให้ใช้ช่วงข้อพับที่แตะกับขอบกีตาร์ส่วนบน แตะไว้คงที่ จากนั้นจึงยกช่วงแขนขึ้นมา โดยให้ทั้งแขนทั้งมือคงอยู่ในลักษณะที่เป็นธรรมชาติ ปลดข้อ มือขวาห้อยลงอย่างสบายไม่เกร็ง

การวางมือซ้าย

มือซ้ายจับคอกีตาร์โดยหงายมือให้คอกีตาร์เข้าที่อุ้งมือ นิ้วโป้งอยู่บริเวณคอด้านหลัง อีกสี่นิ้วอยู่ที่ฟิงเกอร์บอร์ดด้านหน้า ไม่เกร็งจนเกินไป ข้อมือจะต้องไม่บิดหรือฝืนธรรมชาติ แขนปล่อยตามสบายไม่เกร็ง ไม่ยกเกินไป ทั้งนี้การขยับและยกแขนขึ้นอยู่กับตำแหน่งโน้ตที่จะต้องเล่น ให้เป็นไปอย่างธรรมชาติ

2.4.3 เทคนิคและวิธีการในการปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก

เทคนิคและวิธีการในการปฏิบัติกีตาร์คลาสสิกมีหลายรูปแบบขึ้นอยู่กับบทเพลงและวิธีการประพันธ์ของนักประพันธ์ ลักษณะการคิดของมือขวาโดยรวมจะมี 2 ลักษณะ คือ การคิดพักสาย (Rest Stroke) และการคิดปล่อยสาย (Free Stroke) ส่วนอื่นเป็นวิธีการเพื่อสร้างสีสันและเอกลักษณ์ให้กับบทเพลงตามความต้องการของผู้ประพันธ์ได้กำหนดไว้ ตัวอย่างเทคนิคและวิธีการเล่นที่พบบ่อยในการบรรเลงกีตาร์คลาสสิก มีดังต่อไปนี้

การคิดพักสาย (Rest Stroke) โดยการใช้นิ้วมือขวาดัดสายกีตาร์ใดสายหนึ่ง ให้นิ้วพักอยู่บนสายที่ติดกัน การคิดแบบพักสายนี้เสียงจะดังชัดเจนกว่าการคิดแบบไม่พักสาย จึงนิยมใช้คิดสำหรับทำนองเพลง เพื่อให้ทำนองมีความโดดเด่นตลอดบทเพลง เป็นสีสันทำให้บทเพลงต่าง ๆ เกิดความไพเราะขึ้น

การคิดปล่อยสาย (Free Stroke) โดยดัดสายใดสายหนึ่ง ให้นิ้วที่ติดนั้นผ่านสายที่ติดขึ้นมาทางฝ่ามือ โดยไม่โดนสายอื่น ๆ ลักษณะเสียงที่เกิดขึ้น จะมีความเบากว่าการคิดแบบพักสาย จึงนิยมใช้การคิดชนิดนี้กับส่วนที่ไม่ใช่ทำนองเพลง เป็นดั่งบรรยากาศของบทเพลง

ฮาร์โมนิกส์ (Harmonics) การเล่นฮาร์โมนิกเป็นการสร้างสีสัน โดยวิธีการเล่นใช้นิ้วซ้ายแตะสายที่บริเวณเฟร็ตของกีตาร์ โดยมากจะเกิดชัดเจนที่เฟร็ตตำแหน่งที่ 5, 7 และ 12 โดยเสียงที่เกิดขึ้นนั้นมีลักษณะที่มีความกังวาล ไพเราะ เป็นเสน่ห์อย่างหนึ่งของเครื่องสาย

การอดสายให้เสียงสั้นลง (Pizzicato) โดยใช้สันมือขวาทาบทลงไปที่ตรงบริเวณสะพานสาย แล้วใช้นิ้วโป้งมือขวาในการคิดเล่นโน้ตนั้นๆ

การคิดแบบร้าว (Tremolo) โดยใช้นิ้วโป้งมือขวา (P) ในการเล่นคอร์ด แล้วใช้นิ้วอีก 3 นิ้ว คือ นิ้วชี้ (i) นิ้วกลาง (m) และนิ้วนาง (a) ในการเล่นทำนองหลัก คัดรวบอย่างต่อเนื่อง ตามลำดับของนิ้ว ส่วนใหญ่รูปแบบการคิดจะเป็น P – a – m – i เสียงที่เกิดขึ้นมีลักษณะนุ่มและต่อเนื่อง

สเลอร์ (Slur) การบรรเลงให้เสียงออกมาต่อเนื่องกัน อย่างลื่นไหล โน้ตทุกโน้ตที่เล่นต่อกัน เสียงต้องไม่ขาดจากกัน

กลิสเซนโด (Glissando) การเล่นโน้ต 2 ตัวให้ต่อเนื่องกัน เสียงไม่ขาดจากกัน โดยควรเล่นที่สายเดียวกัน เมื่อคิดโน้ตแรกแล้วให้ลากนิ้วผ่านโศตัวอื่น ๆ ไปยังโน้ตที่ต้องการอย่างรวดเร็ว และต่อเนื่อง

การสั่นสายกีตาร์ (Vibrato) โดยลักษณะการสั่นสาย เมื่อคิดโน้ตที่ต้องการเล่นแล้ว ขยับนิ้วชี้ที่กดโน้ตเคลื่อนไปซ้ายและขวาเล็กน้อย โดยนิ้วต้องไม่หลุดจากช่องที่กด ลักษณะการสั่นสายจะเหมือนกับเครื่องสายประเภทไวโอลิน เสียงที่เกิดขึ้นลักษณะเหมือนลูกคอของนักร้อง

การทาบสาย (Barre) ลักษณะเหมือนการจับคอร์ดทาบสาย โดยการใช้นิ้วชี้ทาบตั้งแต่สาย 6 ลงไปตามตำแหน่งช่องที่ได้กำหนดไว้ นิ้วอื่นกดโน้ตตามปกติ มักระบุด้วยเลขโรมัน จุดประสงค์เพื่อต้องการให้มือซ้ายมีรูปแบบที่เป็นระเบียบ

เทคนิคและวิธีการปฏิบัติกีตาร์คลาสสิกที่กล่าวมาข้างต้น เป็นส่วนหนึ่งในการปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก เพื่ออธิบายวิธีการบรรเลง เทคนิคเฉพาะของกีตาร์คลาสสิก โดยผู้วิจัยใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์วิธีการสอนกีตาร์คลาสสิกของกิริตินันท์ สดประเสริฐ

2.5 ประวัติโรงเรียนดนตรีคีตะนันท์

จากการศึกษางานวิจัยของเอกชัย ชุมศรี (2551:18) และการสัมภาษณ์กิริตินันท์ สดประเสริฐ เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของโรงเรียนดนตรีคีตะนันท์ สรุปได้ดังนี้

2.5.1 โรงเรียนดนตรีคีตะนันท์

โรงเรียนดนตรีคีตะนันท์ ตั้งอยู่ที่ซอยเอกมัย 2 เลขที่ 20 ถนนสุขุมวิท 63 พระโขนง กรุงเทพฯ ได้ก่อตั้งมาตั้งแต่ปีพ.ศ.2530 เป็นโรงเรียนดนตรีขนาดพอเหมาะต่อการเรียนการสอน จึงทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนเป็นกันเอง วิชาที่เปิดสอนได้แก่ กีตาร์คลาสสิก กีตาร์ไฟฟ้า เปียโน ไวโอลิน ขลุ่ย นาฏศิลป์ไทย และดนตรีไทย โดยมีคณาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนมานานเป็นผู้สอน โดยหลักสูตรมีการรับรองโดยกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อเรียนจบหลักสูตร จะมีการออกใบประกาศนียบัตรให้ และเมื่อนักเรียนมีการพัฒนาจนสามารถสอบเทียบระดับได้ โรงเรียนก็สนับสนุนให้นักเรียนได้สอบเทียบระดับกับสถาบันดนตรีต่าง ๆ ในระดับสากล ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสมัครใจของผู้ปกครองและนักเรียน ในด้านผู้เรียนนั้นมีตั้งแต่เด็กอายุตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไปจนถึงวัยผู้ใหญ่ โดยมีทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ หลักการสำคัญของการเรียนดนตรีของโรงเรียนดนตรีคีตะนันท์ คือ พื้นฐานในการเล่นเครื่องดนตรี ต้องฝึกการเล่นพื้นฐานจนกว่าจะเกิดความแม่นยำ มีความชำนาญ และเข้าใจในวิธีการเล่นที่แท้จริง (กิริตินันท์ สดประเสริฐ, 2553: สัมภาษณ์)

โรงเรียนคีตะนนท์ เป็นโรงเรียนดนตรีที่ได้ก่อตั้งมายาวนานกว่า 20 ปี ประสบการณ์ในการสอนที่ยาวนาน และวิธีการสอนที่มีความชัดเจน ยึดมั่นในอุดมการณ์ที่ต้องการปลูกฝังให้ผู้เรียนได้รับพื้นฐานในทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีที่ดี ถูกต้อง เกิดความชำนาญและเข้าใจในศาสตร์ของการบรรเลงอย่างแท้จริง เข้าถึงบทเพลงได้อย่างดี จนสามารถพัฒนาความสามารถของผู้เรียนไปสู่ระดับสูงได้

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปไว้ดังนี้

ต่อพงศ์ อุดรพงศ์ (2551: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพการเรียนการสอนวิชาดนตรีปฏิบัติ กิตาร์คลาสสิก กรณีศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (ดุริยางคศาสตร์สากล) มหาวิทยาลัยทักษิณ พบว่า ผู้สอนจบการศึกษาระดับปริญญาโท และมีประสบการณ์ในการแสดงดนตรี กำหนดการสอนแบบกลุ่ม แต่เมื่อสอนปฏิบัติจริงมีทั้งเดี่ยวและกลุ่ม นักศึกษาเครื่องมือเอกมีพื้นฐานด้านกิตาร์คลาสสิกมาบ้าง คือ ศึกษามาในระยะสั้น ส่วนนักศึกษาเครื่องมือโท จะมีพื้นฐานด้านการเล่นคอร์ดบ้างเล็กน้อย ปัญหา และอุปสรรคในการเรียนการสอน คือ นักเรียนแบ่งเวลาซ้อมน้อยจนเกินไป กิจกรรมที่สนับสนุน รวมทั้งอุปกรณ์ในการเรียนยังไม่ดีเท่าที่ควร การวัดผลยังไม่มีกำหนดมาตรฐานที่ชัดเจนตามชั้นปีของนักเรียน

จิตติ ปัญญาอินทร์ (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาระบบการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาทฤษฎีดนตรีตะวันตกในมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเพื่อวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า ระบบการเรียนการสอนทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการกำหนดจุดประสงค์การเรียนการสอน ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระ ด้านการดำเนินการสอน ด้านการประเมินความพร้อมก่อนการเรียน ด้านการวัดผลประเมินผล อยู่ในระดับ “ปฏิบัติมาก” โดยสภาพปัญหาอยู่ในระดับที่สามารถแก้ไขได้ ปัญหาที่ครูผู้สอนไม่สามารถแก้ไขได้ ได้แก่ ความแตกต่างของผู้เรียน ความรู้และความพร้อมของผู้เรียน พื้นฐานด้านทฤษฎีดนตรีของผู้เรียน ความพร้อมของสื่อการสอน สภาพและบรรยากาศในห้องเรียน ความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีดนตรีในศตวรรษที่ 20 การวิเคราะห์ความแตกต่างของผู้เรียน การเปลี่ยนแปลงของหลักสูตร และการกำหนดจุดประสงค์ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกคิด วิเคราะห์และนำไปใช้

ปริษา กุลตัน (2552: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพการเรียนการสอนกลุ่มวิชาทฤษฎีดนตรีในมหาวิทยาลัยทักษิณ โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ สัมภาษณ์บุคคลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ประธาน

กรรมการบริหารหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาแล้วและที่ยังศึกษาอยู่ โดยพบปัญหาว่า หลักสูตรไม่มีการปรับปรุงเพิ่มเติมมานานแล้ว นักศึกษาแต่ละคนมีพื้นฐานด้านทฤษฎีคนตรีแตกต่างกัน และสื่อในการเรียนการสอนไม่เพียงพอ ขาดความทันสมัย

ปิ่นพินิต ปัญญาสังข์ (2550: บทคัดย่อ) ศึกษาการสอนวิชาขับร้อง ในโรงเรียนดนตรีมีฟ้า โดยศึกษาจากครูสอนขับร้องจำนวน 13 คน โดยการสัมภาษณ์แบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม ผลการวิจัยพบว่า ครูส่วนใหญ่ทำแผนการสอนระยะสั้น ไม่มีการบันทึก เพราะนักเรียนเรียนแบบเดี่ยวและแบบคู่ จึงทำให้จำได้ การร้องเพลงแบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกเป็นเรื่องการปฏิบัติเบื้องต้น เช่น การวอร์มเสียง ทำท่าง่ายๆ เป็นต้น ส่วนที่สองเป็นเรื่องเทคนิคในการร้องเพลง การตีความหมายเพลง ใส่อารมณ์ลงไปบนบทเพลง เป็นต้น ในด้านเทคนิคและวิธีการสอน ใช้การอธิบาย ให้เด็กทำตามครู เลียนแบบครู ปฏิบัติควบคู่กับทฤษฎี เครื่องดนตรีที่ใช้สอน คือ เปียโน สื่อการสอน เช่น หนังสือโน้ตเพลงและเนื้อเพลง แผ่นซีดี แผ่นคอนเสิร์ต พร้อมเครื่องเล่น เป็นต้น การวัดผลและประเมินผล ส่วนใหญ่ครูผู้สอนเป็นคนประเมิน รวมทั้งมีการส่งนักเรียนสอบวัดผลกับสถาบันต่างประเทศ และนักเรียนประเมินผลด้วยตนเอง ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ นักเรียนซ้อมน้อย รู้จักเพลงน้อย และสื่อในการเรียนการสอนไม่เพียงพอ จึงควรมีการปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่ยังไม่สมบูรณ์

วิชววรรณ ศรีมาศ (2551: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อการซ้อมวิชาเปียโนของนักเรียนในระดับชั้นต้น ในโครงการดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้สอน กลุ่มผู้เรียน และกลุ่มผู้ปกครอง โดยศึกษาตัวแปร 4 ด้าน พบว่า ในด้านความคิดเห็นในการซ้อม ผู้เรียนควรสนใจในรายละเอียดของเพลง มีการวางแผนการฝึกซ้อมและควรแก้ไขจุดที่บกพร่องก่อนซ้อมเรื่องอื่น ๆ ด้านการจัดเวลาในการซ้อม ทุกกลุ่มควรมีการตกลงการจัดเวลาซ้อมให้นักเรียนด้วยกัน โดยทำตารางจัดวันเวลาในการซ้อมที่ชัดเจน ด้านสภาพแวดล้อม พบว่า ควรมีอุณหภูมิที่เหมาะสม มีแสงสว่างที่เพียงพอ และไม่มีสิ่งดึงดูดหรือกวนใจให้เสียสมาธิ เช่น โทรทัศน์ โทรศัพท์ และเครื่องดนตรีควรมีคุณภาพ เพื่อการซ้อมที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ในด้านการสร้างแรงจูงใจ ครูผู้สอนและผู้ปกครอง ควรเลือกวิธีการจูงใจให้เหมาะสมต่อนักเรียน เพื่อประสิทธิภาพในการฝึกซ้อม

วิมล กมลาศน์ (2551: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพการเรียนการสอน วิชาการฝึกโสตประสาท ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า วิชาการฝึกโสตประสาทนั้นเป็นส่วนหนึ่งของวิชาทฤษฎีดนตรีสากล ซึ่งไม่ได้แยกเป็นวิชาเฉพาะ ทำให้การเรียนการสอนเน้นหนักไปที่ทฤษฎีดนตรีสากลมากกว่าถึงร้อยละ 80 ทำให้นักศึกษาได้รับการฝึกฝน

ทักษะได้ไม่เต็มที่เท่าที่ควร เนื่องจากวิชาการฝึกโสตประสาทนั้น มีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อนักศึกษาดนตรี ผลจากการสัมภาษณ์ทำให้พบว่าผู้สอนและผู้เรียน ต้องการให้รายวิชาการฝึกโสตประสาทแยกเป็นวิชาเฉพาะ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีเวลาในการฝึกฝนมากขึ้น ทั้งนี้ควรเพิ่มสื่อและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ให้เพียงพอต่อผู้เรียน พร้อมทั้งจัดสถานที่ให้เหมาะสมต่อการเรียนรู้ ปราศจากเสียงรบกวน เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปได้อย่างสมบูรณ์

วรวรรณ ตีระวรมงคล (2553: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความเหมาะสมของหลักสูตรวิชากีตาร์สำหรับเด็ก ในโรงเรียนดนตรีสยามกลการ สถาบันดนตรียามาฮ่า โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการสัมภาษณ์จากกลุ่มข้อมูลตัวอย่างแบบเจาะจงจำนวน 14 คน พบว่าบุคลากรทางวิชาการกีตาร์และครูผู้สอนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกันถึงความเหมาะสมของหลักสูตรกีตาร์สำหรับเด็ก เล่ม 1 เหมาะสำหรับผู้สอนเด็กไทยอายุ 8-11 ปี แต่ด้านเนื้อเพลงภาษาต่างประเทศที่ใช้ฝึกการฟังและการร้องยังไม่เหมาะสมกับผู้เรียนที่เป็นเด็กไทย ซึ่งยังไม่คุ้นเคยกับภาษาต่างประเทศ ควรจะเปลี่ยนเนื้อร้องให้เป็นภาษาไทย ปัญหาที่พบในการเรียนการสอนคือเด็กอายุ 8-11 ปี มีสมาธิสั้น เนื้อหาทั้งมือซ้ายและขวา ยังไม่แข็งแรงมากในการเล่นกีตาร์ แต่ผู้ปกครองก็ย่อมมีความคาดหวังในการเล่นกีตาร์ของผู้เรียน ดังนั้นครูผู้สอนต้องอธิบายให้ผู้ปกครองเข้าใจถึงปัญหานี้ด้วย

สมชาย เอี่ยมบางยูง (2545: บทคัดย่อ) ได้ศึกษากระบวนการถ่ายทอดจิม ของชมรมดนตรีไทยมูลนิธิหลวงประดิษฐไพเราะ โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ เมื่อครบรอบปีเกิด กลุ่มทายาทและศิษย์ได้ร่วมกันจัดตั้งมูลนิธิหลวงประดิษฐไพเราะ เพื่อสนับสนุนกิจกรรมด้านดนตรี กิจกรรมหลักคือการสอนดนตรีไทย โดยคัดเลือกครูผู้สอนจากศิษย์ร่วมอุดมการณ์ ผู้มีโลกทัศน์ ปรัชญาชีวิตที่ใกล้เคียงกัน มีความชำนาญในวิชาความรู้ของมูลนิธิฯ ผู้เรียนเปิดรับบุคคลทุกวัยไปแบ่งได้เป็น 3 ประเภท ได้แก่ ประเภท ก สมาชิกทั่วไป ประเภท ข ศิษย์ดนตรีไทย และประเภท ค กรณีพิเศษ หลักสูตรการเรียนการสอนแบ่งเป็นปฏิบัติ 11 ระดับ ทฤษฎี 18 ข้อ และการแสดงดนตรี ใช้วิธีการสอนแบบผสมผสาน ใช้สื่อคอมพิวเตอร์มาช่วยในการสอน ใช้การชมเชยเพื่อเสริมแรง ไม่มีการลงโทษ ใช้การประเมินโดยการสังเกตจากคณะกรรมการ

สุรดี ประพัฒน์รังษี (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษากระบวนการฝึกซ้อมกลุ่มเครื่องลมไม้ของนักเรียนเตรียมอุดมดนตรี วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ จำนวน 9 คน โดยวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ ใช้การพรรณนาวิเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่า ในขั้นการเตรียมการซ้อม นักเรียนส่วนใหญ่ได้ซ้อมในวันธรรมดาในช่วงเย็น เฉลี่ยวันละ 2-3 ชั่วโมง วันเสาร์และอาทิตย์ไม่ค่อยได้ซ้อม ในช่วงปิดภาคเรียนได้ซ้อมบ้าง นักเรียนทราบสิ่งที่จะซ้อมแต่ไม่ทราบขั้นตอนการซ้อมคีย์โน้ตในด้านวิธีการซ้อม มั่นนักเรียนเพียงส่วนน้อยที่ซ้อมครบทุกขั้นตอนและตรวจสอบข้อผิดพลาดด้วยตนเอง ในขั้นการฝึกซ้อม นักเรียนส่วนใหญ่ขาดการเอาใจใส่เรื่องท่าทางที่ถูกต้อง โดยรวมนักเรียน

ทุกคนได้ฝึกการไล่โน้วกับเครื่องเทียบเสียงและเครื่องเคาะจังหวะ ทราบถึงสิ่งที่จะต้องฝึก นักเรียนส่วนใหญ่หาความรู้เพิ่มเติมจากการชมคอนเสิร์ต ฟังเพลงจากแผ่นบันทึกเสียง รวมทั้งกิจกรรมทางดนตรี

ความสำเร็จของกระบวนการสอนดนตรี นอกจากปัจจัยหลักสำคัญคือความสัมพันธ์ในการเรียนการสอนระหว่างผู้เรียนและผู้สอนแล้ว ปัจจัยด้านอื่น ๆ ก็เป็นตัวแปรสำคัญในการส่งเสริมให้กระบวนการศึกษานั้นสมบูรณ์ เช่น ทัศนคติที่ดีต่อการเรียนดนตรี ความชื่นชอบส่วนบุคคล บรรยากาศในห้องเรียน เครื่องดนตรี บุคลากรที่เกี่ยวข้อง สภาพแวดล้อม สถานที่เรียน กลุ่มนักเรียน การฝึกซ้อม แรงจูงใจ เป็นต้น สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นตัวเสริมคอยผลักดัน สร้างการขับเคลื่อนให้การเรียนการสอนนั้นก้าวหน้า ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการวางแผน การจัดการทางการศึกษาของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคน ที่ต้องช่วยกันเพื่อให้ระบบการศึกษาด้านดนตรีพัฒนาและก้าวหน้าต่อไปได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษากระบวนการสอนกีตาร์ของกิตตินันท์ สดประเสริฐ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบเป็นทางการ แบบไม่เป็นทางการ และการสังเกตแบบมีส่วนร่วม เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับดังนี้

3.1 แหล่งข้อมูลที่ศึกษา

ประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ

- 1) กิตตินันท์ สดประเสริฐ
- 2) ผู้เรียนที่เรียนกีตาร์คลาสสิกกับกิตตินันท์ สดประเสริฐ จำนวน 8 คน

3.2 ข้อมูลเอกสาร

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิจัย โดยได้ค้นคว้าจากสำนักงานต่างๆ ดังนี้

- ห้องสมุดดนตรี วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล
- หอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยมหิดล
- หอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา
- ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต

3.3 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเป็นทางการ แบบไม่เป็น และการสังเกตแบบมีส่วนร่วม โดยบุคคลที่ได้ให้สัมภาษณ์ข้อมูลการวิจัยมีดังนี้

- 1) กิรตินันท์ สดประเสริฐ (ผู้สอน)
- 2) ผู้เรียนที่เรียนกีตาร์คลาสสิกกับกิรตินันท์ สดประเสริฐ (ผู้เรียน)

ในการสัมภาษณ์ผู้เรียนกีตาร์คลาสสิกทั้ง 8 คน ใช้เวลาในการสัมภาษณ์คนละ 3 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง ผู้วิจัยใช้การสังเกตแบบมีส่วนร่วมในห้องเรียน โดยศึกษาผู้เรียน 3 ราย ได้แก่ วัยเด็ก วัยรุ่น และวัยผู้ใหญ่ โดยเลือกศึกษาและสังเกตแบบมีส่วนร่วมกับผู้เรียนวัยละ 1 คน คนละ 3 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

- 1) แบบสัมภาษณ์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยได้แนวคิดจากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีจิตวิทยาการเรียนรู้ หลักการและแนวคิดในการจัดการเรียนการสอน วิธีการสอนดนตรี การสอนทักษะปฏิบัติกีตาร์ และการฝึกซ้อมดนตรี โดยแยกเป็น 2 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบสัมภาษณ์ผู้สอนมี 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการสอนกีตาร์คลาสสิกในด้านต่างๆ ดังนี้

- หลักสูตร
- แนวคิดและหลักการสอน
- วิธีการสอน
- สื่อการสอน
- กิจกรรมเสริม
- การวัดผลและประเมินผล

ฉบับที่ 2 แบบสัมภาษณ์ผู้เรียนมี 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนกีตาร์คลาสสิกของผู้เรียน

- การเตรียมความพร้อมก่อนการเรียน

- การฝึกซ้อม
- การนำความรู้ไปใช้
- การหาประสบการณ์เพิ่มเติม
- การเตรียมตัวก่อนการสอบวัดผล
- ระดับความสำเร็จในการเรียนกีตาร์คลาสสิก
- ปัจจัยภายนอก สภาพแวดล้อม กิจกรรมทางดนตรี การแสดงดนตรี การเสริมแรง
- ปัจจัยภายใน ความถนัด ความสนใจ ทักษะคิด เพศ วัย

ในการสร้างแนวทางการสัมภาษณ์นั้นผู้วิจัย ได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารต่างๆ ตำราที่ใช้สอนกีตาร์คลาสสิก จิตวิทยาทั่วไป และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลในการตั้งข้อคำถาม เมื่อได้แนวคำถามสัมภาษณ์แล้ว นำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมอีกครั้ง และทำการแก้ไขให้ถูกต้องเรียบร้อยแล้ว

ผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบแบบสัมภาษณ์ คือ

- รองศาสตราจารย์ ประทีป นกปี อาจารย์ประจำสาขาดุริยางคศาสตร์ไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
- รองศาสตราจารย์ สรณ โรจนตระกูล อาจารย์ประจำสาขานตรีสากล คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อนรรฆ จรรย์ยานนท์ อาจารย์สาขาวิชาดนตรีวิทยา วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

2) เครื่องบันทึกเสียง ใช้เก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์บุคคล เพื่อที่จะนำข้อมูลมาวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด

3) กล้องถ่ายภาพและกล้องถ่ายวิดีโอ ผู้วิจัยใช้กล้องถ่ายภาพและกล้องวิดีโอในการเก็บข้อมูลภาคสนาม เพื่อให้ข้อมูลในการวิจัยชัดเจนยิ่งขึ้น

4) สมุดบันทึก พร้อมเครื่องเขียน

3.5 วิธีการและขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้แบ่งวิธีการในการเก็บข้อมูลดังนี้

1) ข้อมูลเอกสาร โดยการค้นคว้ารวบรวมเอกสาร ตำรา งานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่ทำการวิจัย จากห้องสมุดของสถาบันต่าง ๆ อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญด้านกีตาร์คลาสสิก และเว็บไซต์ต่าง ๆ

2) ข้อมูลภาคสนาม โดยการติดต่อขอสัมภาษณ์ กิรตินันท์ สดประเสริฐ และกลุ่มนักเรียนที่เรียนกีตาร์คลาสสิกกับกิรตินันท์ สดประเสริฐ จำนวน 8 คน โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเป็นทางการ และไม่เป็นทางการ และใช้วิธีการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม ในการศึกษากระบวนการสอนของกิรตินันท์ สดประเสริฐ มีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

2.1) เตรียมแบบสัมภาษณ์

2.2) นัดหมายบุคคล วันที่ เวลา สถานที่ในการสัมภาษณ์

2.3) เตรียมอุปกรณ์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ เครื่องบันทึกเสียง กล้องถ่ายภาพ กล้องถ่ายวิดีโอ สมุดบันทึก พร้อมเครื่องเขียน

2.4) ทำการสัมภาษณ์และบันทึกข้อมูล สังเกตและสอบถามขณะผู้สอนทำการสอน โดยบันทึกเสียงและวิดีโอ

3.6 การจัดกระทำกับข้อมูล

1) ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษารวบรวมทั้งจากเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และจากการสัมภาษณ์บุคคลข้อมูล มาจัดลำดับเนื้อหา และจัดประเภทหมวดหมู่ของเนื้อหา พร้อมกับเรียบเรียงให้เป็นระเบียบและต่อเนื่อง เพื่อให้ชัดเจนและเข้าใจได้ง่ายต่อการวิจัย

2) ผู้วิจัยนำข้อมูลเสียงที่บันทึกจากการสัมภาษณ์ มาเรียบเรียงเนื้อหาและจัดลำดับตามประเด็นที่วางไว้

3.7 การตรวจสอบข้อมูล

- 1) ผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดที่จัดลำดับความสำคัญ พร้อมกับเรียบเรียงให้เป็นระเบียบเรียบร้อยแล้ว ให้นำบุคคลข้อมูลได้ตรวจสอบ
- 2) ผู้วิจัยนำข้อมูลที่บกพร่องมาตรวจสอบกับเอกสารอ้างอิงและข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการวิจัยอีกครั้ง พร้อมทั้งทำการแก้ไขให้ถูกต้อง

3.8 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์บุคคลที่ให้ข้อมูลเป็นหลัก มาจำแนก จัดเรียงเป็นหมวดหมู่ ทำการตรวจสอบโดยละเอียด และส่งให้บุคคลข้อมูลตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง ใช้วิธีการวิเคราะห์แบบพรรณนาวิเคราะห์ โดยจะเน้นการวิเคราะห์ถึงกระบวนการสอนกีตาร์ของกิริตินันท์ สดประเสริฐ ซึ่งประกอบด้วย ประวัติกิริตินันท์ สดประเสริฐ หลักสูตรกีตาร์คลาสสิก แนวคิดและหลักการสอน วิธีการสอน สื่อการสอน และกิจกรรมเสริม การวัดผลและประเมินผล ในด้านผู้เรียน ทำการวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนกีตาร์คลาสสิกของผู้เรียนกีตาร์คลาสสิกกับกิริตินันท์ สดประเสริฐ เพื่อนำข้อมูลการวิจัยมาเสนอข้อมูลในบทที่ 4 โดยวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ สังเคราะห์เป็นผลการวิจัย และสรุปเพื่อนำเสนอในบทที่ 5

3.9 การนำเสนอข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ นำเสนอข้อมูลตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และ 2 นำเสนอในบทที่ 4 เรื่อง “กระบวนการสอนกีตาร์คลาสสิกของกิริตินันท์ สดประเสริฐ”

บทที่ 4

กระบวนการสอนกีตาร์คลาสสิกของกิริตินันท์ สดประเสริฐ

ในการศึกษากระบวนการสอนกีตาร์คลาสสิกของกิริตินันท์ สดประเสริฐ ผู้วิจัยได้แบ่งหัวข้อในการนำเสนอข้อมูลเป็น 7 ประเด็น ดังนี้

- 4.1 ประวัติและผลงานของกิริตินันท์ สดประเสริฐ
- 4.2 หลักสูตรกีตาร์คลาสสิก
- 4.3 แนวคิดและหลักการสอน
- 4.4 วิธีการสอน
- 4.5 สื่อการสอนและกิจกรรมเสริม
- 4.6 การวัดผลและประเมินผล
- 4.7 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนกีตาร์คลาสสิก

ผู้วิจัยขอนำเสนอประวัติและผลงานของกิริตินันท์ สดประเสริฐ เพื่อนำเสนอเกี่ยวกับประสบการณ์ชีวิตทางด้านดนตรีของกิริตินันท์ เป็นแนวทางในการอ้างอิง แนวคิดและประสบการณ์ทางด้านดนตรี และวิธีการซ่อม

โดยในประเด็นเรื่องหลักสูตรกีตาร์คลาสสิกและการวัดผลประเมินผล จะนำเสนอตามระดับ คือ ระดับขั้นต้น ระดับขั้นกลาง และระดับขั้นสูง ในส่วนประเด็นเรื่องแนวคิดหลักการสอน วิธีการสอน สื่อการสอน และกิจกรรมเสริม ผู้วิจัยนำเสนอตามวัยผู้เรียน คือ วัยเด็ก วัยรุ่น และวัยผู้ใหญ่

ข้อมูลที่น่าสนใจนี้ผู้วิจัยได้จากการสัมภาษณ์แบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และใช้การสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและชัดเจน

4.1 ประวัติและผลงานของกิริตินันท์ สดประเสริฐ

ประวัติ

กิริตินันท์ สดประเสริฐ เกิดวันที่ 30 สิงหาคม 2500 ปัจจุบันอายุ 54 ปี เป็นบุตรลำดับที่ 3 ของ นายกระวี สดประเสริฐ ชาวกรุงเทพ ผังธนบุรี และนางละม่อม สดประเสริฐ ชาวอำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี มีพี่น้องทั้งหมด 4 คน ตามลำดับ คือ

- 1) นายวิชชนันท์ สดประเสริฐ
- 2) นายวัลลภสิริ สดประเสริฐ
- 3) นายกิริตินันท์ สดประเสริฐ
- 4) นายกฤดากร สดประเสริฐ

ด้านการศึกษาทั่วไป

เข้าศึกษาชั้นอนุบาลที่โรงเรียนพัฒนาวิทยา และได้เข้าศึกษาต่อในประถมศึกษา และมัธยมศึกษาที่โรงเรียนอัสสัมชัญ เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร จนจบการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากนั้นได้เข้าศึกษาต่อที่วิทยาลัยช่างศิลป์ ถึงปีที่ 2 ประมาณกลางปีที่ 2 ก็ได้หยุดเรียนและลาออก เพื่อทุ่มเทเวลาทั้งหมดให้กับการฝึกซ้อมกีตาร์คลาสสิก หลังจากนั้นก็ได้ไปเรียนต่อที่ได้อีกเลย

ด้านการศึกษาดนตรี

เนื่องจากกิริตินันท์ สดประเสริฐ เกิดมาในครอบครัวนักดนตรี โดยบิดาเป็นนักดนตรีเป่าฟลูท และทำหน้าที่เป็นวาทยกรประจำวงจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รุ่นที่ 6 ส่วนพี่ชายเป็นนักดนตรี ทำให้ตั้งแต่วัยเด็กมีความผูกพัน ชื่นชอบ ชื่นชอบกับดนตรีมาโดยตลอด กิริตินันท์ สดประเสริฐ เริ่มฝึกเล่นดนตรีเมื่ออายุประมาณ 10 ปี โดยเครื่องดนตรีที่ได้ฝึกในระยะแรก คือ ฟลูท (Flute) และเปียโน (Piano) โดยบิดาเป็นผู้สอนทักษะทางดนตรีให้กับกิริตินันท์ ต่อจากนั้นได้ฝึกเล่นกีตาร์โปร่ง โดยได้รับแรงบันดาลใจจากพี่ชาย และพี่ชายเป็นครูคนแรกที่สอนการเล่นกีตาร์โปร่ง ในระยะแรกนั้นเล่นได้เฉพาะคอร์ดง่าย ๆ พื้นฐานทั่วไป เหตุสำคัญที่ทำให้กิริตินันท์ ต้องการศึกษการเล่นกีตาร์คลาสสิกอย่างจริงจัง กิริตินันท์ได้กล่าวว่า “...ในช่วงอายุ 16 ปี วันหนึ่งขณะที่กิริตินันท์กำลังเดินเล่นอยู่ที่ห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัลสยาม ได้ยินเสียงบทเพลงกีตาร์เพลงหนึ่งดังออกมาจากร้านแผ่นเสียง จึงหยุดฟัง รู้สึกถึงความไพเราะ จนอาจพูดได้ว่าถึงขั้นอยู่ในภวังค์ พลังคิดในใจว่าเพลงนี้เล่นด้วยเครื่องดนตรีชนิดใด ทำไมจึงมีความไพเราะเช่นนี้ เมื่อเสียงเพลงหยุดลง จึง

หันไปมองหาที่มาของเสียงเพลง พบว่าเป็นร้านแผ่นเสียง มีคนกำลังลองแผ่นเสียงอยู่ จึงขึ้นไปชั้น 2 ที่เป็นที่ตั้งร้านแผ่นเสียงนั้น เข้าไปถามคนขายว่าเมื่อสักครู่นี้เปิดเป็นเพลงอะไร ของใคร และใช้เครื่องดนตรีอะไรเล่น คนขายจึงเอาแผ่นให้ดู กิรตินันท์เห็นบนแผ่นมีรูปผู้ชายคนหนึ่งนั่งอยู่ มีไฟส่อง มีอักษรเขียนว่า “Classical Guitar by John Williams” จึงได้ซื้อมาในราคา 80 บาท กลับมาบ้านก็มาฝึกนั่ง ดูวิธีการจับให้เหมือนจอห์น วิลเลียมส์ (John Williams)... นับได้ว่าจอห์น วิลเลียมส์ เป็นนักกีตาร์คลาสสิกคนแรก ที่เป็นแรงบันดาลใจที่ทำให้อาจารย์เลือกเล่นกีตาร์คลาสสิก

กิรตินันท์เปิดเพลงของจอห์น วิลเลียมส์ฟังทุกวัน จนบิดาบอกให้ไปเรียนกีตาร์และได้แนะนำให้ไปเรียนกีตาร์คลาสสิกที่โรงเรียนดนตรีสยามกลการ สาขาวงเวียนใหญ่ แต่ก็ต้องผิดหวังเนื่องจากเมื่อไปเรียน เห็นครูผู้สอนมีท่าทางการนั่ง ลักษณะการจับกีตาร์คลาสสิก ไม่เหมือนกับภาพบนแผ่นเสียงของจอห์น วิลเลียมส์ จึงตัดสินใจไม่เรียน โรงเรียนดนตรีในสมัยนั้นมีจำนวนน้อย มีตัวเลือกไม่มากนัก บิดาจึงแนะนำให้ไปหาหนังสือ ตำรากีตาร์มาฝึกด้วยตนเอง จึงได้ไปซื้อหนังสือจากร้านวิลสัน (Wilson) หน้าไปรษณีย์กลางมาฝึกเอง หลังจากนั้นอีก 2 ปี ก็ฝึกกีตาร์คลาสสิกด้วยตนเอง โดยอาศัยตำรากีตาร์คลาสสิกของต่างประเทศ ที่ซื้อจากร้านวิลสัน โดยกีตาร์ตัวแรกที่นำมาฝึกนั้นไม่ได้เป็นกีตาร์คลาสสิกแต่เป็นกีตาร์ไฟฟ้ายี่ห้อกิ๊บสัน (Gibson) แต่ภายหลังถูกบิดาทำลายทิ้ง เนื่องจากบิดาโกรธ เพราะว่ากิรตินันท์ฝึกซ้อมกีตาร์อย่างเดียวนั้น ไม่ไปโรงเรียน หลังจากนั้นกิรตินันท์จึงตัดสินใจออกจากวิทยาลัยช่างศิลป์ เพื่อฝึกเล่นกีตาร์คลาสสิกเพียงอย่างเดียว โดยไม่ได้เรียนหนังสือที่ใดอีกเลย เมื่อไม่มีกีตาร์เพื่อใช้ในการฝึกซ้อม เขาจึงขอมารดาซื้อกีตาร์คลาสสิก มารดาจึงซื้อกีตาร์คลาสสิกยี่ห้อยามาฮา (Yamaha) ในราคา 300 บาทให้แก่กิรตินันท์ ตั้งแต่นั้นกิรตินันท์ สดประเสริฐ จึงตั้งปณิธานกับตัวเองว่า “...จะเล่นกีตาร์คลาสสิกไปตลอดชีวิต...”

ด้านการสอนดนตรี

เมื่อกิรตินันท์ สดประเสริฐ ได้ฝึกฝนทักษะด้านกีตาร์คลาสสิกจนมีความสามารถในระดับหนึ่ง สามารถบรรเลงและถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้อื่นได้แล้ว จึงเริ่มสอนดนตรีเมื่ออายุประมาณ 19 ปี โดยได้สอนตามบ้าน และสถาบันการศึกษาต่างๆ รวมทั้งได้เป็นวิทยากรรับเชิญในสถาบันหลายแห่ง คือ

- 1) ได้รับเชิญให้เป็นวิทยากร สอนวิชากีตาร์คลาสสิก ที่โรงเรียนดนตรีสยามกลการ สาขารอกจันทน์ ระยะเวลาสอนประมาณ 1 ปี
- 2) ได้รับเชิญให้เป็นวิทยากรสอนกีตาร์คลาสสิกให้แก่ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 3) เป็นวิทยากรสอนกีตาร์คลาสสิก ให้กับสถานีโทรทัศน์ช่อง 11
- 4) เขียนคอลัมน์ การเล่นกีตาร์คลาสสิก ให้หนังสือดนตรีดนตรี อยู่ 2 ปี

5) เข้าร่วมกิจกรรมอบรมกีตาร์ ให้กับเยาวชน โดยร่วมกับห้างโรบินสัน วันที่ 3-28 เมษายน 2532

6) เป็นวิทยากรรับเชิญวิชา GRMU 573 STRING PEDAGOGY ในหัวข้อวิธีการสอนกีตาร์ให้กับนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล หลักสูตรปริญญาโท สาขาวิชาดนตรีของบัณฑิตวิทยาลัยมหิดล

7) ร่วมกับบริษัทบิกแอนด์เบส มาร์เก็ตติ้ง จำกัด จัดทำวิทัศน์การสอนกีตาร์คลาสสิก ชื่อ “เรียนกีตาร์คลาสสิกกับกีรตินันท์”

8) เปิดโรงเรียนดนตรีคีตะนันท์ ที่ซอยเอกมัย 2 เลขที่ 20 ถนนสุขุมวิท 63 พระโขนง กรุงเทพมหานคร

ด้านผลงานเพลงและการแสดงดนตรี

1) เล่นกีตาร์คลาสสิก ให้กับวงแกรนด์ เอ็กซ์ และเป็นผู้เรียบเรียงเพลง รักในซีเมเจอร์ และรักเอช

2) เล่นกีตาร์คลาสสิก แบบสดๆ ประกอบหนังเจียบให้ มูลนิธิสถาบันวัฒนธรรมเยอรมัน หรือ เกอเธ่

3) เรียบเรียงเพลงไทยเดิมลาวแพน ลาวเจ้าชู เป็นกีตาร์คลาสสิก

4) เรียบเรียงเพลงไทยสากล หนึ่งในร้อย เรือนแพ เสียแรงรักใคร่ คำมั่นสัญญา ฟ้ามองกัน ดอกไม้ให้กลิ่น คื่นหั่น และสายทิพย์ เป็นกีตาร์คลาสสิก

5) เรียบเรียงเพลงกระบี่ไร้วีรกรรมเป็นกีตาร์คลาสสิก

6) ประพันธ์เนื้อร้องและทำนองเพลง จันทรรัก รอยอาลัย ยิ่งรัก คลื่นกระทบฝั่ง ดวงดาว-ดวงใจ รักอธิฐาน ฟ้าคอย และขออุปการณา

7) เรียบเรียงเพลงสากล Tears in Heaven, Right Here Waiting, It Might Be You, Plaisir d'Amour

8) เล่น Concerto In D Major ในงานฉลองครบรอบ 250 ปี ของ Antonio Vivaldi ที่ ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ไทยโรดครีก

9) ประพันธ์เพลงกีตาร์คลาสสิก Bonne Nuit Ma Cherie เป็นบทเพลงที่ใช้เรียนและสอบของ Yamaha Music Foundation

10) ร่วมกับบริษัทเทปโอเซียน สตูดิโอ จัดทำเทปชุดวงค์ และห้วงอารมณ์ 1-4

11) แสดงกีตาร์คลาสสิกเดี่ยวชุดลาวแพน เป็นคอนเสิร์ตของตนเอง ที่มูลนิธิสถาบันวัฒนธรรมเยอรมัน เมื่อเดือนกันยายน 2539

12) แต่งเพลงประกอบ-เล่นในสารคดีสมเด็จย่าให้กับ บริษัทแปซิฟิค คอร์ปอเรชั่น
ข้อมูลข้างต้นจากการสัมภาษณ์กิริตินันท์ สดประเสริฐ (2554: สัมภาษณ์)

จากความชื่นชอบและหลงใหลในบทเพลงกีตาร์คลาสสิก จนเกิดแรงบันดาลใจ ความมุ่งมั่น พยายามเรียนรู้ ศึกษาอย่างต่อเนื่อง ทุ่มเทชีวิตให้กับการฝึกซ้อมอยู่สม่ำเสมอ ความละเอียดและความมีวินัยในการฝึกซ้อม ทำให้ความสามารถพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ในช่วงเริ่มต้น กิริตินันท์ใช้เวลาในการฝึกซ้อมวันละ 9 - 10 ชั่วโมงเป็นอย่างน้อยทุกวัน พักผ่อนวันอาทิตย์ 1 วัน แบ่งเวลาแต่ละชั่วโมงให้เกิดประโยชน์สูงสุดและสามารถนำไปใช้ได้จริง

ถึงแม้ในปัจจุบัน กิริตินันท์ไม่ได้ปฏิบัติการกิจที่ได้กล่าวมาข้างต้นแล้ว เหลือภารกิจที่ยังปฏิบัติอยู่คือ เป็นอาจารย์สอนกีตาร์คลาสสิกที่โรงเรียนดนตรีคิตะนันท์เท่านั้น แต่ชื่อเสียงและความสามารถด้านกีตาร์คลาสสิกยังเป็นที่รู้จักและยอมรับจนถึงปัจจุบัน

4.2 หลักสูตรกีตาร์คลาสสิก

หลักสูตรดนตรีของโรงเรียนดนตรีคิตะนันท์ ได้รับการอนุมัติหลักสูตรโดยกระทรวงศึกษาธิการ มีจุดมุ่งหมายในการสอนอยู่ 2 ด้าน คือ

- 1) เพื่อผู้เรียนที่ต้องการเป็นนักดนตรีอย่างจริงจัง
- 2) เพื่อผู้เรียนที่ต้องการสร้างความผ่อนคลายความเครียดจากการทำงานประจำวัน

โดยในหลักสูตรวิชากีตาร์คลาสสิก แบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

4.2.1 ระดับขั้นต้น

เป็นระดับเริ่มต้นของผู้ที่เริ่มเรียนกีตาร์คลาสสิก พื้นฐานเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญ ดังนั้นระยะในการเรียนในระดับขั้นต้นนั้นขึ้นอยู่กับพัฒนาการของผู้เรียนเป็นหลัก ไม่มีการข้ามขั้นหรือกำหนดระยะเวลาในการเรียนแบบตายตัว โดยส่วนมากใช้เวลาประมาณ 1-2 ปี ขึ้นอยู่กับพัฒนาการและความเข้าใจของผู้เรียน

ลักษณะการนั่งบรรเลงกีตาร์ เริ่มจากผู้เรียนที่ยังไม่เคยเล่นกีตาร์คลาสสิกเลย ผู้เรียนต้องทำความเข้าใจการทำงานของร่างกายบนเครื่องดนตรีก่อน เรียนรู้ท่าทางในการนั่งที่ถูกต้อง ผู้สอนจะอธิบายเหตุผลถึงรูปแบบการนั่ง การวางเท้าทั้งซ้ายและขวา ว่ามีที่มาที่ไปอย่างไร ตำแหน่งการวางกีตาร์บนขาและการจับกีตาร์ที่ถูกต้องอย่างเป็นธรรมชาติ อธิบายถึงข้อจำกัด สิ่งที่ได้หรือไม่ได้ ควรทำหรือไม่ควรทำ ให้ผู้เรียนเข้าใจกระจ่างแจ้งโดยไม่มีข้อสงสัย เพื่อให้ผู้เรียนยอมรับและเข้าใจวิธีการดังกล่าวนั้น เมื่อเรียนในขั้นต่อไปก็จะไม่เกิดข้อสงสัยจนเสียสมาธิในการเรียน ไม่ต้องคอยกังวล จนทำให้การเรียนรู้ไม่พัฒนาหรือพัฒนาไม่ต่อเนื่องได้

การทำงานของมือขวา เมื่อผู้เรียนเข้าใจวิธีการเบื้องต้นเป็นอย่างดี เริ่มต้นการเรียนการทำงานของมือขวา การวางตำแหน่งของมือขวา สัญลักษณ์ต่างๆที่บ่งบอกตำแหน่งนิ้วมือขวา เหตุผลในการฝึกจากมือขวาก่อน เนื่องจากมือขวาออกแรงน้อยกว่ามือซ้ายไม่ต้องกดสาย ไม่ต้องจำตำแหน่งบนคอกีตาร์ ในเรื่องการคิด ผู้สอนจะอธิบายถึงวิธีการคิดเบื้องต้นคือ การคิดแบบพักสาย (Rest Stroke) และการคิดแบบปล่อยสาย (Free Stroke) โดยฝึกจากแบบฝึกหัดเบื้องต้นที่เริ่มต้นจากการคิดสายเปล่า โดยให้การทำงานของกล้ามเนื้อของนิ้วมือขวาสัมพันธ์กันอย่างเป็นธรรมชาติ

การทำงานของมือซ้าย เน้นให้ผู้เรียนเข้าใจวิธีการจับคอกีตาร์คลาสสิกให้เหมาะสม ไม่เกร็ง ไม่ฝืนธรรมชาติ การเคลื่อนไหวของนิ้วซ้าย ต้องมีความสัมพันธ์กันกับมือขวา การเคลื่อนไหวของแขนซ้ายจะเป็นไปตามธรรมชาติ ไม่บิด ไม่ยกจนเกินไป ให้แขนขยับตามลักษณะตำแหน่งที่มือซ้ายเคลื่อนที่ไป ไม่มีการกำหนดรูปแบบที่ตายตัว แต่ให้เป็นไปตามกลไกการทำงานของร่างกาย กิรตินันท์มีแนวคิดว่าการเล่นดนตรีเป็นการฝึนธรรมชาติ ของร่างกายมนุษย์ ไม่ได้อยู่ในอากัปภิกขุ ปกติ ดังนั้นการเล่นดนตรีจึงมีทั้งฝืนและไม่ฝืนการทำงานของร่างกาย ดังนั้นต้องฝึกให้ร่างกายเรียนรู้การทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

ทฤษฎีดนตรีเบื้องต้น เริ่มตั้งแต่การรู้จักชื่อโน้ต ค่าของตัวโน้ต ความสัมพันธ์ของโน้ตทุกตัว ให้เข้าใจอย่างแท้จริง ไม่ใช้การจำเพียงอย่างเดียว เพื่อให้สามารถอ่านโน้ตและเล่นกีตาร์ได้อย่างดี ผู้สอนจะใช้ชื่อโน้ตเป็นภาษาอังกฤษเป็นหลักในการสอน เช่น Whole note, Half note และ Quarter Note เป็นต้น เพื่อต้องการให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงค่าของตัวโน้ตกับความเข้าใจในเรื่อง Time signature ได้ ใช้อัตราจังหวะธรรมดา เช่น 4/4, 2/4 เป็นต้น อาจมีการใช้อัตราจังหวะผสมบ้าง เช่น 6/8 ในเรื่องบันไดเสียงผู้สอนจะเน้นให้ผู้เรียนสามารถเล่นบันไดเสียงในตำแหน่งที่ไม่ยากนัก เช่น ช่วงตำแหน่งเฟรทที่ 1 – เฟรทที่ 5 บันไดเสียงไม่เกิน 2 Sharp และ 2 Flat ได้แก่ บันไดเสียง C Major, F Major, B^b Major, G Major และ D Major ประมาณ 1 – 2 Octave ใช้ Chromatic scale ในการฝึกกำลังและความแม่นยำของนิ้วมือซ้าย

เครื่องหมายต่าง ๆ เครื่องหมายความเข้มเสียง (Dynamic Marks) และการควบคุมลักษณะเสียง (Articulation) โดยสิ่งเหล่านี้ไม่เน้นมากในระดับขั้นต้น เพื่อไม่ให้ผู้เรียนรู้สึกเบื่อและเกิดความรู้สึกท้อใจ จึงสอดแทรกเพียงบางอย่างที่จำเป็นให้ผู้เรียนได้รับความรู้อย่างค่อยเป็นค่อยไป

บทเพลง ในระดับขั้นต้น ใช้แบบฝึกหัดและบทเพลงที่มีกุญแจเสียงไม่เกิน 2 Sharp และ 2 Flat ได้แก่ บทเพลงในบันไดเสียง C Major, F Major, B^b Major, G Major และ D Major ความเร็วของบทเพลงมีตั้งแต่ช้าจนถึงปานกลาง แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความชื่นชอบ พอใจของผู้เรียน แต่ผู้สอนจะคอยควบคุมแนะนำ หากเห็นว่าบทเพลงยากเกินไปสำหรับผู้เรียน การเลือกเพลงจึงมีอิสระในการเลือกแต่อยู่ในขอบเขตของระดับความสามารถ

ตารางที่ 4.1 ตารางแสดงรายละเอียดการเรียนในระดับขั้นต้น

หัวข้อการเรียนรู้	รายละเอียด
การนั่งและการวางกีตาร์	ฝึกท่าทางในการนั่งที่ถูกต้อง การวางเท้าบนที่วางเท้า (Foot Stool) และการวางกีตาร์บนขา
การทำงานของมือซ้ายและมือขวา	ความสัมพันธ์ระหว่างมือซ้ายและมือขวา การดีดของมือขวา เบื้องต้น ได้แก่ การดีดพักสาย (Rest Stroke) และการดีดไม่พักสาย (Free Stroke) ตำแหน่งของมือซ้ายในการจับคอกีตาร์ มีเทคนิค Barre บ้างเล็กน้อย ฝึกการหยุดเสียงรบกวน
กุญแจเสียงและบันไดเสียง (Key Signature and Scale)	C Major, F Major, B ^b Major, G Major, D Major A Minor, D Minor, G Minor, E minor, B minor ประมาณ 1 – 2 Octave
เครื่องหมายประจำจังหวะ (Time Signature)	อัตราจังหวะธรรมดา (Simple time) เช่น 2/4, 3/4, 4/4 อาจมีอัตราจังหวะแบบผสม (Compound time) บ้าง เช่น 6/8
ค่าโน้ต (Note value)	 Whole note Half note Quarter note Eighth note Sixteenth note ตัวหยุด (Rest note) และ โน้ตประจูด (Dotted note)
อัตราความเร็ว (Tempo)	ช่วง Adagio จนถึง Moderato หรือ 60 – 110 Bpm (Beat per minute)
เครื่องหมายความเข้มเสียง (Dynamic Marks)	เรียนรู้น้ำหนักการดีดดัง-เบา จากเครื่องหมายในบทเพลง เช่น cresc., decresc., <i>f</i> (Forte), <i>p</i> (Piano) เป็นต้น
แบบฝึกหัดและบทเพลง (Exercises and Repertoires)	ไม่กำหนด ขึ้นอยู่กับการพิจารณาของผู้สอน ความเหมาะสมของผู้เรียน

4.2.2 ระดับชั้นกลาง

การเรียนรู้ในระดับชั้นกลาง เป็นการพัฒนาต่อเนื่องจากระดับขั้นต้น โดยเมื่อผู้เรียนพัฒนามาสู่ระดับกลางนี้ ผู้เรียนจะมีทักษะความสามารถในการบรรเลงกีตาร์คลาสสิกเบื้องต้นได้เป็นอย่างดีแล้ว โดยกลไกการทำงานของร่างกายทุกอย่างเป็นไปอย่างอัตโนมัติ เช่นการวางมือขวาและมือซ้าย จากที่ได้กล่าวมาแล้วว่าในระดับขั้นต้นนั้น ผู้สอนจะถ่ายทอด ปลุกฝัง ให้ผู้เรียนปฏิบัติจนเป็นนิสัย เพื่อไม่ให้เป็นสิ่งที่ยากต่อการพัฒนาในระดับต่อไป

เทคนิคในการเล่น ในระดับนี้จะมีการเพิ่มเติมในเรื่อง เทคนิค วิธีการเล่นต่างๆ ในระดับที่สูงขึ้น เทคนิคของมือขวา เช่นการดีดแบบรัว (Tremolo), การดีดแบบจุดสาย (Pizzicato) เป็นต้น เทคนิคของมือซ้าย เช่น การเล่นเสียงฮาร์โมนิกส์ (Harmonics), การสั่นสาย (Vibrato), สเลอร์ (Slur) และการทาบสาย (Barre) เป็นต้น โดยใช้แบบฝึกหัดประกอบ เล่นเพลงประกอบบทเรียน เพื่อพัฒนาทักษะในการเล่นเทคนิคเหล่านี้ นำไปปรับใช้กับการบรรเลงบทเพลงในระดับชั้นกลางและขั้นสูงได้

ทฤษฎีดนตรี เน้นรายละเอียดมากขึ้น แต่จะไม่เน้นเรื่องค่านोटแล้ว เพราะในระดับขั้นต้นได้อธิบายและให้ฝึกปฏิบัติจนสามารถเข้าใจได้เป็นอย่างดีจนผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง เรื่องบันไดเสียง มีการเพิ่มขอบเขตมากขึ้นจากเดิม 2 Sharp และ 2 Flat เพิ่มเป็น 4 Sharp และ 4 Flat โดยเพิ่มได้แก่ บันไดเสียง E^b Major, A^b Major, A Major และ E Major ให้ผู้เรียนได้เข้าใจและสามารถเล่นในตำแหน่งที่ยากขึ้น ประมาณ 3 Octave โดยในระดับนี้ผู้เล่นต้องเข้าใจความแตกต่างของบันไดเสียง Major และ Minor ได้เป็นอย่างดี รวมทั้งบันไดเสียง Minor อีก 2 ชนิด คือ บันไดเสียง Melodic Minor และ Harmonic Minor เข้าใจถึงหน้าที่ของบันไดเสียง เรียนรู้และปฏิบัติแบบฝึกหัดที่มีเครื่องหมายบ่งบอกความดังเบา (Dynamics) เข้าใจเรื่องคอร์ดในทฤษฎีเสียงต่างๆ

เครื่องหมายต่าง ๆ เช่นเครื่องหมายความเข้มเสียง (Dynamic Marks) และการควบคุมลักษณะเสียง (Articulation) เครื่องหมายซ้ำ (Repeat Marks) เช่น เครื่องหมาย (Segno), (Coda) เป็นต้น สามารถเรียนรู้และเข้าใจการปฏิบัติในสิ่งเหล่านี้ได้เป็นอย่างดี เพื่อสามารถบรรเลง ถ่ายทอดอารมณ์ของบทเพลงออกมา ได้อย่างชัดเจน

บทเพลง ในระดับชั้นกลาง ใช้แบบฝึกหัดและบทเพลงที่มีทฤษฎีเสียงไม่เกิน 4 Sharp และ 4 Flat ได้แก่ บทเพลงในบันไดเสียง C Major, F Major, B^b Major, E^b Major, A^b Major, G Major, D Major, A Major และ E Major ความเร็วของบทเพลงมีตั้งแต่ช้าจนถึงเร็ว และบทเพลงครอบคลุมถึงเทคนิคที่เพิ่มเข้ามาทั้งมือซ้ายและขวา ควบคุมน้ำหนักในการเล่นทั้งมือซ้ายและขวาได้เป็นอย่างดี สามารถปฏิบัติตามเครื่องหมายความดัง-เบาของบทเพลงได้

ตารางที่ 4.2 ตารางแสดงรายละเอียดการเรียนรู้ในระดับชั้นกลาง

หัวข้อการเรียนรู้	รายละเอียด
กุญแจเสียงและบันไดเสียง (Key Signature and Scale)	เพิ่มเติมจากระดับชั้นต้น ตำแหน่งการเล่นที่ยากขึ้น บันไดเสียงเมเจอร์ E ^b Major , A ^b Major , A Major , E Major บันไดเสียงไมเนอร์ C Minor, F Minor, F [#] Minor, C [#] Minor ครอบคลุมบันไดเสียงไมเนอร์ทั้ง 3 ชนิด คือ Natural Minor, Harmonic Minor, Melodic Minor เพิ่มเติมเรื่องคอร์ดบ้าง เล็กน้อย
เครื่องหมายประจำจังหวะ (Time Signature)	เพิ่มเติมจากระดับชั้นต้น ทั้งอัตราจังหวะธรรมดา (Simple time) เช่น 2/2, 3/8 อัตราจังหวะผสม (Compound time) เช่น 9/8, 12/8
เทคนิคของมือขวาและมือ ซ้าย (Guitar Techniques)	เทคนิคของมือขวา เช่นการ Tremolo, Pizzicato และ Rasgueado เทคนิคของมือซ้าย เช่น การเล่นเสียง Harmonics, Vibrato, Slur และ Barre เป็นต้น ฝึกการหยุดเสียงรบกวน การไล่บันไดเสียง แบบขึ้นคู่ (Interval Scale) เช่น คู่ 3, คู่ 6 และคู่ 8
อัตราความเร็ว (Tempo)	พัฒนาจากระดับชั้นต้นจนสามารถเล่นในความเร็วช่วง Moderato จนถึง Allegro หรือ 100 – 140 Bpm (Beat per minute)
เครื่องหมายต่างๆในการ ปฏิบัติ	สามารถอ่านเครื่องหมายจากบทเพลงและปฏิบัติได้เป็นอย่างดี บรรเลงได้อย่างถูกต้อง
แบบฝึกหัดและบทเพลง (Exercises and Repertoires)	ไม่กำหนด ขึ้นอยู่กับการพิจารณาของผู้สอน ความเหมาะสมของ ผู้เรียน แต่มีการเปลี่ยนแปลงจากระดับชั้นต้น เช่น มีการตั้งเสียง สายที่ 6 (สายใหญ่ที่สุด) จากโน้ต E เป็น D

4.2.3 ระดับขั้นสูง

ในระดับสุดท้าย มีจุดมุ่งหมายสำคัญ คือ การนำความรู้ ทักษะ และ ความสามารถในการบรรเลงบทเพลงจากการฝึกฝนทั้งหมด มาถ่ายทอดได้อย่างมีอาชีพ สามารถบรรเลงเข้าถึงอารมณ์ของบทเพลง ตีความหมายของบทเพลงต่างๆ ได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์

เทคนิคในการเล่น เทคนิคในขั้นนี้อาจไม่แตกต่างจากขั้นกลางมากนัก เพิ่มเทคนิคที่เป็นลักษณะเฉพาะมากขึ้น เช่น การเลียนเสียงกลองสแนร์ (Snare Drum), กลองเบส (Bass Drum), โอโบ (Oboe) เป็นต้น โดยรวมแล้วแทบจะไม่แยกออกจากกันระหว่างระดับขั้นกลางและขั้นสูง เพียงแต่ขั้นสูงต้องบรรเลงให้เข้าถึงเทคนิคเหล่านั้นอย่างลึกซึ้ง ถูกต้อง จนกลายเป็นนิสัยในการปฏิบัติได้อย่างดี

ทฤษฎีดนตรี อาจมีการเพิ่มเติมจากระดับขั้นกลางบ้างเล็กน้อย แต่ในขั้นนี้จะไม่เน้นทฤษฎีดนตรีมาก เนื่องจากในระดับขั้นกลางครอบคลุมเกือบทั้งหมดแล้ว หัวใจสำคัญของระดับขั้นนี้จะเป็นการปฏิบัติที่สามารถทำได้ดี เข้าถึงบทเพลงที่เล่นแล้วตีความหมายได้ ฟังเพลงแล้วเข้าใจตามความหมายในบทเพลงได้

บทเพลง ในระดับขั้นสูง สามารถเล่นบทเพลงได้ทุกฤดูแจเสียง ความเร็วของบทเพลงมีตั้งแต่ช้าจนถึงเร็ว และบทเพลงครอบคลุมถึงเทคนิคที่เพิ่มเข้ามาทั้งมือซ้ายและขวา ควบคุมน้ำหนักมือ ความดัง-เบาของบทเพลงได้ ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดอารมณ์และความหมายของบทเพลงได้เป็นอย่างดี

ตารางที่ 4.3 ตารางแสดงรายละเอียดการเรียนรู้ในระดับชั้นสูง

หัวข้อการเรียนรู้	รายละเอียด
กุญแจเสียงและบันไดเสียง (Key Signature and Scale)	สามารถไล่บันไดเสียงได้ทุกตำแหน่งบนคอกีตาร์ 2 - 3 Octave เล่น Arpeggio 1 – 2 Octave ได้
เครื่องหมายประจำจังหวะ (Time Signature)	สามารถประยุกต์ความรู้จากระดับชั้นกลาง เพื่อเล่นบทเพลงใน อัตราจังหวะที่แตกต่างได้
เทคนิคของมือขวาและมือ ซ้าย (Guitar Techniques)	เทคนิคมือขวา เช่น การเลียนเสียง Snare Drum, Bass Drum , Oboe, Rasgueado เป็นต้น เทคนิคมือซ้าย เช่น Tambora, Trill, Artificial Harmonic และ การไล่บันไดเสียงแบบขั้นคู่ (Interval Scale)
เครื่องหมายต่างๆในการ ปฏิบัติ	สามารถอ่านเครื่องหมายจากบทเพลงและปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง ครอบคลุมตั้งแต่เครื่องหมายกำหนดความเข้มของเสียง (Dynamic Mark) กำหนดความดัง-เบา, เครื่องหมายกำหนด ลักษณะเสียง (Articulation Marks) เพื่อกำหนดเสียงที่เกิดขึ้น แบบต่างๆ เช่น เสียงหัวน การยัดเสียง การเน้นเสียง เป็นต้น เครื่องหมายซ้อน และโน้ตระดับต่างๆ
แบบฝึกหัดและบทเพลง (Exercises and Repertoires)	ไม่กำหนด ขึ้นอยู่กับการพิจารณาของผู้สอน เพื่อให้เหมาะสมกับ ผู้เรียนเตรียมตัวก่อนสอบวัดระดับชั้นสูง

การเรียนรู้ทุกระดับชั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างมาก การเรียนในขั้นพื้นฐานจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่สุด ไม่มีการข้ามระดับชั้น ระยะเวลาในการเรียนการสอนในแต่ละระดับชั้นจึงไม่กำหนดเวลาที่แน่นอน เพื่อให้การพัฒนาในขั้นพื้นฐานมีความสมบูรณ์ที่สุด ดังที่กิริตินันท์ สดประเสริฐ ได้กล่าวไว้ว่า “หากไม่มีพื้นฐานก็ไม่มีขั้นสูงสุด หากไม่มีขั้นสูงสุดก็จะมีพื้นฐาน” โดยรวมหลักสูตรเน้นการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติมากกว่าความรู้ด้านทฤษฎี เพราะหากมีความรู้แต่ไม่สามารถปฏิบัติได้ ความรู้ที่ได้รับมาเหล่านั้นก็ไม่เกิดประโยชน์หรือเกิดประโยชน์น้อย แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่า การเรียนทฤษฎีดนตรีไม่มีความสำคัญ ผู้สอนใช้วิธีอธิบายควบคู่ สอดแทรกไปกับบทเพลงเป็นส่วนมาก และให้ผู้เรียนได้เล่น ฝึกปฏิบัติจริง ได้ยินและรับรู้ ทำความเข้าใจก่อนที่จะจดจำ เพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาด ได้รับความรู้ที่ผิดไป หรือจดจำเพียงอย่างเดียวแต่ไม่เกิดความเข้าใจ

โดยรวมการเรียนรู้ในทุกระดับชั้นมีความต่อเนื่องกันอย่างมาก ลักษณะการเรียนการสอน จะต่อยอดไปเรื่อยๆจนถึงระดับสูง เน้นการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติในขั้นพื้นฐานให้ได้เป็นอย่างดี เมื่อพื้นฐานดีแล้ว ในระดับขั้นต่อมาเป็นส่วนประกอบที่ช่วยแต่งเติมและพัฒนาทักษะการปฏิบัติให้สู่ระดับอาชีพได้ ให้ผู้เรียนได้มีความสุขกับการปฏิบัติ เล่นด้วยใจรัก หมั่นฝึกซ้อม และมีเป้าหมายที่ชัดเจน

4.3 แนวคิดและหลักการสอน

กิริตินันท์ มีแนวคิดในการสอน และหลักการสอน อิงตามวัยวุฒิของผู้เรียน โดยใช้จิตวิทยาในการถ่ายทอด ใจต่อผู้เรียน ตามวัยและบุคลิกของผู้เรียน ดังนั้น ในการนำเสนอและวิเคราะห์แนวคิดและหลักการสอนของกิริตินันท์ ศศ.ม. นั้น ผู้วิจัยจะนำเสนอ พร้อมวิเคราะห์ตามช่วงวัยของผู้เรียน สามารถแบ่งได้ 3 วัย โดยนำเสนอข้อมูล 2 ประเด็น คือ จิตวิทยาในการสอน และ แนวทางการสอน ดังนี้

4.3.1 วัยเด็ก (อายุ 9 – 12 ปี)

จิตวิทยาในการสอน ผู้สอนกล่าวว่า เด็กแต่ละคน มีความสามารถ ความถนัด และความชื่นชอบในดนตรีแตกต่างกัน การที่จะทำให้เด็กคนนั้นยอมรับ และตั้งใจศึกษาการเล่นดนตรีได้ ต้องทำให้เด็กรักครูผู้สอนก่อน ไม่เกลียดเครื่องดนตรี ให้เด็กเข้าใจและยอมรับว่า การเรียนดนตรีไม่ใช่เรื่องน่ากลัว ดังนั้นในช่วงแรกอาจไม่ได้สอนดนตรีทั้งหมด อาจมีการพูดคุย เล่าเรื่องต่างๆ เล่านิทาน เพื่อดึงความสนใจ สร้างความไว้วางใจให้กับเด็ก ในการบรรเลงเพลงตัวอย่างให้เด็กดูนั้น ไม่ควรใช้เพลงที่ยาก และเทคนิคที่หลากหลายมากเกินไป อาจทำให้เด็กท้อ หหมดกำลังใจที่จะเรียนได้ ควรใช้เพลงที่ฟังง่าย เล่นไม่ยาก มีทำนองไพเราะ เพื่อทำให้เด็กมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนดนตรี ชื่นชอบบทเพลง หมั่นคอยสังเกตพัฒนาการของเด็ก ความพร้อมในการเรียน เด็กบางคนอาจไม่ชอบดนตรีตั้งแต่แรก ผู้ปกครองต้องการให้มาเรียน เมื่อมาเรียนก็ไม่เกิดการพัฒนา เนื่องจากความคิดและจิตใจที่ไม่เปิดรับ จึงต้องถ่ายทอดความรู้แบบค่อยเป็นค่อยไป แต่ถ้าเด็กคนนั้น ไม่เปิดใจรับเลย ไม่ชอบในการเล่นกีตาร์ ผู้สอนจะปรึกษากับผู้ปกครองของเด็กในการหาทางแก้ไขปัญหา อาจให้เด็กเปลี่ยนไปเรียนเครื่องดนตรีชนิดอื่น ไม่พยายามบังคับให้เด็กชอบ เพราะอาจกลายเป็นผลเสียอย่างร้ายแรง ที่ไม่อาจแก้ไขได้ เพราะเมื่อเด็กเกิดอคติกับการเรียนแล้ว เป็นเรื่องยากมากที่จะพัฒนาการเล่นดนตรีให้ดีขึ้นหรืออาจไม่ได้เลย

ภาพที่ 4.1 การสอนกีตาร์ในวัยเด็ก

บันทึกภาพโดย: กมลธรรม เกื้อบุตร

แนวทางการสอน เมื่อเด็กรักเครื่องมือ เริ่มสนใจที่จะเรียนแล้ว เริ่มต้นให้เด็กฝึกทำทางในการนั่ง เอากีตาร์มาวาง ให้เด็กเกิดความคุ้นเคยกับเครื่องดนตรี เริ่มสอดแทรกวิธีการวางมือขวา การจับคอกีตาร์ด้วยมือซ้าย ให้ลองคิดสายเปล่า โดยใส่วิธีการคิดแบบพักสาย และแบบไม่พักสาย ใช้วิธีการดึงความสนใจจากเด็ก และให้ลองทำตามดู อาจใช้เวลามากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับพัฒนาการของเด็ก ผู้สอนต้องมีความอดทน อธิบายทำความเข้าใจกับผู้ปกครอง ในช่วงแรก อาจไม่ต้องจับโน้ตใดๆ ทั้งสิ้น เมื่อเด็กเริ่มคุ้นเคยบ้างแล้ว จึงค่อยลองให้เด็กคิดโน้ตดูบ้าง อาจให้เล่นวลีสั้นๆ แบบฝึกหัดหรือบทเพลงที่ใช้ในการสอนควรเป็นบทเพลงที่ฟังง่าย ไม่ยาวมากนัก ไม่ต้องใช้เทคนิคที่ยาก เมื่อเด็กปฏิบัติได้ก็จะมีกำลังใจและพยายามที่จะทำให้อีกขึ้น ชมเชยเด็กบ้างตามสมควร แต่ต้องมีขอบเขต เพราะถ้ามากเกินไป เด็กอาจเลิกละไม่รู้จักตนเอง เกิดผลเสียกับเด็กได้ เมื่อเด็กทำผิดพลาดไม่ควรว่ากล่าว ควรหาคำพูดที่เลี่ยงการตำหนิ แล้วปฏิบัติสิ่งเดิมให้ดูใหม่ อธิบายเหตุผลให้เด็กเข้าใจ ส่วนใหญ่เมื่อเด็กเปิดใจ ยอมรับผู้สอนแล้ว ก็จะทำตามที่สอน เมื่อเด็กคนนั้นมีความชื่นชอบในการเรียนกีตาร์ในระดับหนึ่งแล้ว ผู้สอนจะปลูกฝัง คอยตักเตือน ให้ผู้เรียนซ้อม มีความตั้งใจจริงด้วยตนเอง จึงจะประสบความสำเร็จในการเรียนได้ ทั้งนี้ต้องมีการร่วมมือกันระหว่างผู้สอน ผู้เรียน และผู้ปกครอง เอาใจใส่ต่อการเรียนและการฝึกซ้อมของผู้เรียนด้วย

4.3.2 วัยรุ่น (อายุ 13 – 19 ปี)

จิตวิทยาในการสอน ผู้เรียนในช่วงวัยรุ่น เริ่มมีความรับผิดชอบ ความเข้าใจมากขึ้นแต่ก็ยังคงมีความเป็นเด็กอยู่บ้าง จึงต้องสังเกตเป็นรายคน ว่ามีความถนัดและชื่นชอบในการเล่นกีตาร์คลาสสิกหรือไม่ โดยอาจต้องใช้เวลาในช่วงระยะหนึ่ง เนื่องจากบางคนมาเรียนกีตาร์คลาสสิกโดยความต้องการของผู้ปกครอง ดังนั้นในระยะแรกจึงไม่สามารถตัดสินได้ว่า ผู้เรียนจะสามารถเรียนได้ดี หรือชื่นชอบ ค่อยๆเพิ่มเติมความรู้และทำความเข้าใจกับพฤติกรรมของผู้เรียน เมื่อถึงจุดที่ผู้สอนเล็งเห็นว่า ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการเล่นกีตาร์และมีความชื่นชอบกีตาร์คลาสสิกจริง จึงค่อยปลุกฝัง ให้ผู้เรียนมีวินัยในการซ้อม มีความพยายาม และตั้งเป้าหมายให้กับการเรียนกีตาร์คลาสสิก ผู้สอนใช้วิธีการสั่งสอนผู้เรียนที่ไม่ได้ฝึกซ้อม โดยให้ผู้เรียนรู้สึกผิดและเข้าใจปัญหาด้วยตนเอง เช่น ผู้เรียนคนหนึ่งมีเป้าหมายในการสอบเข้าในระดับอุดมศึกษาในสาขาคณตรี เมื่อถึงเวลาเรียน ผู้เรียนไม่ได้ซ้อมและไม่สามารถปฏิบัติได้ ผู้สอนจึงไม่สอนในชั่วโมงนั้น เพราะเห็นว่าเรียนไปก็ไม่ได้ประโยชน์ ไม่ต่อเนื่อง และจะกินเงินให้ในช่วงโมงนั้น จากนั้นจึงพานักเรียนไปรับประทานอาหารโดยไม่พูดถึงเรื่องเรียนอีก เพื่อให้นักเรียนผ่อนคลายและสำนึกผิดด้วยตนเอง หลังจากนั้นผู้เรียนมีความตั้งใจ พยายามทุ่มเทในการฝึกซ้อมมากขึ้น วิธีการดังกล่าวไม่สามารถใช้ได้กับผู้เรียนทุกคน ผู้สอนพิจารณาถึงสภาพจิตใจและความตั้งใจจริงของผู้เรียนแล้ว จึงสามารถทำได้

ภาพที่ 4.2 การสอนกีตาร์ในวัยรุ่น

บันทึกภาพโดย: กมลธรรม เกื้อบุตร

แนวทางการสอน ในช่วงวัยรุ่น ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษา จึงมีเวลาในการเรียนและการซ้อมกีตาร์คลาสสิกค่อนข้างจำกัด มีภาระหน้าที่หลักจากการศึกษาในโรงเรียน และนอกเวลาเรียนผู้ปกครองก็ให้ไปศึกษาเพิ่มเติมทางด้านวิชาการหลัก ยกเว้นบางคนที่อยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีเป้าหมายในการเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา โดยเลือกศึกษาทางด้านดนตรี ก็จะมีหมายในการเรียนและฝึกซ้อมที่ชัดเจน เพราะผลที่ได้รับ ขึ้นอยู่กับการทุ่มเทของผู้เรียนเอง ในการสอนผู้เรียนปกติทั่วไปที่ไม่ได้เลือกศึกษาต่อด้านดนตรี ผู้สอนจะคอยเตือนในเรื่องการซ้อมอยู่เสมอ เพื่อให้ผู้เรียนได้ซ้อมทุกวัน วันละนิดหน่อย แต่ไม่ควรทิ้งจนขาดช่วง เพื่อการพัฒนาในแต่ละชั่วโมงของการเรียนกีตาร์ เพราะหากผู้เรียนไม่ได้ซ้อมเลย เมื่อถึงชั่วโมงเรียนก็ไม่สามารถปฏิบัติได้ ทำให้การต่อยอดความรู้ไม่สามารถทำได้และเสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์

ส่วนด้านผู้เรียนที่มีความตั้งใจและมีจุดมุ่งหมายในการศึกษาต่อทางด้านดนตรี ผู้สอนก็จะถ่ายทอดความรู้ วิธีการปฏิบัติให้อย่างเข้มข้น ทั้งนี้ผู้เรียนต้องมีวินัยและทุ่มเทให้การฝึกซ้อมอย่างจริงจัง มีความตั้งใจในการเรียนรู้ในทุกชั่วโมง รายละเอียดการสอนผู้ที่เริ่มเรียนใหม่ โดยรวมจะมีแนวทางเหมือนกันหมดทุกวัย คือเรื่องท่าทางในการนั่ง การวางมือขวา การจับคอกีตาร์ เป็นต้น เพื่อสร้างพื้นฐานในการเล่นกีตาร์ให้แข็งแรง สามารถต่อยอดทักษะให้สู่ระดับที่สูงขึ้นได้

4.3.3 ผู้ใหญ่ (อายุ 20 ปีขึ้นไป)

จิตวิทยาในการสอน ผู้เรียนในกลุ่มนี้ ก่อนข้างมีเป้าหมายในการเรียนที่ชัดเจน ผู้เรียนที่กำลังศึกษาในระดับอุดมศึกษา มาเรียนเพื่อเสริมความรู้ เพิ่มทักษะความสามารถพิเศษ ถ้าผู้เรียนในวัยทำงาน บางคนมาเรียนด้วยความชื่นชอบ มีใจรักในการเล่นกีตาร์ หรืออาจมาเรียน เพราะต้องการผ่อนคลายความเครียดจากการทำงาน เป็นต้น ในด้านบุคลิกภาพผู้เรียนส่วนใหญ่ มีความรับผิดชอบสูง มีเหตุผล มีวิจารณญาณในการตัดสินใจ มีความตั้งใจที่จะเรียนอย่างจริงจัง ดังนั้น ข้อตกลงเบื้องต้นระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน จึงมีความชัดเจน ตรงไปตรงมา เพื่อให้จุดมุ่งหมายในการเรียนสำเร็จได้ด้วยดี ในกรณีของผู้เรียนบางคนที่มีอายุ 30 – 40 ปี มาเริ่มเรียน ผู้สอนก็จะอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจถึงการพัฒนาทักษะในการเล่นอาจได้ไม่เต็มที่ หรือ หรือ ต้องใช้เวลาในการฝึกฝนพอสมควร เนื่องจากข้อจำกัดทางกายภาพของกล้ามเนื้อ ที่ไม่ยืดหยุ่นได้เต็มที่เหมือนวัยรุ่น อาจต้องใช้ความพยายามมากขึ้น รวมถึงข้อจำกัดด้านเวลาเรียน เพราะ ผู้เรียนมีเวลาน้อย ต้องทำงานและใช้เวลากับครอบครัว ดังนั้นจึงไม่ควรตั้งเป้าหมายให้สูงมาก เรียนอย่างค่อยเป็นค่อยไป ให้ได้รับประโยชน์และความสุขจากการเรียนกีตาร์มากที่สุด

ภาพที่ 4.3 การสอนกีตาร์ในวัยผู้ใหญ่
บันทึกภาพโดย: กมลธรรม เกือบุต

แนวทางการสอน ในการเรียนการสอนเบื้องต้น หากผู้เรียนไม่เคยฝึกกีตาร์คลาสสิกมาก่อน ก็จะเริ่มสอนในเรื่องท่าทางในการนั่ง ตำแหน่งการวางกีตาร์ การทำงานของแขน มือทั้งสองข้าง เป็นต้น โดยระยะเวลาขึ้นอยู่กับผู้เรียนเป็นหลัก จะไม่จำกัด หรือ เร่งรัด เพื่อให้ได้รับพื้นฐานการเล่นที่ถูกต้อง สามารถพัฒนาสู่ระดับต่อไปได้ง่าย สิ่งสำคัญอีกอย่าง คือการฟังเพลง โดยผู้สอน มีแนวคิด ว่า ในผู้เรียนที่มีวุฒิภาวะ และมีเหตุผล มีความสามารถในการตีความ เข้าใจความหมาย อารมณ์ของบทเพลงได้ สามารถวิจารณ์บทเพลงได้ มีทัศนคติเกี่ยวกับบทเพลงไปในทิศทางเดียวกับผู้สอน การเล่นดนตรีคือการแสดงออกถึงความรู้สึก ดังนั้นต้องสัมผัส และรับรู้ความรู้สึก อารมณ์ของบทเพลงให้ได้ก่อนถ่ายทอดให้แก่ผู้อื่นได้รับฟัง จะทำให้การเล่นดนตรีมีความสมบูรณ์มาก

โดยสรุปแล้วแนวคิดและหลักการสอนของกิริตินันท์ ประเสริฐ มีแนวทางการสอนตามวิถีของผู้เรียน มีหลักสำคัญคือ สร้างผู้เรียนให้มีใจรักในการเล่นกีตาร์คลาสสิกอย่างแท้จริง เรียนอย่างมีความสุข มีความพยายามทุ่มเทให้กับการฝึกซ้อม สามารถรับรู้ และเข้าใจ ถ่ายทอดอารมณ์จากบทเพลงได้อย่างสมบูรณ์

4.4 วิธีการสอน

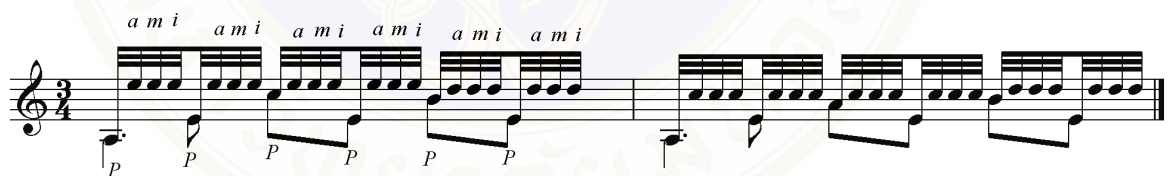
ในการวิเคราะห์และนำเสนอวิธีการสอนของกีรตินันท์ สดประเสริฐ ผู้วิจัยได้ยกตัวอย่างเทคนิคบางอย่างเพื่อความเข้าใจในการวิเคราะห์ พร้อมคำอธิบายของเทคนิคแต่ละชนิด

4.4.1 เทคนิคในการบรรเลงกีตาร์คลาสสิก

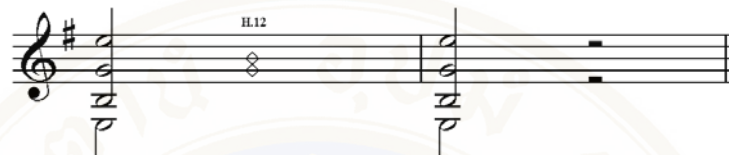
การดีดพักสาย (Rest Stroke) คือ โดยการใช้นิ้วมือขวาดีดสายกีตาร์ใดสายหนึ่ง ให้นิ้วพักอยู่บนสายที่ติดกัน การดีดแบบพักสายนี้เสียงจะดังชัดเจนกว่าการดีดแบบไม่พักสาย จึงนิยมใช้ดีดสำหรับทำนองเพลง เพื่อให้ทำนองมีความโดดเด่นตลอดบทเพลง เป็นสีสันทำให้บทเพลงต่าง ๆ เกิดความไพเราะขึ้น

การดีดปล่อยสาย (Free Stroke) โดยดีดสายใดสายหนึ่งให้นิ้วที่ติดนั้นผ่านสายที่ติดขึ้นมาทางฝ่ามือ โดยไม่โดนสายอื่น ๆ ลักษณะเสียงที่เกิดขึ้น จะมีความเบาว่าการดีดแบบพักสาย จึงนิยมใช้การดีดชนิดนี้กับส่วนที่ไม่ใช่ทำนองเพลง บรรเลงในส่วนที่เป็นบรรยากาศของบทเพลง

การดีดแบบรว (Tremolo) โดยใช้นิ้วโป้งมือขวา (P) ในการเล่นคอร์ด แล้วใช้นิ้วอีก 3 นิ้วคือ นิ้วชี้ (i) นิ้วกลาง (m) และนิ้วนาง (a) ในการเล่นทำนองหลัก ดีดรวอย่างต่อเนื่อง ตามลำดับของนิ้ว ส่วนใหญ่รูปแบบการดีดจะเป็น P – a – m – i เสียงที่เกิดขึ้นจะมีลักษณะนุ่มและต่อเนื่อง

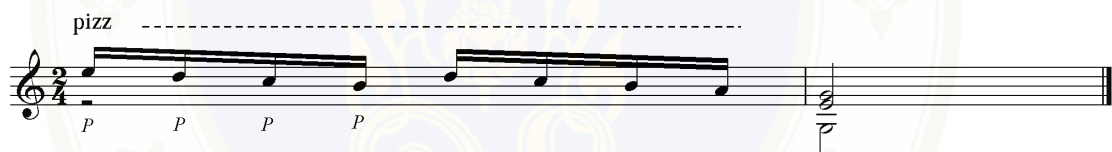

ฮาร์โมนิกส์ (Harmonics) การเล่นฮาร์โมนิกเป็นการสร้างสีสัน โดยวิธีการเล่นใช้นิ้วซ้ายแต่ละสายที่บริเวณเฟรทของกีตาร์ โดยมากจะเกิดชัดเจนที่เฟรทตำแหน่งที่ 5, 7 และ 12 โดยเสียงที่เกิดขึ้นนั้นมีลักษณะที่มีความกังวาล ใส ไพเราะ เป็นเสน่ห์อย่างหนึ่งของเครื่องสาย ตัวอย่างในการเล่นฮาร์โมนิกส์ในช่องที่ 12 ของกีตาร์ โดยวางนิ้วมือซ้ายไว้บนเฟรทที่ 12 ของสาย 3 และ 2

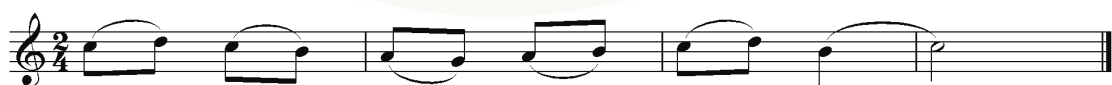
ภาพที่ 4.6 เทคนิคการเล่นเสียงฮาร์โมนิก

การอดสาย (Pizzicato) คือการอดสายให้เสียงสั้นลง โดยใช้สันมือขวาทาบบลงไปตรงบริเวณสะพานสาย แล้วใช้นิ้วโป้งมือขวาในการดีดเล่นโน้ตนั้น ๆ

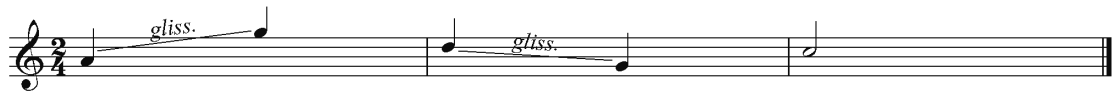
ภาพที่ 4.7 เทคนิค Pizzicato

สเลอว์ (Slur) คือการบรรเลงให้เสียงออกมากต่อเนื่องกัน อย่างลื่นไหล โน้ตทุกโน้ตที่เล่นต่อกัน เสียงต้องไม่ขาดจากกัน

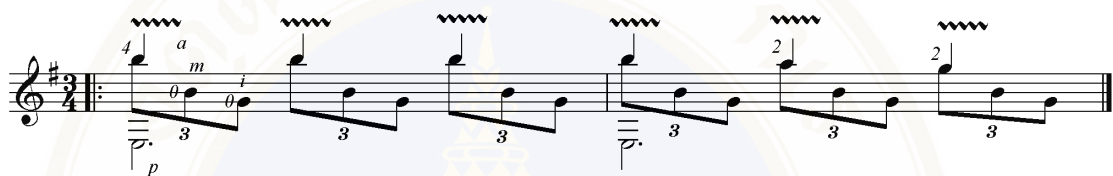
ภาพที่ 4.8 เทคนิค Slur

กริสแซนโด (Glissando) คือการเล่นโน้ต 2 ตัวให้ต่อเนื่องกัน เสียงไม่ขาดจากกัน โดยควรเล่นที่สายเดียวกัน เมื่อดีดโน้ตแรกแล้วให้ลากนิ้วผ่านโน้ตตัวอื่นๆไปยังโน้ตที่ต้องการอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง

ภาพที่ 4.9 เทคนิค Glissando

การสั่นสาย (Vibrato) โดยลักษณะการสั่นสาย เมื่อดีดโน้ตที่ต้องการเล่นแล้ว ขยับนิ้วซ้ายที่กดโน้ตเคลื่อนไปซ้ายและขวาเล็กน้อย โดยนิ้วต้องไม่หลุดจากช่องที่กด ลักษณะการสั่นสายจะเหมือนกับเครื่องสายประเภทไวโอลิน เสียงที่เกิดขึ้นลักษณะเหมือนลูกคอของนักร้อง

ภาพที่ 4.10 Vibrato หรือ การสั่นสาย

การทาบสาย (Barre, Capo) ลักษณะเหมือนการจับคอร์ดทาบสาย โดยการใช้นิ้วชี้ทาบตั้งแต่สาย 6 ลงไปตามตำแหน่งช่องที่ได้กำหนดไว้ นิ้วอื่นกดโน้ตตามปกติ มักระบุด้วยเลขโรมันหรือเลขอารบิก จุดประสงค์เพื่อต้องการให้มือซ้ายมีรูปแบบที่เป็นระเบียบ จากภาพตัวอย่างด้านล่าง คือ การทาบในตำแหน่งช่องที่ 5 โดยทาบเพียงครั้งเดียว

ภาพที่ 4.11 การเล่น Barre หรือ การทาบสาย

ตารางที่ 4.4 ชื่อย่อนิ้วมือขวาและซ้าย

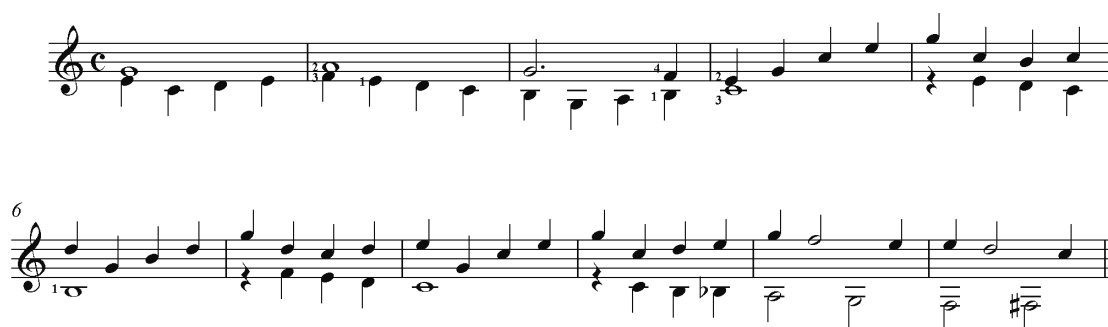
ชื่อย่อนิ้วมือขวา	ความหมาย	ชื่อย่อนิ้วมือซ้าย	ความหมาย
P (Pulgar)	นิ้วโป้ง		
i (indice)	นิ้วชี้	1	นิ้วชี้
m (medio)	นิ้วกลาง	2	นิ้วกลาง
a (anular)	นิ้วนาง	3	นิ้วนาง
c หรือ ch (cuarto, chico)	นิ้วก้อย	4	นิ้วก้อย

4.4.2 ตัวอย่างการสอน

ผู้วิจัยนำเสนอการวิเคราะห์วิธีการสอนกีตาร์คลาสสิก 3 บทเพลง จากตัวอย่างในแต่ละช่วงอายุ ซึ่งแต่ละเพลงใช้สอนกับผู้เรียนในวัยต่างๆ 3 วัย คือ

วัยเด็ก

ผู้สอนใช้เพลง Maestoso ของ Mauro Giuliani ในการสอนซึ่งเป็นเพลงสั้นๆ โดยบทเพลงนี้มีความยาว 24 ห้อง และเล่นในตำแหน่งไม่เกินเฟร็ตที่ 5 และใช้ฝึกความสัมพันธ์ของมือขวาและมือซ้ายได้เป็นอย่างดี มีความไพเราะ บทเพลงอยู่ในบันไดเสียง C Major ผู้เรียนบทเพลงนี้อายุ 9 ปี มีประสบการณ์ในการเรียนกีตาร์มาบ้าง ในการเริ่มต้นการสอน ผู้สอนจะเน้นย้ำเรื่องท่าทางการนั่ง และตำแหน่งมือขวาและซ้าย การผ่อนคลายขณะเล่น ไม่เกร็ง โดยรวมลักษณะของบทเพลงมีแนวทำนองเคลื่อนตัวพร้อมกับแนวเบส โดยสามห้องแรกนั้นเป็นการเดินทำนองแนวเบสโดยเล่นโน้ตตัวดำ ใช้นิ้ว P เล่นคู่กับนิ้ว m และแนวทำนองหลักเล่นโน้ตตัวกลมทำให้ได้เสียงที่ยาว ส่วนในห้องที่สี่ ก็จะสลับกันแนวเบสจะเล่นเสียงยาว แนวทำนองหลักจะเล่นโน้ตตัวดำ

ภาพที่ 4.12 โน้ตเพลง Maestoso ในช่วงแรก

เมื่อผู้เรียนเริ่มเล่นพบว่า อัตราความเร็วไม่คงที่ ช้าบ้าง เร็วบ้าง ไม่สม่ำเสมอ และมีเสียงรบกวนจากสายที่ไม่ได้เล่น ผู้สอนจึงบอกให้ผู้เรียนดูโน้ตอีกครั้ง และเล่นให้ช้าลง ผู้สอนพูดอย่างใจเย็นและใช้น้ำเสียงพูดคุยกับผู้เรียนอย่างสนุกสนาน มีการเล่าเรื่อง เปรียบเทียบให้สอดคล้องกับการเล่นโน้ต ทำให้ผู้เรียนไม่เบื่อ ผู้เรียนค่อนข้างมีสมาธิในการเล่นจึงทำให้การสอนเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ผู้สอนปฏิบัติให้ดูเป็นตัวอย่างและให้ผู้เรียนทำตาม พร้อมกับดูโน้ตประกอบ เพื่อให้ผู้เรียนทำความเข้าใจกับโน้ต แล้วจึงปฏิบัติ ผู้สอนจะคอยย้ำเตือน ในเรื่องความคงที่ของจังหวะให้มีความสม่ำเสมอ และให้หยุดเสียงรบกวนของสายที่ไม่ได้เล่น ผู้สอนกล่าวว่าถ้าไม่หยุดเสียงในบางโน้ตที่ตรงกับโน้ตสายเปล่า อาจทำให้เกิด Overtone ทำให้เพลงขาดความไพเราะได้ ผู้เรียนได้รับทักษะการคิดแบบพักสายและไม่พักสาย จากบทเพลงนี้ รวมถึงเรื่องคอร์ด จังหวะ และขึ้นคู่เสียง

วัยรุ่น

ผู้สอนใช้เพลง Romance d'amour หรือ Spanish Ballad บทเพลงนี้ต้องเล่นให้เสียงของแนวทำนองมีความต่อเนื่อง และสร้างอารมณ์เพลงโดยการสั่นสาย ผู้เรียนต้องเล่นโน้ตที่มีการเน้นเสียงให้ถูกต้อง เพื่อให้เกิดความเข้มของเสียงที่ชัดเจน ทำให้การเล่นแสดงถึงอารมณ์ของบทเพลงได้มากยิ่งขึ้น บทเพลงนี้อยู่ในบันไดเสียง E Minor แล้วเปลี่ยนมาเล่น E Major ในท่อนที่สอง มีความยากเรื่องการทาบสาย และอารมณ์บทเพลง

ภาพที่ 4.13 โน้ตเพลง Romance d'amour ใน 4 ห้องแรก

โดยในเริ่มผู้สอนให้ผู้เรียนเล่นสองห้องแรก โน้ตแนวทำนองให้คิดแบบพักสาย มือซ้ายใช้เทคนิคการสั่นสายมาเชื่อมเพิ่มสีสัน ให้การบรรเลงมีความน่าสนใจมากขึ้น เพื่อให้ได้เสียงที่มีความชัดเจน มีน้ำหนัก โดยใช้ตัว a ทำให้ได้เสียงที่มีความนุ่ม โน้ตสายเปิด ให้เล่นด้วยการไม่พักสาย ผู้สอนสาธิตให้ผู้เรียนได้เห็นและได้ยิน การเล่นควบคุมความเข้มเสียง ให้มีความชัดเจนมากขึ้น เมื่อผู้เรียนทำตาม สังเกตได้ว่าการวางรูปนิ้วยังผิด ผู้สอนจึงให้จัดรูปนิ้วใหม่ ผู้สอนกล่าวว่า ในบางเรื่องจำเป็นต้องละเอียด หากละเอียดอาจทำให้เกิดเป็นนิสัยในการเล่นที่ผิดวิธีตามมาได้ เมื่อการเล่น

เริ่มเข้าที่ ผู้สอนจึงให้ผู้เรียนได้เพิ่มการสั่นสายลงไปในแนวทำนองหลัก เพื่อสร้างอารมณ์ให้กับบทเพลง แต่ผู้เรียนยังทำได้ไม่ดีมากนัก จึงจำเป็นต้องไปฝึกต่อนอกเวลา

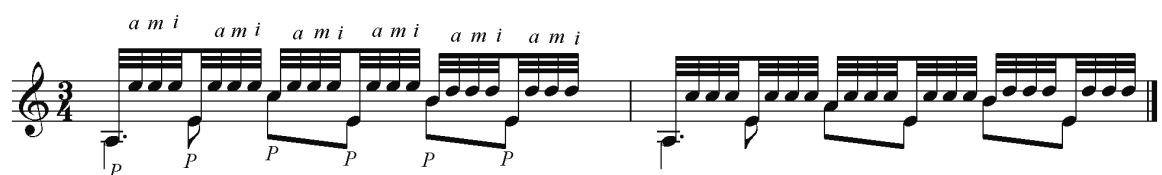

ภาพที่ 4.14 โน้ตเพลง Romance d'amour ในส่วนที่ต้องเล่นทาบสาย

ในการฝึกการเล่นทาบสาย ผู้สอนเน้นย้ำว่า ต้องให้เสียงเบสมีความชัดเจน เพื่อให้ได้ยินเสียงที่คอยควบคุมแนวทำนอง จากตัวอย่างในการเล่นทาบสายในช่องที่ 7 ผู้เรียนยังไม่มีกำลังนิ้วมาก ในบางครั้งเล่นเสียงเบสไม่ครบจังหวะ หรือเสียงบอด ผู้สอนจึงเน้นย้ำจุดที่ยังผิดพลาด ให้ผู้เรียนฝึกฝน แก้ไขปัญหาในจุดเล็กๆ ก่อน แล้วจึงขยายสู่ภาพรวม อีกสิ่งหนึ่งที่เน้นย้ำต่อผู้เรียนคือ เครื่องหมายที่ปรากฏในโน้ตเพลง ต้องเล่นอย่างเคร่งครัด เพื่อให้อารมณ์ถ่ายทอดได้อย่างสมบูรณ์ เช่น การเล่นโน้ตที่เครื่องหมาย rall ต้องค่อย ๆ ลดความเร็วลงจนจบเพลง

ผู้ใหญ่

ผู้สอนใช้เพลง Recuerdos De La Alhambra ของ Francisco Tarrega (1854-1909) โดยบทเพลงนี้จะต้องใช้เทคนิคการติดแบบรว (Tremolo) ในการบรรเลงตลอดทั้งเพลง บทเพลงมีความไพเราะ ผู้ประพันธ์ได้แต่งขึ้นเมื่อได้ไปเที่ยวที่ปราสาทอัลฮัมบรา (Alhambra) ในการเล่นบทเพลงนี้ต้องเล่นโน้ตให้มีความไพเราะ อย่างต่อเนื่อง เพื่อถ่ายทอดอารมณ์และสื่อให้เห็นความสุขจากบทเพลงได้ สิ่งสำคัญอีกอย่างคือ น้ำหนักในการเล่นโน้ต เพื่อให้บทเพลงมีความชัดเจนในแต่ละท่อน เนื่องจากผู้เรียนได้ฝึกมาก่อนบ้างแล้ว ผู้สอนจึงไม่เน้นย้ำในเรื่องค่านโน้ต การวางมือขวาและมือซ้ายจะคอยแนะนำเกี่ยวกับอารมณ์ของบทเพลงในแต่ละท่อนเพลง

ภาพที่ 4.15 การเล่น Tremolo ในบทเพลง Recuerdos De La Alhambra

ผู้สอนให้ผู้เรียนเล่นในสองห้องแรก และให้ผู้เรียนสังเกตข้อผิดพลาดด้วยตนเอง แล้วจึงชี้แจงรายละเอียดอีกครั้ง ผู้เรียนต้องแก้ไขในการเปลี่ยนคอร์ด บางครั้งฟังดูไม่ต่อเนื่อง และยังมีเสียงรบกวนจากสายอื่น โน้ตเสียงเบสไม่ชัดเจนในบางครั้ง ผู้สอนอธิบายว่า รายละเอียดเล็กน้อยเป็นองค์ที่สำคัญในการถ่ายทอดบทเพลง ความดัง-เบา ต้องมีความชัดเจน โดยรวมผู้เรียนไม่ต้องแก้ไขมากนัก เนื่องจากผู้เรียนได้ฝึกเล่นโน้ตได้จบเพลงแล้ว แต่ยังเล่นได้ไม่ด้นัก อาจมีบ้างเล็กน้อยในเรื่องจังหวะการขยับนิ้ว จากสายหนึ่งไปสู่อีกสาย ให้มีความต่อเนื่อง ผู้สอนแนะนำให้ผู้เรียนซ้อมทีละจุดแล้วจึงนำมา ผสมกันทั้งหมด เพื่อให้บทเพลงมีความต่อเนื่องเป็นอย่างดี

ในวิธีการสอนกีตาร์คลาสสิกของกิริตินันท์ สดประเสริฐ โดยรวมผู้สอนได้สอนให้ผู้เรียนได้มองเห็นภาพรวมของบทเพลง เข้าใจความหมายของบทเพลง แล้วจึงขยายความไปถึงส่วนย่อยของบทเพลง โดยให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญในทุกๆ ห้อง ผู้สอนแนะนำให้ผู้เรียนฝึกซ้อมจากส่วนย่อยสู่ภาพรวม ในการสอนเทคนิคเฉพาะในแต่ละบทเพลง ผู้สอนใช้การสาธิต พร้อมกับอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจ สามารถปฏิบัติและนำไปประยุกต์ต่อบทเพลงได้ ในทุกขั้นตอนของการสอน ผู้สอนใช้ว่าจาที่สุภาพต่อผู้เรียนเสมอ มีอวัชยาศัยที่ดี ทำให้ผู้เรียนไม่รู้สึกเกร็งหรือกดดัน สร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียน ด้วยความเป็นกันเองของผู้สอน ทำให้การเรียนการสอนพัฒนาไปในทางที่ดี แนวคิดระหว่างผู้สอนและผู้เรียนมีทิศทางที่ตรงกัน ผู้เรียนเปิดใจยอมรับต่อทักษะและความรู้ที่ผู้สอนได้ถ่ายทอดแก่ผู้เรียน เป็นผลให้กระบวนการสอนนั้นประสบความสำเร็จได้ด้วยดี

4.5 สื่อการสอนและกิจกรรมเสริม

ในการสอนกีตาร์คลาสสิกนั้น กิริตินันท์ ใช้เอกสารประกอบการสอนที่เขียนขึ้นด้วยตัวเอง และใช้หนังสือ ตำรากีตาร์คลาสสิกจากต่างประเทศควบคู่ไปกับการสอน ให้นักเรียนฟังเพลงจากแผ่นซีดีนักกีตาร์คลาสสิกชาวต่างชาติ เพื่อกระตุ้นและเป็นแรงบันดาลใจให้กับผู้เรียน

กิจกรรมเสริมการเรียนรู้ คือการแสดงดนตรีของโรงเรียนคีตะนันท์ โดยจะให้นักเรียนที่เรียนเครื่องมือต่างๆ เช่น กีตาร์คลาสสิก เปียโน ไวโอลิน ได้แสดงศักยภาพในการเล่นดนตรี การแสดงคอนเสิร์ตของโรงเรียนคีตะนันท์จัดขึ้นในช่วงต้นของทุกปี โดยจัดขึ้นที่ห้องประชุมของสถาบันเกอเธ่ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก คู่ขนานกับการแสดงบนเวที สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าเมื่ออยู่บนเวที จนสามารถพัฒนาไปแสดงในระดับที่สูงขึ้นได้ และให้ผู้ปกครองได้ชื่นชมฝีมือของบุตรหลานที่ได้ขึ้นแสดงทุกคน

ภาพที่ 4.16 กิจกรรมการแสดงดนตรีที่เกอเซ่ (1)

บันทึกภาพโดย: กมลธรรม เกื้อบุตร

ภาพที่ 4.17 กิจกรรมการแสดงดนตรีที่เกอเซ่ (2)

บันทึกภาพโดย: กมลธรรม เกื้อบุตร

ภาพที่ 4.18 กิจกรรมการแสดงดนตรีที่เกอเซ่ (3)
บันทึกภาพโดย: กมลธรรม เกื้อบุตร

4.6 การวัดผลและประเมินผล

มีการวัดผลประเมินผลทุก 6 เดือนหรือขึ้นอยู่กับความเห็นชอบของทางโรงเรียน โดยผู้สอนจะประเมินพัฒนาการทางด้านทักษะและความรู้ เพื่อเตรียมความพร้อมในการสอบวัดระดับขึ้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความพร้อมของผู้เรียน และการตัดสินใจในการเข้าทดสอบวัดระดับ เนื่องจากเวลาในการฝึกซ้อมและการจัดเวลาของผู้เรียนบางคนมีความจำกัด

ในการสอบวัดระดับ จะมีกรรมการสอบ 3-5 คนโดยทางโรงเรียนก็ตะนันท์ เป็นผู้จัดกลุ่มคณะกรรมการ รายละเอียดการประเมินมีดังนี้

4.6.1 จังหวะ

4.6.2 ระดับเสียง

4.6.3 ความถูกต้องของร่างกาย

4.6.4 ความต่อเนื่องของเสียง

4.6.5 การถ่ายทอดอารมณ์

โดยเมื่อผู้เรียนสอบผ่าน จะได้รับใบประกาศนียบัตรรับรองให้ ผู้เรียนบางคนอาจเข้าสอบเทียบระดับกับศูนย์สอบของต่างประเทศเช่นการสอบ Trinity Guildhall ของสถาบัน Trinity College of music การสอบ Yamaha Grade Examination System ของสถาบันดนตรียามาฮา การสอบ the Associated Board of the Royal Schools of Music โดยสถาบัน the Royal College of music เป็นต้น เนื่องจากแต่ละสถาบันมีวิธีการประเมินผลที่แตกต่างกันไป ผู้สอบจึงต้องเตรียมตัว และปรับแผนการฝึกซ้อมให้ตรงต่อแนวทางการสอบของแต่ละสถาบัน

4.7 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนกีตาร์คลาสสิก

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ข้อมูลเกี่ยวกับการเรียน การวางแผนการฝึกซ้อมและปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนกีตาร์คลาสสิกของผู้เรียน แล้วนำมาวิเคราะห์โดย ใช้พยัญชนะภาษาอังกฤษเป็นรหัสแทนชื่อผู้เรียนแต่ละคน จาก A จนถึง H ตามลำดับ รวม 8 คน

4.7.1 ข้อมูลของผู้เรียน

ผู้เรียน A

เพศชาย อายุ 42 ปี ปัจจุบันทำงานเป็นพนักงานบริษัท ปตท.จำกัด (มหาชน) ในวัยเด็กบิดาของผู้เรียนเปิดโรงเรียนสอนดนตรีไทย ผู้เรียนได้ฝึกเป่าขลุ่ย ทำให้ผู้เรียนได้รับอิทธิพลทางดนตรีจากครอบครัว หลังจากนั้นจึงเริ่มฝึกกีตาร์โปร่งด้วยตนเอง ในช่วงมัธยมศึกษาตอนปลายได้เล่นดนตรีกับเพื่อนและแสดงดนตรีในงานโรงเรียน ผู้เรียนเริ่มเรียนกีตาร์ในโรงเรียนดนตรีขณะกำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ใช้เวลาเรียนประมาณ 1 ปีจึงหยุดเรียน เมื่อผู้เรียนเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ผู้เรียนได้เล่นดนตรีบ้างเล็กน้อย โดยเล่นเพลงสมัยนิยมทั่วไป หลังจากเข้าทำงานที่บริษัท ปตท.จำกัด (มหาชน) ผู้เรียนได้สมัครเรียนกีตาร์คลาสสิกกับกิริตินันท์ สดประเสริฐ เนื่องจากผู้เรียนชื่นชอบบทเพลงลาวแพน ซึ่งเป็นเพลงที่กิริตินันท์เรียบเรียงจากเพลงไทยให้เป็นบทเพลงกีตาร์คลาสสิก เรียนมาทั้งหมด 11 ปี โดยใช้เวลาเรียนสัปดาห์ละครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง วัตถุประสงค์หลักที่ผู้เรียนเลือกเรียนกีตาร์คลาสสิก คือ เรียนเพื่อผ่อนคลายความเครียดจากการทำงาน ในระยะแรกผู้เรียนฝึกซ้อมไม่บ่อยมาก ทำให้พัฒนาการในการเรียนกีตาร์คลาสสิกไม่ต่อเนื่อง ผู้สอนต้องควบคุมการแบ่งเวลาในการฝึกซ้อมและให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนอยู่เสมอ ในการเรียนกีตาร์คลาสสิก ผู้เรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการอ่านโน้ต จึงศึกษาทฤษฎีดนตรีเพิ่มเติมจากสถาบันดนตรีแห่งหนึ่งควบคู่กับการเรียนกีตาร์คลาสสิกทำให้เข้าใจบทเพลงมากขึ้น ผู้เรียนเข้าใจในหน้าที่ของคอร์ด บันไดเสียง ญอญแจเสียง ความสัมพันธ์ของบันไดเสียงและคอร์ด การประสานเสียงทางเดินคอร์ดต่างๆ ใช้เวลาเรียน 3 ปี ผู้เรียนจึงมีพัฒนาการในการอ่านและเขียนโน้ตมากขึ้น ผู้เรียนกล่าวว่า “...บางครั้งโน้ตอาจมีการพิมพ์ผิดบ้าง เมื่อเล่นตามโน้ตโดยที่ไม่เข้าใจบันไดเสียงเครื่องหมายประจำญอญแจเสียง อาจทำให้เล่นผิดโดยไม่รู้ได้...” ปัจจุบันผู้เรียนสอนกีตาร์คลาสสิกที่โรงเรียนดนตรีแห่งหนึ่งเป็นเวลา 4-5 ปี โดยสอนระดับขั้นต้น สอนการปฏิบัติเป็นหลัก พร้อมกับสอดแทรกความรู้ด้านทฤษฎีดนตรี วิธีการสอนส่วนใหญ่ได้รับแนวทางการสอนและการบรรเลงกีตาร์คลาสสิกจากกิริตินันท์เป็นหลัก ผู้เรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมด้านดนตรี คือ การแสดงเดี่ยวกีตาร์คลาสสิกในงานเลี้ยงของบริษัท โดยบรรเลงเพลงสมัยนิยมทั่วไป เพลงพระราชนิพนธ์ และเพลงคลาสสิก นอกจากนี้ ผู้เรียนได้แสดงในกิจกรรมแสดงดนตรีประจำปีของโรงเรียนดนตรีศิษย์กิตติคุณ ผู้เรียนสอบวัดระดับการปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก 2 ครั้ง คือ ระดับขั้นต้นและระดับขั้นกลาง ผู้เรียนวางแผนการฝึกซ้อมเพื่อสอบวัดระดับขั้นสูง ทำให้ต้องแบ่งเวลาการฝึกซ้อมในวันเสาร์และวันอาทิตย์เพิ่มมากขึ้น ผู้เรียนเตรียมตัวก่อนการสอบโดยฝึกซ้อมเพลงที่ใช้ในการสอบ ใช้เวลาเตรียมตัว 2-3 เดือนก่อนการสอบ ตรวจสอบและแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในการฝึกซ้อมโดยผู้สอนและผู้เรียนเอง ในวันธรรมดาใช้เวลาฝึกซ้อมวันละ 3 ชั่วโมงหลังจากเลิกงาน วันหยุดใช้เวลาฝึกซ้อม

ตลอดทั้งวัน ผู้สอนให้บทเพลงในการฝึกซ้อม 2-3 เพลง แล้วให้ผู้เรียนเลือกเพลงสอบวัดระดับ 1 เพลง นอกเหนือจากการเรียนกีตาร์คลาสสิกในโรงเรียนคิเดนนัทแล้ว ผู้เรียนได้ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากเว็บไซต์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเล่นกีตาร์คลาสสิกและชมการแสดงดนตรีจากนักดนตรีต่างชาติบ้างเมื่อมีโอกาส เพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนและฝึกเล่นกีตาร์คลาสสิกต่อไป

ผู้เรียน B

เพศชาย อายุ 50 ปี ปัจจุบันทำงานเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจที่บริษัทการบินไทย จำกัด ในวัยเด็ก ผู้เรียนเริ่มฝึกกีตาร์โปร่งตามพี่ชาย โดยฝึกบรรเลงเพลงสมัยนิยมทั่วไปทั้งไทยและสากล ด้วยตนเอง โดยผู้เรียนยังไม่เลือกเรียนดนตรีที่โรงเรียนดนตรี เพราะการเรียนดนตรีในสมัยนั้น ต้องใช้ค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง ผู้เรียนได้ร่วมทำกิจกรรมทางดนตรีตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษาอยู่ตลอดเช่น ร่วมบรรเลงวงโฟล์คซองที่ร้านคอฟฟี่ช็อปกับเพื่อน ผู้เรียนทราบถึงชื่อเสียงด้านกีตาร์คลาสสิกของกิริตินันท์บ้างและได้ติดตามผลงานการเรียบเรียงและบรรเลงบทเพลงกีตาร์คลาสสิกของกิริตินันท์มาโดยตลอด ผู้เรียนชอบเทปและซีดีเพลงบรรเลงกีตาร์คลาสสิกของกิริตินันท์ เพลงคลาสสิกอื่นๆที่บรรเลงด้วยกีตาร์เป็นจำนวนมาก ผู้เรียนกล่าวว่า “...พยายามฟังแล้วเล่นตาม แต่เล่นอย่างไรก็ยังไม่เหมือนเพลงที่ฟัง จึงได้ซื้อโน้ตเพลงกีตาร์คลาสสิกจากร้านวิลสันมาลองฝึกเล่นดู แต่ก็ยังไม่ประสบความสำเร็จ บังเอิญได้เห็นเทปวีดิทัศน์การเล่นกีตาร์คลาสสิกของกิริตินันท์ สดประเสริฐวางจำหน่ายอยู่ เมื่อซื้อมาดูแล้ว จึงตัดสินใจที่จะไปสมัครเรียนกีตาร์คลาสสิกกับกิริตินันท์...” ผู้เรียนใช้เวลาเรียนกีตาร์อยู่ 4 ปี ผู้เรียนคิดว่าเมื่อได้เรียนแล้วการปฏิบัติกีตาร์ยังพัฒนาไม่มากนัก รู้สึกไม่ผ่อนคลายเหมือนกับการบรรเลงกีตาร์พร้อมกับร้องเพลง จึงตัดสินใจหยุดเรียน แต่ในระหว่างนั้นยังคงฝึกกีตาร์คลาสสิกอยู่ตลอด หลังจากหยุดเรียนได้ 2 ปี ผู้เรียนตระหนักว่าหากมีใจรักที่จะเล่นกีตาร์คลาสสิกแล้วเหตุใดไม่เรียนกีตาร์ต่อไปและทุ่มเทให้มากขึ้น ผู้เรียนจึงกลับมาเรียนต่อจนถึงปัจจุบัน รวมเวลาที่ได้เรียนกับกิริตินันท์ทั้งหมด 9 ปี ผู้เรียนแบ่งเวลาซ้อมในวันธรรมดาวันละ 2 ชั่วโมง ใช้เวลาซ้อมประมาณ 2 ชั่วโมง วันเสาร์และวันอาทิตย์มีเวลาซ้อมมาก ผู้เรียนประเมินตนเองโดยใช้ประสบการณ์จากการเรียน เพื่อตรวจสอบข้อผิดพลาด ใช้การสังเกตด้วยตนเอง ผู้เรียนยังไม่ได้สอบวัดระดับกับทางโรงเรียน เนื่องจากไม่มีเวลาฝึกซ้อม ผู้เรียนได้ร่วมทำกิจกรรมทางดนตรีกับบริษัท 2 ครั้ง นอกจากนี้ผู้เรียนได้ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากเว็บไซต์ ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเล่นกีตาร์และชมการแสดงดนตรีจากนักดนตรีต่างชาติบ้างเมื่อมีโอกาส เพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนและฝึกเล่นกีตาร์คลาสสิกต่อไป

ผู้เรียน C

เพศหญิง อายุ 12 ปี ผู้เรียนกำลังศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอมาตยกุล กรุงเทพมหานคร ผู้เรียนเติบโตในครอบครัวนักดนตรี บิดาเป็นนักดนตรีอาชีพ มารดาเป็นนักร้อง ทำให้ได้รับอิทธิพลทางด้านดนตรีตั้งแต่วัยเด็ก ได้ทำกิจกรรมด้านดนตรีกับครอบครัวตลอด ผู้เรียนได้สัมผัสกับสิ่งแวดล้อมที่เป็นดนตรีอยู่ตลอดเวลา เช่น เครื่องดนตรี บรรยายกาสงานคอนเสิร์ต เสียงเพลง หนังสือและนิตยสารที่เกี่ยวข้องกับการดนตรี เป็นต้น ผู้เรียนเริ่มเรียนดนตรีเมื่ออายุ 4 ปี โดยเลือกเรียนเปียโนที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น เมื่อได้เรียนในช่วงระยะเวลาหนึ่ง มีพื้นฐานด้านจังหวะและทำนองบ้างแล้ว นิ้วมือนี้นาขนาดที่พอจะจับสายกีตาร์ได้ บิดาจึงสอนการบรรเลงกีตาร์ไฟฟ้าให้ผู้เรียนเมื่ออายุ 8 ปี สามารถเล่นคอร์คระดับพื้นฐาน ดัดจังหวะในระดับพื้นฐานต่างๆ สามารถเล่นเพลงสมัยนิยมทั่วไปได้ และร่วมทำกิจกรรมด้านดนตรีกับโรงเรียนอยู่เสมอ เช่น ประกวดการบรรเลงกีตาร์กับทางโรงเรียน แสดงการบรรเลงเดี่ยวกีตาร์ นอกจากนั้นผู้เรียนได้ทำกิจกรรมทางดนตรีในที่อื่นๆด้วย ผู้เรียนเริ่มเรียนกีตาร์คลาสสิกกับกิตตินันท์เมื่ออายุ 10 ปี เนื่องจากบิดาเคยสอนกีตาร์อยู่ที่โรงเรียนศิลปะแห่งนี้จึงแนะนำให้ผู้เรียนมาเรียนกับกิตตินันท์ รวมเวลาถึงปัจจุบัน 2 ปี ผู้เรียนสอบวัดระดับผ่านในระดับขั้นต้น ผู้เรียนฝึกซ้อมวันละ 2 ชั่วโมง ทุกวันเป็นกิจวัตรประจำวัน ผู้เรียนใช้การบันทึกเสียงเพื่อฟังและตรวจสอบข้อผิดพลาดในการฝึกซ้อม หาแนวทางแก้ไขด้วยตนเอง โดยมีผู้สอนช่วยแนะนำ ผู้เรียนค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากเว็บไซต์ เพื่อคู่วิดีโอการสอนกีตาร์คลาสสิก รวมทั้งการแสดงการบรรเลงกีตาร์จากศิลปินต่างชาติ ผู้เรียนศึกษาความรู้ด้านดนตรีเพิ่มเติมจากตำรา และนิตยสารที่เกี่ยวข้องกับดนตรี มารดาพาไปชมการแสดงดนตรีอยู่เสมอ ในปัจจุบัน นอกจากกิจกรรมที่กล่าวมาแล้วข้างต้นผู้เรียนได้เข้าร่วมเป็นนักดนตรีในวงโยชวาทิตของโรงเรียน เล่นทรัมเป็ต ผู้เรียนได้ร่วมแสดงดนตรีกับวงดนตรีของบิดาอยู่เสมอ ผู้เรียนได้นำความรู้จากการเรียนดนตรีไปช่วยในการพัฒนาการเรียน ผู้เรียนกล่าวว่า “...ดนตรีทำให้มีสมาธิในการเรียนมากขึ้น และสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนดนตรี ช่วยแนะนำให้กับเพื่อนในโรงเรียนได้...”

ผู้เรียน D

เพศชาย อายุ 9 ปี ผู้เรียนกำลังศึกษาที่โรงเรียนนานาชาติ ISE จังหวัดชลบุรี ระดับเกรด 4 ผู้เรียนได้เรียนวิชาดนตรีในโรงเรียนและได้ร่วมกิจกรรมทางดนตรีอยู่เสมอ นอกจากความสามารถในการบรรเลงกีตาร์คลาสสิกแล้วผู้เรียนสามารถบรรเลงขลุ่ยเรคอร์ดอร์ และ แซกโซโฟนได้ โดยบรรเลงกับวงดนตรีของโรงเรียน ผู้เรียนได้แสดงในงานโรงเรียนบ้างตามโอกาสผู้เรียนใช้เวลาเรียนกีตาร์คลาสสิกกับกิตตินันท์ สดประเสริฐมา 4 ปี เหตุผลที่เลือกเรียนกับกิตตินันท์ เนื่องจากบิดาเคย

เรียนกีตาร์คลาสสิกกับกิริตินันท์มาก่อน จึงแนะนำให้บุตรมาเรียนกับผู้สอนด้วย ในระยะแรก ผู้เรียนมีการต่อต้านบ้าง เพราะไม่ชอบการบรรเลงกีตาร์คลาสสิก หลังจากเรียนได้ระยะหนึ่งก็ปรับตัวและเกิดความชื่นชอบในการเล่นกีตาร์คลาสสิก ผู้เรียนเตรียมตัวก่อนการเรียนโดยแบ่งเวลาฝึกซ้อมแบบฝึกหัดที่ผู้สอนให้ ในขั้นแรกวอร์มอัปก้ามเนื้อมือทั้งสองข้างเล็กน้อยก่อน ผู้เรียนจัดเวลาฝึกซ้อมตามเวลาที่สะดวก เนื่องจากผู้เรียนมีภาระและกิจกรรมที่ต้องปฏิบัติเป็นจำนวนมาก คือ เรียนพิเศษ เรียนกอล์ฟ เรียนชมมวย เป็นต้น นอกจากเวลาดังกล่าว ผู้เรียนได้ซ้อมกีตาร์เล็กน้อย ขณะทำการฝึกซ้อม ผู้ปกครองช่วยสังเกตข้อผิดพลาดและประเมินในระดับเบื้องต้นว่ามีความไพเราะหรือไม่ เสียงไม่เพี้ยน เป็นต้น ผู้เรียนได้บรรเลงกีตาร์คลาสสิกในการแสดงที่โรงเรียน และร่วมกิจกรรมการแสดงกีตาร์คลาสสิกกับโรงเรียนคีตะนันท์ นอกจากนี้ผู้เรียนได้ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากเว็บไซต์ ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการเล่นกีตาร์ ฟังเพลงและชมการแสดงดนตรีจากแผ่นดีวีดี เพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนและฝึกเล่นกีตาร์คลาสสิกต่อไป

ผู้เรียน E

เพศชาย อายุ 15 ปี ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่ที่โรงเรียนนานาชาติ ISE จังหวัดชลบุรี ระดับเกรด 9 ผู้เรียนได้เรียนวิชาดนตรีในโรงเรียนและได้ร่วมกิจกรรมทางดนตรีอยู่เสมอ นอกจากความสามารถในการบรรเลงกีตาร์คลาสสิกแล้วสามารถเล่นขลุ่ยเรคอร์ดเดอร์ ทروมโบน และแซกโซโฟนได้ โดยบรรเลงกับวงดนตรีของโรงเรียน ผู้เรียนได้แสดงในงานโรงเรียนบ้างตามโอกาส ผู้เรียนใช้เวลาเรียนกีตาร์คลาสสิกกับกิริตินันท์ สดประเสริฐมา 7 ปี ก่อนที่จะเรียนกีตาร์คลาสสิก ผู้เรียนได้เรียนเปียโนมาก่อน แต่ไม่ชอบเลยหยุดเรียน เหตุผลที่เลือกเรียนกับกิริตินันท์ เนื่องจากบิดาเคยเรียนกีตาร์คลาสสิกกับกิริตินันท์มาก่อน จึงแนะนำให้บุตรมาเรียนกับผู้สอนด้วย ในระยะแรก ผู้เรียนมีการต่อต้านบ้าง เพราะไม่ชอบการบรรเลงกีตาร์คลาสสิก หลังจากเรียนได้ระยะหนึ่งก็ปรับตัวและเกิดความชื่นชอบในการเล่นกีตาร์คลาสสิก ผู้เรียนเตรียมตัวก่อนการเรียนโดยแบ่งเวลาฝึกซ้อมแบบฝึกหัดที่ผู้สอนให้ ในขั้นแรกวอร์มอัปก้ามเนื้อมือทั้งสองข้างเล็กน้อยก่อน ผู้เรียนจัดเวลาฝึกซ้อมตามเวลาที่สะดวก เนื่องจากผู้เรียนมีภาระและกิจกรรมที่ต้องปฏิบัติเป็นจำนวนมาก คือ เรียนพิเศษ เรียนกอล์ฟ เรียนชมมวย เป็นต้น นอกจากเวลาดังกล่าว ผู้เรียนได้ซ้อมกีตาร์เล็กน้อย ขณะทำการฝึกซ้อม ผู้ปกครองช่วยสังเกตข้อผิดพลาดและประเมินในระดับเบื้องต้นว่ามีความไพเราะหรือไม่ เสียงไม่เพี้ยน เป็นต้น ผู้เรียนได้บรรเลงกีตาร์คลาสสิกในการแสดงที่โรงเรียน และร่วมกิจกรรมการแสดงกีตาร์คลาสสิกกับโรงเรียนคีตะนันท์ นอกจากนี้ผู้เรียนได้ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากเว็บไซต์ ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการเล่นกีตาร์ ฟังเพลงและชมการแสดงดนตรีจากแผ่นดีวีดี เพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนและฝึกเล่นกีตาร์คลาสสิกต่อไป

ผู้เรียน F

เพศชาย อายุ 12 ปี ผู้เรียนกำลังศึกษาที่โรงเรียนอัสสัมชัญ ศรีราชา จังหวัดชลบุรี ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้เรียนได้เรียนกีตาร์คลาสสิกกับกิตตินันท์เป็นเวลา 2 ปี โดยในระยะแรกที่เริ่มเรียนกีตาร์คลาสสิก ผู้เรียนมีความรู้สึกต่อต้านในการเรียนบ้าง เนื่องจากผู้เรียนไม่ชอบการเล่นกีตาร์คลาสสิก ไม่คุ้นเคยต่อการเรียนดนตรี แต่หลังจากเรียนกีตาร์คลาสสิกได้ระยะเวลาหนึ่ง ผู้เรียนเปลี่ยนทัศนคติไปในทางที่ดี มีความชื่นชอบต่อการเรียนกีตาร์คลาสสิก ทำให้การเรียนการสอนพัฒนาไปในทางที่ดี ผู้เรียนใช้เวลาเรียนสัปดาห์ละ 1 วัน วันละ 1 ชั่วโมง โดยแบ่งเวลาฝึกซ้อมหลังจากทำภารกิจที่ได้รับมอบหมายจากโรงเรียนใช้เวลา 15 นาทีต่อวัน ผู้ปกครองของผู้เรียนช่วยสังเกตความผิดพลาดในการซ้อม โดยวิจารณ์ในระดับพื้นฐานต่อการบรรเลงว่าเป็นอย่างไรร ทำให้ผู้เรียนมีกำลังใจในการฝึกซ้อม เพราะสมาชิกในครอบครัวให้ความสนใจต่อการเรียนกีตาร์คลาสสิกของผู้เรียน ในด้านการสอบวัดระดับความสามารถในการบรรเลงกีตาร์คลาสสิก ผู้เรียนยังไม่ได้สอบวัดระดับ เนื่องจากยังมีประสบการณ์และทักษะในการปฏิบัติไม่มาก จากการสังเกตและประเมินผลของผู้สอน พบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการในการเรียนกีตาร์คลาสสิกเพิ่มขึ้น สมาชิกในครอบครัวของผู้เรียนมีความชื่นชอบดนตรีด้วยกัน โดยน้องสาวของผู้เรียนกำลังเรียนเปียโนในสถาบันดนตรีแห่งหนึ่ง บิดาและมารดาช่วยกันทำกิจกรรมทางด้านดนตรีกับผู้เรียน เช่น การบรรเลงกีตาร์และร้องเพลงด้วยกันภายในครอบครัว ผู้เรียนกล่าวว่าการเรียนดนตรีส่งผลให้ผู้เรียนมีสมาธิในการเรียนมากขึ้น ผู้เรียนมีจิตใจที่อ่อนโยน นอกจากนี้ผู้เรียนได้ฟังเพลงและชมการแสดงดนตรีจากแผ่นดีวีดี เพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนและฝึกเล่นกีตาร์คลาสสิกต่อไป

ผู้เรียน G

เพศหญิง อายุ 16 ปี ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่ที่โรงเรียนเซนต์ปอลคอนแวนต์ อำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี ผู้เรียนเรียนกีตาร์คลาสสิกกับกิตตินันท์มาทั้งหมดเป็นเวลา 3 ปี โดยก่อนเรียนกีตาร์คลาสสิก ผู้เรียนได้เป็นสมาชิกในวงโยธวาทิตของโรงเรียน ได้ร่วมกิจกรรมแสดงดนตรีในงานต่างๆกับโรงเรียน เหตุผลที่ผู้เรียนเลือกเรียนกีตาร์คลาสสิก เนื่องจาก ผู้เรียนคิดว่า กีตาร์คลาสสิกเป็นเครื่องดนตรีที่มีความยากในการปฏิบัติ ต้องใช้เวลาในการฝึกฝนมาก เป็นสิ่งที่มีความท้าทายต่อผู้เรียน การเรียนกีตาร์คลาสสิกกับกิตตินันท์ สดประเสริฐ ทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติในการเรียนกีตาร์คลาสสิกไปในทางที่ดีขึ้น กล่าวคือ ในระยะแรกผู้เรียนเพียงอยากทดลองเรียนกีตาร์คลาสสิกเท่านั้น แต่หลังจากที่เรียนแล้ว ผู้เรียนเกิดความชื่นชอบและมีความตั้งใจในการเรียนกีตาร์คลาสสิกอย่างจริงจัง ผู้เรียนได้ร่วมกิจกรรมภายในโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับดนตรีอยู่เสมอ ผู้เรียนแบ่งเวลาฝึกซ้อมวันละ 1-2 ชั่วโมง หลังเลิกเรียนทุกวัน ผู้เรียนสอบผ่านวัดระดับขั้นต้น ผู้เรียนร่วมกิจกรรมการแสดง

กีตาร์คลาสสิกกับโรงเรียนคีตะนันท์ นอกจากนี้ผู้เรียนได้ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากเว็บไซต์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับดนตรี ฟังเพลงและชมการแสดงดนตรีจากแผ่นวีดิทัศน์ เพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนและฝึกเล่นกีตาร์คลาสสิกต่อไป

ผู้เรียน H

เพศชาย อายุ 22 ปี ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่ที่คณะดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ผู้เรียนมีความชื่นชอบดนตรีตั้งแต่วัยเด็ก เนื่องจากครอบครัวของผู้เรียนมีกิจการด้านดนตรีไทย มีวงเครื่องสายไทยและเปิดโรงเรียนสอนพิเศษดนตรีไทย ผู้เรียนได้ฝึกเครื่องดนตรีไทยตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาและเข้าร่วมประกวดดนตรีไทยหลายครั้ง ผู้เรียนเริ่มเรียนดนตรีสากลในระดับชั้นมัธยมศึกษา โดยเรียนที่โรงเรียนดนตรีสยามกลการ ผู้เรียนเลือกเรียนกีตาร์ เรียนพื้นฐานการปฏิบัติกีตาร์เบื้องต้นและการเล่นคอร์ดเบื้องต้น เรียนทั้งหมดเป็นเวลา 2 ปีจึงหยุดเรียน เนื่องจากผู้เรียนคิดว่าการเรียนไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ผู้เรียนต้องการ ผู้เรียนได้เปลี่ยนมาเรียนกับอาจารย์กีตาร์ท่านหนึ่ง เรียนเป็นเวลา 1 ปี ผู้เรียนได้ร่วมกิจกรรมทางดนตรีต่าง ๆ อยู่เสมอ ผู้เรียนหมั่นหาค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมอย่างสม่ำเสมอ เมื่อผู้เรียนได้เข้าศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จึงตัดสินใจเรียนดนตรีอย่างจริงจัง ผู้ปกครองให้คำแนะนำผู้เรียนไปเรียนกีตาร์คอร์ดพิเศษที่มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา โดยอาจารย์สมชาย รัศมี เป็นผู้แนะนำให้ไปเรียน ผู้สอนเป็นนักศึกษา เมื่อผู้เรียนได้เรียนมาระยะหนึ่ง นักศึกษารุ่นพี่แนะนำให้ไปเรียนกีตาร์คลาสสิกกับกิริตินันท์ สดประเสริฐ เพื่อเพิ่มทักษะด้านกีตาร์คลาสสิกให้มากขึ้น ผู้เรียนได้เรียนกับกิริตินันท์ตั้งแต่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังจากนั้นผู้เรียนสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาที่วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ในระหว่างนั้น ผู้เรียนยังคงเรียนกีตาร์คลาสสิกกับกิริตินันท์ รวมเวลาในการเรียนกับกิริตินันท์ประมาณ 3 ปี กิริตินันท์แนะนำให้ผู้เรียนเริ่มฝึกสอนกีตาร์คลาสสิก เพราะเห็นว่า มีทักษะและฝีมือในการเล่นกีตาร์คลาสสิกในระดับหนึ่ง ผู้เรียนได้สอนในระดับเบื้องต้น ใช้ทักษะจากการเรียนคลาสสิกมาพัฒนาการสอนกีตาร์คลาสสิก กีตาร์โปร่งและกีตาร์ไฟฟ้า ผู้เรียนร่วมกิจกรรมแสดงคอนเสิร์ตกีตาร์คลาสสิกกับโรงเรียนคีตะนันท์ ผู้เรียนเตรียมตัวก่อนการเรียนโดยฝึกวอร์มอัมมือขวาจากแบบฝึกหัด ผู้เรียนแบ่งเวลาในการฝึกซ้อมหลังจากเลิกเรียน วันละ 3-4 ชั่วโมง ตรวจสอบข้อผิดพลาดด้วยตนเอง สังเกตท่าทางการนั่งและปรับปรุงให้ถูกต้อง ผู้เรียนหาความรู้เพิ่มเติมจากอินเทอร์เน็ต และฟังเพลงจากนักกีตาร์คลาสสิกต่างๆ ดูแผ่นวีดิทัศน์การแสดงของนักกีตาร์คลาสสิก เพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการฝึกซ้อม

4.7.2 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนกีตาร์คลาสสิก

ผู้วิจัยได้แบ่งประเด็นในการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนกีตาร์คลาสสิกของผู้เรียน เป็น 2 ด้านคือ ปัจจัยภายนอก และปัจจัยภายใน วิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาได้ดังนี้

ผู้เรียน A เพศชาย อายุ 42 ปี ประกอบอาชีพแล้ว

ปัจจัยภายนอก จากสภาพแวดล้อมภายในครอบครัวที่มีกิจการโรงเรียนดนตรีไทย ทำให้ผู้เรียนได้รับรู้สภาพแวดล้อมในการเรียนดนตรีมาตั้งแต่วัยเด็ก ทำให้ผู้เรียนมีความชื่นชอบและมีทัศนคติที่ดีต่อดนตรี ผู้เรียนได้ร่วมทำกิจกรรมทางดนตรีกับกลุ่มเพื่อนขณะกำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมดนตรีร่วมกับองค์กรของตน ได้นำความรู้ประสบการณ์จากการเรียนกีตาร์คลาสสิกกับกิริตินันท์ สดประเสริฐ ไปถ่ายทอดทักษะความรู้แก่ผู้อื่น ผู้เรียนติดตามสื่ออินเทอร์เน็ตเพื่อฟังเพลงและดูการแสดงดนตรีของนักกีตาร์คลาสสิกชาวต่างชาติ

ปัจจัยภายใน จากสภาพแวดล้อมภายในครอบครัวที่มีกิจการโรงเรียนดนตรีไทย ทำให้ผู้เรียนมีใจรักและชื่นชอบดนตรีตั้งแต่วัยเด็ก มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนดนตรี เมื่อได้เรียนกีตาร์คลาสสิก ผู้เรียนมีความชื่นชอบฝีมือการเล่นกีตาร์คลาสสิกของกิริตินันท์ สดประเสริฐ ทำให้ผู้เรียนมีความตั้งใจในการเรียนกีตาร์คลาสสิก ทำให้ทักษะและความรู้ในการปฏิบัติกีตาร์คลาสสิกของผู้เรียนมีการพัฒนาขึ้น

ผู้เรียน B เพศชาย อายุ 50 ปี ประกอบอาชีพแล้ว

ปัจจัยภายนอก จากสภาพแวดล้อมภายในครอบครัว มีสมาชิกในครอบครัวเล่นดนตรี และในช่วงวัยเรียนได้ทำกิจกรรมทางด้านดนตรีร่วมกับกลุ่มเพื่อน ผู้เรียนได้ติดตามสื่อจากอินเทอร์เน็ตเพื่อฟังเพลงและดูการแสดงดนตรี เพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการเล่นกีตาร์คลาสสิก

ปัจจัยภายใน ผู้เรียนมีความชื่นชอบ และมีใจรักในการฟังเพลง โดยเฉพาะการเล่นกีตาร์คลาสสิก ผู้เรียนชื่นชอบฝีมือการบรรเลงกีตาร์คลาสสิกของกิริตินันท์ สดประเสริฐ จึงเลือกเรียนกีตาร์คลาสสิกกับกิริตินันท์

ผู้เรียน C เพศหญิง อายุ 12 ปี กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษา

ปัจจัยภายนอก จากสภาพแวดล้อมภายในครอบครัว บิดาและมารดาของผู้เรียนเป็นนักดนตรี ผู้เรียนได้ติดตามบิดามารดาไปในสถานที่แสดงดนตรีและร่วมแสดงตั้งแต่วัยเด็กจนถึงปัจจุบัน ผู้เรียนได้ร่วมกิจกรรมด้านดนตรีกับโรงเรียน ผู้เรียนได้ติดตามสื่อจากอินเทอร์เน็ตเพื่อฟังเพลงและดูการแสดงดนตรี เพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการเล่นกีตาร์คลาสสิก

ปัจจัยภายใน จากสภาพแวดล้อมของครอบครัวและการปลูกฝังให้รักดนตรีมาตั้งแต่วัยเด็ก ทำให้ผู้เรียนมีความชื่นชอบ มีความสนใจ ทักษะที่ดีต่อการเล่นดนตรี ส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านดนตรีที่ต่อเนื่อง

ผู้เรียน D เพศชาย อายุ 9 ปี กำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษา

ปัจจัยภายนอก เนื่องจากบิดาเคยเรียนกีตาร์คลาสสิกกับกิตตินันท์ บิดาจึงชักชวนให้ผู้เรียนมาเรียนกีตาร์คลาสสิกเพื่อเพิ่มทักษะทางด้านดนตรีให้มากขึ้น นอกจากนี้ผู้เรียนยังได้เข้าร่วมกิจกรรมทางด้านดนตรีภายในโรงเรียน ผู้เรียนได้ฟังเพลงและดูการแสดงดนตรีจากอินเทอร์เน็ต เพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการเล่นกีตาร์คลาสสิก

ปัจจัยภายใน ในระยะแรกผู้เรียนยังมีอคติ ไม่ชอบ เนื่องจากเห็นว่ายาก ต้องใช้เวลาซ้อมมาก แต่เมื่อได้เรียนรู้การเล่นกีตาร์คลาสสิกในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ทำให้ผู้เรียนเกิดความชื่นชอบ และอยากเรียนกีตาร์คลาสสิกต่อไป มีทัศนคติที่ดีต่อดนตรี

ผู้เรียน E เพศชาย อายุ 15 ปี กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษา

ปัจจัยภายนอก เนื่องจากบิดาเคยเรียนกีตาร์คลาสสิกกับกิตตินันท์ บิดาจึงชักชวนให้ผู้เรียนมาเรียนกีตาร์คลาสสิกเพื่อเพิ่มทักษะทางด้านดนตรีให้มากขึ้น นอกจากนี้ผู้เรียนยังได้เข้าร่วมกิจกรรมทางด้านดนตรีภายในโรงเรียนคือ เป็นสมาชิกในวงดุริยางค์ของโรงเรียน ผู้เรียนได้ฟังเพลงและดูการแสดงดนตรีจากอินเทอร์เน็ต เพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการเล่นกีตาร์คลาสสิก

ปัจจัยภายใน ในระยะแรกผู้เรียนยังมีอคติ ไม่ชอบ เนื่องจากเห็นว่ายาก ต้องใช้เวลาซ้อมมาก แต่เมื่อได้เรียนรู้การเล่นกีตาร์คลาสสิกในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ทำให้ผู้เรียนเกิดความชื่นชอบ และอยากเรียนกีตาร์คลาสสิกต่อไป มีทัศนคติที่ดีต่อดนตรี

ผู้เรียน F เพศชาย อายุ 12 ปี กำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษา

ปัจจัยภายนอก ความเอาใจใส่ของผู้ปกครองที่หมั่นสอบถามเกี่ยวกับเรียนกีตาร์ของผู้เรียน และวิธีการสอนกีตาร์คลาสสิกของผู้สอน การใช้วาจาและความเอาใจใส่ของผู้สอน ทำให้ผู้เรียนมีกำลังใจในการเรียนกีตาร์คลาสสิก

ปัจจัยภายใน ในระยะแรกผู้เรียนยังมีอคติ ไม่ชอบ เนื่องจากเห็นว่ายาก ต้องใช้เวลาซ้อมมาก แต่เมื่อได้เรียนรู้การเล่นกีตาร์คลาสสิกในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ทำให้ผู้เรียนเกิดความชื่นชอบ และอยากเรียนกีตาร์คลาสสิกต่อไป มีทัศนคติที่ดีต่อดนตรี นอกจากนี้ เมื่อผู้เรียนเห็นว่าการมีความสนใจ เอาใจใส่ต่อการเรียนกีตาร์คลาสสิกของผู้เรียน จึงฝึกฝนให้ทักษะของตนเองมีความก้าวหน้า เพื่อได้บรรเลงให้มารดาของผู้เรียนได้รับชมและรับฟัง

ผู้เรียน G เพศหญิง อายุ 16 ปี กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษา

ปัจจัยภายนอก ได้ทำกิจกรรมทางดนตรีกับโรงเรียน กลุ่มเพื่อนชอบเล่นดนตรี ผู้ปกครองสนับสนุนให้เรียนดนตรี ได้ติดตามสื่อจากอินเทอร์เน็ต เพื่อฟังเพลงและดูการแสดงดนตรี

ปัจจัยภายใน ผู้เรียนมีความชื่นชอบ มีทัศนคติต่อการเล่นดนตรีและเป็นสมาชิกในวงโยชวาทิตของโรงเรียน จึงอยากเรียนดนตรีเพิ่มเติม ผู้เรียนจึงเลือกเรียนกีตาร์คลาสสิก เพราะเห็นว่าเป็นเครื่องดนตรีที่มีความยาก ต้องใช้ความพยายาม ทุ่มเทต่อการฝึกฝนมาก เพื่อจะทำให้ประสบความสำเร็จได้

ผู้เรียน H เพศชาย อายุ 22 ปี กำลังศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา

ปัจจัยภายนอก จากสภาพแวดล้อมภายในครอบครัวที่มีกิจการโรงเรียนดนตรีไทย ทำให้ผู้เรียนได้รับรู้สภาพแวดล้อมในการเรียนดนตรีมาตั้งแต่วัยเด็ก ทำให้ผู้เรียนมีความชื่นชอบและมีทัศนคติที่ดีต่อดนตรี ผู้เรียนได้ร่วมทำกิจกรรมทางดนตรีกับกลุ่มเพื่อนขณะกำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษา ตัดสินใจเข้าเรียนสาขาดนตรีในระดับอุดมศึกษา ผู้เรียนได้นำความรู้และประสบการณ์จากการเรียนกีตาร์คลาสสิกไปถ่ายทอดแก่ผู้อื่น ผู้เรียนได้ติดตามสื่อจากอินเทอร์เน็ต เพื่อฟังเพลงและดูการแสดงดนตรี เพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการเล่นกีตาร์คลาสสิก

ปัจจัยภายใน จากสภาพแวดล้อมภายในครอบครัวที่มีกิจการโรงเรียนดนตรีไทย ทำให้ผู้เรียนมีใจรักและชื่นชอบดนตรีตั้งแต่วัยเด็ก มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนดนตรี เมื่อได้เรียนกีตาร์คลาสสิก ผู้เรียนมีความชื่นชอบฝีมือการเล่นกีตาร์คลาสสิกของกิริตินันท์ สดประเสริฐ ทำ

ให้ผู้เรียนมีความตั้งใจในการเรียนกีตาร์คลาสสิก และผู้เรียนต้องการพัฒนาทักษะและฝีมือทางด้านกีตาร์คลาสสิกให้สูงขึ้น

ปัจจัยหลักที่สำคัญที่ส่งผลต่อการเรียนกีตาร์คลาสสิกของผู้เรียน มาจากปัจจัยภายใน โดยส่วนใหญ่ พบว่ามีใจรัก และชื่นชอบการเล่นดนตรีมาตั้งแต่เด็ก มีทัศนคติที่ดีต่อดนตรี สืบเนื่องมาจากปัจจัยภายนอกที่ได้รับจากครอบครัว กลุ่มเพื่อน โดยบางรายมีกิจการทางด้านดนตรีที่บ้านทำให้ได้พบเห็นและคลุกคลีอยู่กับการดนตรีมาตลอด ในบางราย เริ่มต้นจากการไม่ชอบ เนื่องจากผู้ปกครองอยากให้เรียน แต่เมื่อได้เรียนแล้วทำให้ทัศนคติเปลี่ยนไปในทางบวก ชื่นชอบดนตรี ปัจจัยทุกด้านมีความสำคัญที่ส่งเสริมให้การเรียนกีตาร์คลาสสิกมีความก้าวหน้า ผู้สอนเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลให้การเรียนกีตาร์เป็นไปได้อย่างดี ด้วยความเป็นกันเองและความเอาใจใส่ ความจริงใจของผู้สอน ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ มีความตั้งใจ และพยายามเรียนรู้ จนทำให้กระบวนการเรียนการสอนนั้นสมบูรณ์ได้

กระบวนการสอนกีตาร์คลาสสิกของกิริตินันท์ สดประเสริฐ ประกอบด้วย ด้านหลักสูตร ที่ได้วางแผนแผนให้สอดคล้องตามระดับความสามารถของผู้เรียน โดยมีโครงสร้างที่ชัดเจน และมีเนื้อหาในแต่ละระดับ ไม่มากหรือน้อยจนเกินไป ด้านแนวคิดและหลักการสอนของกิริตินันท์มีความเหมาะสม มีแนวทางที่ชัดเจนต่อการสอนให้เหมาะสมต่อระดับวัยวุฒิของผู้เรียน ส่งผลให้ด้านวิธีการสอนมีความต่อเนื่องกัน ในด้านสื่อการสอนและกิจกรรมเสริม เป็นสิ่งที่ช่วยเสริมให้ผู้เรียน เกิดการพัฒนา กล้าแสดงออก มีความคุ้นเคยต่อสภาวะบนเวที เรียนรู้การแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ ด้านการวัดผลประเมินผลมีความสอดคล้องรองรับต่อหลักสูตรที่ได้วางแผนไว้ แต่เป็นการวัดผลเฉพาะการปฏิบัติ ทำให้ไม่เห็นผลที่ชัดเจนต่อความรู้ความเข้าใจในด้านทฤษฎีดนตรีของผู้เรียน ส่วนประกอบต่างๆเหล่านี้มีความสำคัญในทุกส่วน ซึ่งส่งผลให้กระบวนการสอนกีตาร์คลาสสิกของกิริตินันท์ ประสบความสำเร็จได้

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและครอบครัว ทัศนคติของผู้เรียน ผู้สอน สื่อและกิจกรรมด้านดนตรี สิ่งต่างๆเหล่านี้เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญ เป็นแรงผลักดันให้ผู้เรียน มีความกระตือรือร้น และเอาใจใส่ต่อการเรียนกีตาร์คลาสสิก มีความเพียรพยายามในการฝึกซ้อม ทำให้การเรียนกีตาร์คลาสสิกของผู้เรียนได้พัฒนาขึ้นอย่างเหมาะสม

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษากระบวนการสอนกีตาร์คลาสสิกของกิริตินันท์ สดประเสริฐ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาตามวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- 1) เพื่อศึกษากระบวนการสอนกีตาร์คลาสสิกของกิริตินันท์ สดประเสริฐ
- 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนกีตาร์คลาสสิกของผู้เรียนกีตาร์คลาสสิกกับกิริตินันท์ สดประเสริฐ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูล ตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ โดยนำข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์และสรุปผลได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 กระบวนการสอนกีตาร์คลาสสิกของกิริตินันท์ สดประเสริฐ

5.1.1.1 ประวัติและผลงาน ของกิริตินันท์ สดประเสริฐ

กิริตินันท์ เกิดในครอบครัวนักดนตรี มีความผูกพันและใกล้ชิดกับดนตรีมาโดยตลอด กลายเป็นความชื่นชอบ มีใจรักในดนตรี จุดเปลี่ยนของชีวิตที่ทำให้เข้าสู่อาชีพนักดนตรีและครูสอนดนตรีอย่างเต็มตัว หลังจากที่ได้ซื้อแผ่นเสียงกีตาร์คลาสสิก ฟังและฝึกซ้อมอย่างจริงจัง จนทำให้ไม่ได้เรียนหนังสือ กิริตินันท์ตัดสินใจลาออกจากโรงเรียน เพื่อฝึกซ้อมและทุ่มเทชีวิตให้กับการเล่นกีตาร์คลาสสิกอย่างจริงจัง ปรับปรุงวิธีการบรรเลงของตนเองให้เป็นธรรมชาติ พัฒนามาเป็นวิธีการสอนแบบตนเอง

กิริตินันท์ สดประเสริฐมีประสบการณ์สอนกีตาร์คลาสสิกกว่า 35 ปี โดยสอนตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยผู้ใหญ่ นอกจากการสอนในโรงเรียนคีตะนันท์แล้ว กิริตินันท์เคยได้รับเชิญให้ไปสอนในสถาบันการศึกษาชื่อดังหลายแห่งทั้งในระบบและนอกระบบ ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล สถาบันดนตรีสยามกลการ เป็นต้น ได้จัดทำวิดิทัศน์การสอนการเล่นกีตาร์คลาสสิกจำนวน 2 ชุด ชื่อ “เรียนกีตาร์คลาสสิกกับกิริตินันท์” เคยได้รับเกียรติให้เขียนบทความลงหนังสือดนตรีในเรื่องการสอนกีตาร์คลาสสิก

นอกจากนั้นยังมีผลงานการประพันธ์เพลงและเรียบเรียงบทเพลงในแบบกีตาร์คลาสสิกอีกมากมาย สิ่งต่างๆเหล่านั้นมาจากความรักความตั้งใจ ความชื่นชอบ จนเกิดเป็นแรงผลักดันให้ประสบความสำเร็จในการเล่นกีตาร์คลาสสิกของกิริตินันท์

5.1.1.2 หลักสูตรกีตาร์คลาสสิก

หลักสูตรกีตาร์ของโรงเรียนคีตะนันท์ มีการรับรองโดยกระทรวงศึกษาธิการ (กิริตินันท์ สดประเสริฐ. 2554: สัมภาษณ์) แบ่งได้เป็น 3 ระดับ คือ ระดับขั้นต้น ระดับขั้นกลาง และระดับขั้นสูง จุดมุ่งหมายสำคัญคือผู้เรียนต้องมีพื้นฐานการเล่นกีตาร์คลาสสิกที่ดี ทั้งในด้านท่าทางการนั่งและตำแหน่งวางกีตาร์ การวางตำแหน่งมือขวาและมือซ้าย เรียนรู้และฝึกจนเป็นนิสัย จนไม่ต้องกังวลกับเรื่องดังกล่าว ปล่อยให้เป็นธรรมชาติ ทำงานอย่างอัตโนมัติ การอ่านโน้ต การคิดแบบต่างๆ การหยุดเลิขณารบวงวน เป็นต้น ซึ่งอาจต้องใช้เวลานาน แต่เป็นสิ่งจำเป็น จึงไม่มีการข้ามขั้นเพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาไปสู่ระดับที่สูงขึ้นได้ ระดับขั้นกลางและขั้นสูง ก่อนข้างมีความใกล้เคียงกัน ต่างกันเพียงเล็กน้อย ในเรื่องการถ่ายทอดความรู้สึก เช่น เรื่องการถ่ายทอดอารมณ์เพลง การฝึกซ้อม ที่มากขึ้นกว่าระดับขั้นกลาง

5.1.1.3 แนวคิดและหลักการสอน

แนวทางการสอนแบ่งได้ตามวัยวุฒิเป็น 3 ระดับได้แก่ วัยเด็ก วัยรุ่น และวัยผู้ใหญ่

วัยเด็ก เริ่มต้นจากการให้เด็กรักเครื่องมือและรักครูผู้สอนก่อน อย่าให้เด็กเกลียดเครื่องมือ เมื่อเด็กสามารถปรับตัวและเริ่มสนใจในเครื่องดนตรีแล้ว จึงเริ่มการสอนขั้นพื้นฐานให้กับเด็ก ใช้การเล่นิทานบ้างเพื่อให้เด็กไม่เบื่อกจนเกินไป การเลือกบทเพลงที่ใช้สอนควรเลือกเพลงที่มีความไพเราะ ฟังง่าย และเทคนิคไม่ยากจนเกินไป ในการสอนไม่ควรแสดงสิ่งที่ยากให้เด็กดู เพราะอาจทำให้ผู้เรียนท้อ ไม่อยากเรียนได้ ผู้สอนต้องใช้ความอดทนและความพยายาม หมั่นสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของเด็ก ว่ามีใจรัก ชื่นชอบในดนตรีจริง ไม่ได้เรียนเพราะทำตามคำสั่งของพ่อแม่ ผู้สอนต้องการให้เด็กเรียนดนตรีอย่างมีความสุข ผู้สอนใช้การชมเชย เพิ่มกำลังใจให้กับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองไปสู่ระดับที่สูงขึ้นได้

วัยรุ่น ในวัยนี้เริ่มมีความคิดที่เป็นผู้ใหญ่ แต่ยังคงแฝงความเป็นเด็กอยู่ พฤติกรรมในการเรียนจึงไม่แน่นอน บางครั้งตั้งใจ บางครั้งเกียจคร้าน ตามวัยของผู้เรียน ในการสอนเบื้องต้น ผู้สอนต้องสังเกตพฤติกรรมความชอบ ทักษะที่มีต่อการเรียนกีตาร์ ว่าเป็นอย่างไร

หากเป็นไปในทางที่ดีก็สามารถถ่ายทอดความรู้ให้ได้อย่างเต็มที่ แต่ถ้าผู้เรียนไม่เปิดใจรับ ไม่พยายาม ผู้สอนต้องทำความเข้าใจกับผู้ปกครองได้ทราบ เพื่อหาทางแก้ไขร่วมกัน ผู้สอนใช้การพูดชมเชย และการลงโทษ โดยให้ผู้เรียนรู้สำนึกโดยตนเอง เพื่อใช้ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการเรียนของผู้เรียน แต่ทั้งนี้วิธีดังกล่าว ต้องดูสภาพจิตใจและบุคลิกภาพของผู้เรียนควบคู่กัน เพราะบางคนจิตใจอ่อนแอ เมื่ออาจารย์ใช้วิธีการดังกล่าว อาจทำให้ผู้เรียนไม่อยากเรียน เกิดความท้อใจได้ การสอนจึงต้องค่อยเป็นค่อยไป ผู้สอนกล่าวว่า ในการใช้คำชมเชยต่างๆ ควรใช้อย่างพอเหมาะไม่มากหรือน้อยจนเกินไป เพราะหากเกินความพอดี อาจส่งผลเสียแก่ผู้เรียน จนเกิดความเป็นอัตโนมัติไม่เปิดในรับในความรู้ใหม่ จนทำให้การเรียนการสอนนั้นล้มเหลวได้

วัยผู้ใหญ่ โดยรวมการสอนในวัยผู้ใหญ่ไม่ค่อยเกิดปัญหา ผู้ที่มาเรียนส่วนใหญ่มีความตั้งใจจริง และทำความเข้าใจ ข้อตกลงกันตั้งแต่เริ่มแรก ในกรณีผู้เรียนมีอายุ 40 ขึ้นไป แต่มีใจรัก อยากเรียน ผู้สอนอธิบายถึงผลจากการเรียน พัฒนาการของผู้เรียน อาจก้าวหน้าช้ากว่าวัยอื่น ข้อจำกัดของกล้ามเนื้อ เป็นต้น เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจตนเองและมีกำลังใจในการเรียนได้ดี เรียนจนตรอย่างมีความสุข

5.1.1.4 วิธีการสอน

ในการเรียนการสอนนั้น ผู้เรียนแต่ละคนมีความสามารถแตกต่างกัน ความถนัดไม่เท่ากัน ดังนั้นวิธีการสอน การเลือกเพลง จึงต้องปรับตามวัย และความสามารถของผู้เรียน โดยผู้วิจัยได้ศึกษาการสอนผู้เรียน 3 วัย ได้แก่

วัยเด็ก จากการศึกษา ผู้เรียนอายุ 9 ปี ผู้สอนใช้บทเพลง Maestoso ของ Mauro Giuliani ในการสอน โดยเน้นเรื่องท่วงท่า ตำแหน่งมือขวา และการจับกีตาร์ โดยรวม บทเพลงมีลักษณะทำนองที่ไพเราะ ไม่ยากเกินไปสำหรับเด็ก ผู้สอนเน้นเรื่องจังหวะ ต้องมีความคงที่ และต้องไม่ให้เกิดเสียงรบกวนจากสายที่ไม่ได้เล่น การหยุดสายต้องพอดีกับการเล่นโน้ตต่อไป จะทำให้เสียงแต่ละแนวมีความโดดเด่น ผู้สอนใช้คำพูดที่สนุกสนาน ทำให้ผู้เรียนไม่เบื่อ และเสริมแรงโดยการชมเชยบ้าง เมื่อผู้เรียนเล่นได้ถูกต้อง

วัยรุ่น ในวัยรุ่น ได้ศึกษาจากผู้เรียนอายุ 15 ปี โดยผู้สอนใช้บทเพลง Romance d'amour หรือ Spanish Ballad ในการสอน จุดสำคัญของบทเพลงนี้คือการเล่นแบบทาบสาย และการสั่นสาย ซึ่งการทาบสายนั้น ผู้เรียนจะต้องฝึกกำลังนิ้วให้แข็งแรง เพราะ หากกดสายไม่แน่น ทำให้เกิดเสียงบอด ทำให้เสียรรถรสของบทเพลงได้ แนวทำนองต้องเล่นด้วยการติดแบบพัก

สาย เพื่อให้ได้เสียงที่ชัดเจน ส่วนโน้ตสายเปิด เล่นแบบไม่พิกสายเพื่อให้เบาว่าโน้ตหลัก เพิ่มอารมณ์ของบทเพลงโดยการสั่นสายในโน้ตหลัก จะทำให้บทเพลงมีความไพเราะยิ่งขึ้น

วัยผู้ใหญ่ จากการศึกษา ผู้เรียนอายุ 42 ปี โดยผู้สอนใช้บทเพลง Recuerdos De La Alhambra ของ Francisco Tarrega ในการสอน โดยบทเพลงนี้ผู้สอนนิยมใช้สอนบ่อย เพราะมีความไพเราะ แนวทำนองที่สละสลวย เทคนิคที่ใช้คือการดีดแบบร้าว (Tremolo) ส่วนสำคัญที่ผู้สอนเน้น คือ เสียงหนัก - เบา ในบทเพลง ต้องบรรเลงให้มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน เสียงโน้ตในคอร์ด ต้องมีความต่อเนื่อง ฟังแล้วไม่รู้สึกดัดจริต ผู้สอนกล่าวว่า “...เล่นให้ได้ เล่นให้เป็นนั้นฝึกไม่ยาก แต่เล่นให้ไพเราะ สามารถถ่ายทอดอารมณ์ของบทเพลงให้เข้าถึงจิตใจผู้ฟังได้ทำยากกว่า...”

5.1.1.5 สื่อการสอนและกิจกรรมเสริม

ใช้เอกสารประกอบการเรียนของผู้สอนเอง และใช้ตำราการเล่นกีตาร์คลาสสิกของต่างประเทศบ้าง เช่น หนังสือ The Christopher Parkening Guitar Method, Vol.1 โดยผู้สอนจะเลือกในสิ่งที่ผู้สอนวิเคราะห์แล้วว่ามีความจำเป็นและเกิดประโยชน์ต่อการฝึกจริง มาประยุกต์ใช้ ดังนั้นการใช้ตำราจึงไม่เจาะจงมาก แต่จะสอดแทรกความรู้และแนวทางการปฏิบัติอยู่เสมอ ผู้สอนให้ซิดีเพลงกีตาร์คลาสสิกและการแสดงคอนเสิร์ตแก่ผู้เรียน ในการฟังเพื่อศึกษาลำเนียงการเล่นและสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนกีตาร์คลาสสิก

โรงเรียนคีตะนนท์มีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ให้กับผู้เรียนในเครื่องดนตรีชนิดต่างๆ ได้ร่วมแสดงดนตรีให้แก่ผู้ปกครอง และคนทั่วไปที่สนใจ มีจุดหมายเพื่อให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ และคุ้นเคยกับบรรยากาศบนเวที เพื่อผลักดันความสามารถไปสู่ระดับที่สูงขึ้น โดยมีการจัดขึ้นทุกปีที่สถาบันเกอเธ่หรือสถาบันวัฒนธรรมไทย-เยอรมัน เขตสาทร กรุงเทพมหานคร

5.1.1.6 การวัดผลและประเมินผล

การวัดผลและประเมินผล มีความสอดคล้องกับหลักสูตรโดยเปิดให้ผู้เรียนได้สอบวัดระดับแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ระดับขั้นต้น ระดับขั้นกลาง และระดับขั้นสูง โดยใช้การสอบปฏิบัติเพียงอย่างเดียว ในการเลือกบทเพลงสอบผู้เรียนสามารถเลือกได้ด้วยตนเอง แต่ขอบเขตและความยากต้องอยู่ในเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ผู้สอนช่วยควบคุมและแนะนำก่อนการสอบ จัดตาราง

ฝึกซ้อม ในการสอบวัดระดับโรงเรียนเชิญคณะกรรมการจากภายนอกประมาณ 3-5 คน ประเมินผล การสอบ เมื่อผู้เรียนสอบผ่าน จะได้รับใบประกาศนียบัตรรับรอง

5.1.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนกีตาร์คลาสสิกของผู้เรียน

จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนของผู้เรียน โดยผู้วิจัยศึกษาจาก ปัจจัยภายนอก และปัจจัยภายในของผู้เรียนแต่ละคน สรุปได้เป็นประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

ด้านสภาพแวดล้อมและครอบครัว โดยส่วนใหญ่ ในวัยเด็กมีความผูกพัน กับดนตรี บางคนมีผู้ปกครองสอนดนตรี บางคนผู้ปกครองเป็นนักดนตรีอาชีพ และครอบครัวให้ การสนับสนุนในการเรียนดนตรี ให้ความสนใจในการเรียนและการซ้อมของลูก มีการชักจูงจากรุ่น พ่อสู่อุ่นลูก คือพ่อได้เรียนกีตาร์คลาสสิกกับกิริตินันท์มาก่อน เมื่อลูกโตขึ้นจนสามารถที่จะฝึกการ เล่นกีตาร์ได้แล้วจึงให้ลูกมาเรียนกีตาร์คลาสสิกกับกิริตินันท์ด้วย

ด้านทัศนคติของผู้เรียน ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความชื่นชอบในเสียงดนตรี และชื่นชอบการเล่นกีตาร์คลาสสิกของกิริตินันท์ สดประเสริฐ บางคนได้ติดตามผลงาน ก่อน ตัดสินใจมาเรียนกีตาร์คลาสสิก

ด้านผู้สอน ผู้เรียนชื่นชอบวิธีการสอน ความเอาใจใส่ การพูดคุยของ ผู้สอน ทำให้ผู้เรียนมีความสุขกับการเรียน ไม่เบื่อ ไม่เกิดความเครียด

ด้านสื่อและกิจกรรมทางดนตรี ผู้เรียนมีการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจาก อินเทอร์เน็ต และได้เข้าร่วมกิจกรรมทางดนตรีกับสถาบันหรือบริษัทที่ตนสังกัดอยู่

5.2 อภิปรายผล

กิริตินันท์ สดประเสริฐ เป็นนักกีตาร์คลาสสิกและครูผู้สอนที่มีชื่อเสียงคนหนึ่งใน สังคมดนตรีของประเทศไทย มีผลงานการประพันธ์เพลงและเรียบเรียงบทเพลงเป็นจำนวนมาก โดย ผลงานการเรียบเรียงบทเพลงที่เป็นที่รู้จัก คือเพลงลาวแพน และลาวเจ้าชู โดยกิริตินันท์ใช้เทคนิค การดีดแบบร้าว(tremolo) ในการบรรเลงเลียนเสียงการกรอของระนาดเอก กระบวนการสอนกีตาร์ คลาสสิกของกิริตินันท์ สดประเสริฐ นั้นเป็นกระบวนการถ่ายทอดความรู้ความสามารถในการ ปฏิบัติกีตาร์คลาสสิกของกิริตินันท์ไปสู่ผู้เรียนที่เป็นศิษย์ โดยใช้ประสบการณ์จากการศึกษาการเล่น กีตาร์คลาสสิกด้วยตนเอง จากตำรากีตาร์คลาสสิก ลองผิดลองถูก ใช้ชีวิตอยู่กับการเล่นกีตาร์ คลาสสิกมากกว่าเกือบ 40 ปี จนค้นพบข้อจำกัดต่างๆในการเล่นกีตาร์คลาสสิก เช่น การวางตำแหน่ง มือขวาแบบชาวตะวันตก โดยส่วนใหญ่ จะกำหนดรูปลักษณะคงที่ ในบางครั้งอาจไม่เหมาะสมต่อ

การบรรเลง เนื่องจากสรีระและลักษณะทางกายภาพที่ไม่เหมือนกัน กิรตินันท์จึงประยุกต์เป็นวิธีการปฏิบัติที่เหมาะสมต่อสรีระของคนไทย พัฒนาการสอนกีตาร์คลาสสิกของตนให้มีรูปแบบและวิธีการที่ชัดเจน โดยกิรตินันท์มีแนวคิดที่ว่า มือขวาควรอยู่ในรูปแบบที่ผู้เล่นสบายที่สุด ไม่ฝืนธรรมชาติ จะทำให้เล่นกีตาร์คลาสสิกได้อย่างผ่อนคลาย ด้วยปณิธานที่กิรตินันท์ได้ตั้งไว้ว่าจะเล่นกีตาร์คลาสสิกไปตลอดชีวิต จึงได้ก่อตั้งโรงเรียนดนตรีคีตะนันท์ขึ้นมา เพื่อให้การเรียนการสอนกีตาร์คลาสสิกพัฒนาต่อไป

การวางโครงสร้างหลักสูตรกีตาร์คลาสสิกของกิรตินันท์ มีความชัดเจนในเนื้อหาที่มีการพัฒนาทักษะการปฏิบัติกีตาร์คลาสสิกอย่างต่อเนื่อง โดยเนื้อหา สาระการเรียนรู้ในแต่ละระดับ มีความเกี่ยวข้อง ต่อเนื่องกันอย่างชัดเจน การดำเนินการ ตามแนวทางหลักสูตรจะค่อยเป็นค่อยไป เพื่อสร้างพื้นฐานที่ดีในทักษะเบื้องต้นให้ผู้เรียน ทำให้การพัฒนาในระดับที่สูงขึ้นเป็นไปอย่างรวดเร็ว และเป็นระบบที่ชัดเจน

แนวคิด และวิธีการสอนของกิรตินันท์ มีการปรับเปลี่ยนตามวัยของผู้เรียนทั้ง 3 ระดับ คือ วัยเด็ก วัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่ โดยมีความสอดคล้องตามหลักจิตวิทยาการสอน โดยใช้การเสริมแรงทางบวก เช่น การชมเชย เพื่อสร้างพฤติกรรมในการปฏิบัติและฝึกซ้อมดนตรีของผู้เรียนให้เป็นไปตามที่ผู้สอนต้องการ แนวคิดและหลักการสอนวัยเด็กที่ผู้สอนต้องการสร้างพื้นฐานทางการปฏิบัติให้มีความหนาแน่น เพื่อต่อยอดการเรียนรู้ได้อย่างสมบูรณ์ มีความสอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์ (Piaget. อ้างถึงใน ทิศนา ขัมมณี 2553: 64) ที่ได้ศึกษากับเกี่ยวกับพัฒนาการทางด้านความคิดของเด็กพบว่า การเรียนรู้ของเด็กเป็นไปตามลำดับขั้นในการพัฒนาทางสติปัญญา ซึ่งเป็นสิ่งที่เป็นไปตามธรรมชาติ ดังนั้นไม่ควรเร่งให้เกิดการข้ามขั้นพัฒนาการ แต่ควรจัดหาประสบการณ์เพื่อส่งเสริมให้พัฒนาการของเด็กสามารถพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว กิรตินันท์กล่าวว่า “หากไม่มีขั้นพื้นฐานก็ไม่มีขั้นสูงสุด หากไม่มีขั้นสูงสุดก็ไม่มีขั้นพื้นฐาน” ซึ่งแนวคิดของกิรตินันท์สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของมาสโลว์ (Maslow. อ้างถึงใน ทิศนา ขัมมณี 2553: 69) โดยมาสโลว์ กล่าวว่า “...มนุษย์ทุกคนมีความต้องการพื้นฐานตามธรรมชาติเป็นลำดับขั้น หากความต้องการขั้นพื้นฐานได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอ มนุษย์จะสามารถพัฒนาตนเองไปสู่ขั้นที่สูงขึ้น...” และการสอนในระดับที่สูงขึ้นนั้น นอกจากการเพิ่มเติมทางด้านเทคนิคการเล่น และบทเพลงที่มีระดับความยากที่สูงขึ้น สิ่งสำคัญที่ทำให้การเล่นกีตาร์คลาสสิกมีความสมบูรณ์คือความสามารถในการถ่ายทอดอารมณ์ ความหมายของบทเพลงแก่ผู้ฟังได้ เพราะหากผู้เรียนมีทักษะความสามารถเพียงอย่างเดียว แต่ไม่สามารถสื่ออารมณ์ออกมาขณะบรรเลง ผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจในบทเพลงที่ผู้บรรเลงถ่ายทอดออกมา เช่น บทเพลงที่มีอารมณ์เศร้า แต่เมื่อผู้เรียนบรรเลง ฟังแล้วรู้สึก

สนุกสนาน เป็นต้น ผู้สอนจึงจำเป็นต้องคอยชี้แนะ ฝึกให้ผู้เรียนได้ฟังและคิดเป็น เพื่อให้การเรียนรู้ต่อการปฏิบัติที่มีความสมบูรณ์อย่างแท้จริง

วิธีการสอนของกิริตินันท์ใช้วิธีการสอนโดยใช้การบรรยายและการสาธิต แล้วให้ผู้เรียนปฏิบัติตามผู้สอนตามลำดับขั้น เมื่อผู้เรียนเกิดปัญหาในขณะปฏิบัติ กิริตินันท์จะแก้ไขปัญหาจากส่วนย่อยจนผู้เรียนเกิดความชำนาญ ไม่มีข้อผิดพลาด จึงขยายขอบเขตการปฏิบัติไปสู่ภาพรวมทั้งหมดของบทเพลง เช่น ในการสอนบทเพลง Recuerdos De La Alhambra ของ Francisco Tarrega ซึ่งบทเพลงนี้มีจุดเด่นคือ การคิดแบบรว ผู้สอนเน้นย้ำให้ผู้บรรเลงต้องมองเห็นความสำคัญกับโน้ตทุกตัว ในการบรรเลงระหว่างห้องให้มีความต่อเนื่อง เมื่อผู้เรียนบรรเลงบทเพลงในประโยคหนึ่งแล้วยังไม่ต่อเนื่อง เกิดเสียงรบกวนบนสายกีตาร์ที่ไม่ได้ติด ผู้สอนจะบรรเลงให้ดูเพื่อเป็นตัวอย่างอีกครั้ง ซ้ำเดิมจนกว่าผู้เรียนจะปฏิบัติได้ โดยผู้สอนจะปฏิบัติเช่นนี้ทุกประโยคเพลง จึงสรุปอีกครั้งโดยการปฏิบัติให้ดูทั้งบทเพลง ซึ่งในหนึ่งบทเพลง อาจต้องใช้เวลาในการสอนหลายชั่วโมง โดยผู้สอนจะไม่ปล่อยให้ผู้เรียนเรียนรู้เพียงผิวเผินแล้วนำไปฝึกปฏิบัติเองโดยเด็ดขาด เพราะหากนำไปฝึกซ้อม แล้วคิดผิดวิธี กดโน้ตไม่ชัดเจน หรือปัญหาอื่นๆ ที่ผู้เรียนไม่ทราบ สิ่งเหล่านั้นจะแทรกซึมจนร่างกายจดจำวิธีปฏิบัติเหล่านั้นไป ไม่สามารถแก้ไขในภายหลัง หรือต้องใช้เวลามากกว่าในการแก้ไขทั้งหมด โดยแนวคิดจากส่วนย่อยสู่ภาพรวมนั้นสอดคล้องกับแนวคิดในการเรียนการสอนดนตรีของฌูร์ژ สุธจิดต์ (2541: 90 - 91) กล่าวว่า การจัดประสบการณ์ดนตรีให้มีระบบระเบียบ ต้องพัฒนาจากแนวคิดที่ง่าย ๆ ไปสู่แนวคิดที่สลับซับซ้อน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้สาระดนตรีอย่างเป็นลำดับขั้น ซึ่งเป็นผลให้การสอนดนตรีดำเนินไปอย่างมีความหมาย

ด้านการวัดผลและประเมินผลของโรงเรียนกิตะนันท์ มีความสอดคล้องต่อการโครงสร้างหลักสูตรที่ประกอบด้วย 3 ระดับ คือขั้นต้น ขั้นกลาง และขั้นสูง การวัดผลจะมีความชัดเจนในด้านทักษะการปฏิบัติ มีกรรมการภายนอกประเมินผลให้แก่ผู้เรียน แต่ในด้านทฤษฎีดนตรี ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นต่อผู้เรียนดนตรี ไม่มีการวัดผล จากการสัมภาษณ์กิริตินันท์ กล่าวว่า ในการเรียนกีตาร์คลาสสิก สิ่งสำคัญที่ผู้เรียนควรจะได้รับ คือทักษะการปฏิบัติที่ถูกต้อง ในเรื่องอื่น ๆ แค่เพียงให้ผู้เรียนรับรู้และเข้าใจ แล้วนำไปประยุกต์ใช้ได้เอง

ฌูร์ژ สุธจิดต์ (2541: 95-114)กล่าวถึงปัจจัยด้านต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้ของผู้เรียนดนตรี เช่น ความพร้อมของผู้เรียน กิจกรรม การจูงใจ ความสนใจ เจตคติ ความจำ การเสริมแรง สติปัญญา ความถนัดและสภาพแวดล้อม โดยปัจจัยเหล่านี้มีความเกี่ยวข้องต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนกีตาร์คลาสสิกของผู้เรียน นอกจากผู้สอนที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อการเรียนแล้ว ยังมีปัจจัยด้านอื่นๆ เป็นส่วนประกอบในการสร้างความชื่นชอบ และแรงบันดาลใจในการเลือกเรียนดนตรี

ประกอบด้วยด้านสภาพแวดล้อมและครอบครัว ที่เป็นแรงขับเคลื่อนให้เกิดความชื่นชอบ สร้างความรักที่มีต่อดนตรี ให้แก่ผู้เรียนในระดับเริ่มต้น ให้มีทัศนคติที่ดีต่อการเล่นดนตรี รวมถึงด้านสื่อต่างๆ เช่น โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต วิทู เป็นต้น และการจัดกิจกรรมทางดนตรีในสถาบันที่ผู้เรียนมีส่วนเกี่ยวข้องด้วย ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดแรงกระตุ้น มีความตื่นตัว และมีแรงจูงใจให้กระบวนการเรียนการสอนนั้นประสบความสำเร็จได้เป็นอย่างดี

จากการศึกษาครั้งนี้ได้ผลการวิจัยบางประเด็นมีความใกล้เคียงกับผลการวิจัยของปัทม์ชนิต ปัญญะสังข์ (2550: บทคัดย่อ) โดยศึกษาการสอนการขับร้อง พบว่าในด้านเทคนิคและวิธีการสอน ผู้สอนใช้การอธิบายและให้เด็กทำตามและเลียนแบบครูผู้สอน ปฏิบัติควบคู่ทฤษฎี ครูผู้สอนเป็นคนประเมินความก้าวหน้า และมีการส่งนักเรียนสอบวัดผลกับสถาบันต่างประเทศ ดังนั้นกระบวนการเรียนการสอนดนตรีที่ดี จึงจำเป็นต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญหลายด้าน ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น เพื่อเป็นปัจจัยร่วมในการสร้างสรรค์กระบวนการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นอย่างสมบูรณ์ ทำให้แนวคิดของผู้เรียนมีทิศทางเดียวกับผู้สอน มีความคิดคล้ายคลึงกัน เมื่อผู้เรียนไม่เกิดอคติและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนการสอนนั้น ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการสอนจะประสบความสำเร็จด้วยดี พัฒนาบุคคลสู่สังคมต่อไปได้

5.3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

- จากการวิจัยพบว่า บทเพลงที่ใช้ประกอบการสอนกีตาร์คลาสสิก มีการใช้เทคนิคและวิธีการบรรเลงที่หลากหลาย ตามแนวคิดและวิธีการเฉพาะของผู้สอน ผู้วิจัยจึงคิดว่า ควรมีการวิเคราะห์เชิงการสอนบทเพลงกีตาร์คลาสสิก โดยศึกษาวิธีการจากกลุ่มครูผู้สอนกีตาร์คลาสสิก เพื่อรวบรวมแนวทางการบรรเลง มาปรับใช้ตามความสามารถและความถนัดของผู้เรียน โดยไม่ยึดติดในรูปแบบใดแบบหนึ่ง เพื่อสร้างทัศนคติที่ดีในการเรียนดนตรีแก่ผู้เรียน ในทางเลือกที่หลากหลาย เพราะบางครั้ง ผู้เรียนต้องปฏิบัติตามผู้สอนเป็นหลัก ซึ่งหากพบวิธีการและรูปแบบที่ไม่ถนัด อาจเกิดความท้อใจ ทำให้ล้มเลิกความตั้งใจในการเรียนดนตรีได้
- ในการวัดผลประเมินผลด้านดนตรี ควรมีการวัดผลในทางทฤษฎีบ้าง เพื่อเป็นการวัดระดับความรู้ความเข้าใจในหลักการทางดนตรีของผู้เรียน ว่ามีความสอดคล้องในการปฏิบัติ และผู้เรียนสามารถประยุกต์จากหลักทฤษฎีเหล่านั้นในการสร้างสรรค์งานต่อไปได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- ผลจากการวิจัยครั้งนี้ เป็นแนวทางในการวิจัยกระบวนการสอนของเครื่องดนตรีชนิดอื่นๆได้ และในการวิจัยครั้งต่อไป ควรขยายขอบเขตของเครื่องดนตรีให้มีความหลากหลายขึ้น เพื่อหาความสอดคล้อง ความเหมือน ความแตกต่าง เพื่อสร้างหลักการสอนและองค์ความรู้ด้านการสอนดนตรีที่มีความหลากหลายได้
- นำวิธีการและผลจากการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแนวทางในการศึกษากระบวนการถ่ายทอดความรู้ด้านดนตรีในสังคมอื่นๆ นอกเหนือจากสังคมในเมืองหลวง เพื่อศึกษาแนวทางจิตวิทยา และวิธีการในกระบวนการสอน ตามสภาพสังคมต่างๆ เหล่านั้น ที่อาจมีความแตกต่างจากงานวิจัยในครั้งนี้

กระบวนการสอนกีตาร์คลาสสิกของกิริตินันท์ สดประเสริฐ

THE CLASSICAL GUITAR TEACHING OF KIRATINANT SODPRASERJ

กมลธรรม เกือบบุตร 5237823 MSMS/M

ศศ.ม. (ดนตรี)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : อรวรรณ บรรจงศิลป์, กศ.บ., ค.ม., M.M., ณรงค์ชัย ปิฎกฤษดิ์
, กศ.บ., กศ.ม., ศศ.ม.

บทสรุปแบบสมบูรณ์

บทนำ

กระบวนการสอน เป็นพฤติกรรมที่อยู่คู่กับมนุษย์ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เมื่อมนุษย์มีการอยู่รวมกลุ่มกัน วิวัฒนาการในการดำรงชีพของมนุษย์เพื่อการเอาตัวรอดและช่วยเหลือต่อกันในกลุ่ม ตั้งแต่การล่าสัตว์ การทอเครื่องนุ่งห่ม การสร้างที่อยู่อาศัย การสอนในสิ่งต่างๆเหล่านั้น อาจสอนโดยหัวหน้าเผ่า หรือผู้อาวุโสที่มีความชำนาญเฉพาะในด้านต่างๆ เพื่อถ่ายทอดให้สมาชิกในเผ่าได้เรียนรู้การเอาตัวรอดในการดำรงชีวิตได้อย่างดี ทั้งนี้เมื่อสมาชิกเผ่าที่ได้รับการถ่ายทอดความรู้ต่างๆ แล้ว ก็จะสามารถแนะนำ สอนให้แก่ผู้อื่นต่อไปได้ จนมาถึงยุคที่มีศาสนา ความเชื่อเกี่ยวเทพเจ้า การค้นหาสัจธรรมความจริงได้เกิดขึ้น บรรดาศาสดา และผู้นำลัทธิต่างๆ ได้สร้างหลักการและวิธีการ เพื่อโน้มน้าวให้มนุษย์ได้เกิดความเชื่อ รวมไปถึงนักปราชญ์ต่างๆที่ค้นหาสัจธรรมปรัชญาในการดำรงชีวิต และได้ถ่ายทอดแก่ประชาชนทั่วไป โดยวิธีการต่างๆ เช่น การบอกกล่าวต่อกัน การเขียนหนังสือ ตำราต่างๆ เป็นต้น สิ่งเหล่านั้นล้วนเป็นกระบวนการสอนทั้งสิ้น เมื่อวิทยาการทางการศึกษาก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น การสอนได้มีการพัฒนามากขึ้น กลายเป็นศาสตร์ด้านการศึกษาที่อยู่คู่กับมนุษย์มาจนถึงปัจจุบัน และยังคงมีการพัฒนาระบบการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

องค์ประกอบสำคัญในการเรียนการสอน ประกอบด้วยผู้สอน และผู้เรียน ซึ่งผลลัพธ์จากการเรียนการสอนที่ได้มาจะประสบผลสำเร็จตามที่ตั้งไว้ได้นั้น ต้องขึ้นอยู่กับทิศทางของกระบวนการเรียนการสอน แนวคิดระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ต้องไปในทิศทางเดียวกัน ส่วนสำคัญ

อันดับแรกที่สามารถทำให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปได้ดี คือ ผู้สอน หากผู้สอนมีการวางแผนการสอน มีสื่อการสอน มีวิธีการที่จะโน้มน้าว ชี้แนะให้ผู้เรียนได้เข้าใจต่อสาระการเรียนรู้แล้ว กระบวนการเรียนการสอนก็จะประสบผลสำเร็จในระดับหนึ่ง

ในการเรียนการสอนดนตรี ครูผู้สอนยังมีความสำคัญต่อกระบวนการเรียนการสอนมาก เนื่องจากการเรียนดนตรี เป็นศาสตร์ที่มีการปฏิบัติเป็นหลัก หากครูผู้สอนมีวิธีการสอนที่ไม่ดีพอ ไม่มีความชัดเจน นักเรียนอาจได้รับวิธีการฝึกฝนที่ไม่ถูกต้อง มีการจดจำวิธีที่ผิดไป จนคิดเป็นนิสัยและนำไปใช้ในวิธีที่ผิดต่อไปได้ ซึ่งหากปล่อยไว้ในระยะเวลานาน การแก้ไขในข้อผิดพลาดเหล่านั้นก็อาจทำได้ยากขึ้น หรือไม่สามารถแก้ไขได้อีกต่อไป

ปัจจุบันการเรียนการสอนดนตรีในประเทศไทยนั้น มีทั้งในระบบและนอกระบบ โดยโรงเรียนนอกระบบที่เป็นของเอกชนก่อตั้งขึ้นมากมายเพื่อถ่ายทอดความรู้ความสามารถ วิธีการเฉพาะบุคคลนั้นๆ โดยโรงเรียนดนตรีส่วนมากมีการเรียนการสอนทั้งดนตรีไทยและสากล อาจมีดนตรีไทยอย่างเดียว หรือ ดนตรีสากลอย่างเดียว ขึ้นอยู่กับนโยบายของโรงเรียนดนตรีแต่ละที่ โดยเครื่องดนตรีที่เปิดสอนมีมากมายหลายชนิด ดนตรีไทยเช่น ระนาด ข้องวง ซอด้วง ซออู้ ขิม เป็นต้น ดนตรีสากล เช่น กลองชุด แซ็กโซโฟน เปียโน กีตาร์เบส กีตาร์ไฟฟ้า กีตาร์คลาสสิก เป็นต้น

กีตาร์เป็นเครื่องดนตรีชนิดหนึ่ง ที่ผู้คนนิยมฝึกเล่นเป็นจำนวนมาก ตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยผู้ใหญ่ เนื่องจากเป็นเครื่องดนตรีที่มีขนาดพอเหมาะ สามารถพกพาไปบรรเลงที่ใดก็ได้ และมีหลายชนิดให้เลือกฝึกฝน ทั้งกีตาร์โปร่ง กีตาร์ไฟฟ้า และกีตาร์คลาสสิก ซึ่งในปัจจุบันมีโรงเรียนดนตรีที่เปิดสอนกีตาร์มากมาย ในแต่ละโรงเรียนอาจมีหลักสูตรที่คล้ายกันบ้าง อาจเปลี่ยนแนวทางการไปตามความถนัดของแต่ละบุคคล ตามลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล เพื่อสร้างเอกลักษณ์ให้เกิดความน่าสนใจต่อผู้เรียน ตัวอย่างเช่น โรงเรียนดนตรีปราชญ์มิวสิก โรงเรียนดนตรีจินตการ โรงเรียนดนตรีสุกการ โรงเรียนดนตรีสยามกลการ สถาบันดนตรีเคพีเอ็น และโรงเรียนดนตรีคิตะนันท์ เป็นต้น โดยโรงเรียนดนตรีคิตะนันท์เป็นอีกที่หนึ่งที่ที่น่าสนใจมากในด้านการสอนกีตาร์ โดยเฉพาะกีตาร์คลาสสิก ซึ่งมีกิตะนันท์ สดประเสริฐเป็นผู้อำนวยการและผู้สอนในรายวิชากีตาร์คลาสสิก

โรงเรียนดนตรีคิตะนันท์ ตั้งอยู่ที่ซอยเอกมัย 2 เลขที่ 20 ถนนสุขุมวิท 63 พระโขนง กรุงเทพฯ ได้ก่อตั้งมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2530 เป็นโรงเรียนดนตรีขนาดพอเหมาะต่อการเรียนการสอน จึงทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนเป็นกันเอง วิชาที่เปิดสอนได้แก่ กีตาร์คลาสสิก กีตาร์โฟล์ค เปียโน ไวโอลิน ขั้วร้อง นาฏศิลป์ไทย และดนตรีไทย คณะจารย์มีประสบการณ์ในการสอนมานาน หลักสูตรได้รับการรับรองโดยกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อเรียนจบหลักสูตร จะมีการออกใบประกาศนียบัตรให้ และเมื่อนักเรียนมีการพัฒนาจนสามารถที่จะสอบเทียบระดับได้ โรงเรียนก็

สนับสนุนให้นักเรียนได้สอบเทียบระดับกับสถาบันดนตรีต่างๆในระดับสากล ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสมัครใจของผู้ปกครอง และนักเรียน ในด้านผู้เรียนนั้นมีตั้งแต่เด็กอายุตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไปจนถึงวัยผู้ใหญ่ โดยมีทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ หลักการสำคัญในการเรียนดนตรีของโรงเรียนดนตรีกิตะนันท์คือ สร้างพื้นฐานในการเล่นเครื่องดนตรี ต้องฝึกการเล่นพื้นฐานจนกว่าจะเกิดความแม่นยำ มีความชำนาญ และเข้าใจในวิธีการเล่นอย่างแท้จริง (กิตินันท์ สดประเสริฐ, 2553: สัมภาษณ์)

กิตินันท์ สดประเสริฐ เป็นครูผู้สอนและศิลปินด้านกีตาร์คลาสสิก มีลูกศิษย์และนักเรียนตั้งแต่วัยเด็กจนถึงผู้ใหญ่ ได้รับเชิญให้เป็นอาจารย์พิเศษแก่สถาบันการศึกษาชื่อดังหลายแห่ง มีผลงานการบรรเลงเดี่ยวกีตาร์คลาสสิกมาแล้วหลายอัลบั้ม และได้เขียนบทความในวารสารดนตรี โดยกิตินันท์ สดประเสริฐมีวิธีการสอนเฉพาะตัว เนื่องจากอาจารย์ไม่ได้เรียนกีตาร์คลาสสิกอย่างเป็นทางการกับใคร ได้ศึกษาวิธีการเล่นกีตาร์คลาสสิกด้วยตัวเองมาตลอด ฝึกฝนจากตำราต่างประเทศ จนสามารถสร้างเอกลักษณ์ในการเล่นและวิธีการสอนแบบเฉพาะตัว จนเป็นที่ยอมรับจากบุคคลทั่วไป และสามารถสอนนักเรียนให้เข้าใจ สามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง จนประสบผลสำเร็จมากมาย

จากความสำคัญและที่มาของหัวข้อวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษากระบวนการสอนกีตาร์คลาสสิกของกิตินันท์ สดประเสริฐ เพื่อได้ทราบกระบวนการสอน วิธีการสอน จิตวิทยาการสอนที่โน้มน้าวให้ผู้สอนเกิดความสนใจต่อการเรียนกีตาร์คลาสสิกของกิตินันท์ สดประเสริฐว่าเป็นอย่างไร จึงทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจทำการวิจัยในหัวข้อเรื่อง “กระบวนการสอนกีตาร์คลาสสิกของกิตินันท์ สดประเสริฐ” ผู้วิจัยคาดว่าผลจากการศึกษานี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนาแนวคิดและวิธีการสอนกีตาร์คลาสสิกแก่นักดนตรี ครูสอนกีตาร์และผู้ที่เกี่ยวข้องต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษากระบวนการสอนกีตาร์คลาสสิกของกิตินันท์ สดประเสริฐ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนกีตาร์คลาสสิกของผู้เรียนกีตาร์คลาสสิกกับ

กิตินันท์ สดประเสริฐ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงกระบวนการสอนและปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จในกระบวนการสอน
กีตาร์คลาสสิกของกิริตินันท์ สดประเสริฐ
2. ผลจากการวิจัยจะเป็นข้อมูลนำไปเป็นแนวทางเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนกีตาร์
คลาสสิกให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
3. ผลจากการวิจัยจะเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรและตำราการสอนกีตาร์
คลาสสิกได้
4. ผลจากการวิจัยเป็นแนวทางในการจัดตั้งโรงเรียนสอนดนตรี

วิธีการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพในการศึกษากระบวนการสอน
ของกิริตินันท์ สดประเสริฐ รวมถึงปัจจัยด้านต่างๆที่ส่งผลต่อการเรียนกีตาร์คลาสสิกของผู้เรียน เพื่อ
นำข้อมูลที่ได้รับ มาสู่การวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อนำเสนอองค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย สรุป
ผลการวิจัยตามลำดับประเด็นที่ได้ตั้งไว้ คือ กระบวนการสอนของกิริตินันท์ สดประเสริฐ ซึ่ง
ประกอบด้วย การศึกษาประวัติและผลงาน หลักสูตร แนวคิด หลักการและวิธีการสอน การวัดผล
ประเมินผล สื่อและกิจกรรมที่ส่งเสริมต่อกระบวนการเรียนการสอน และปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียน
กีตาร์คลาสสิกของผู้เรียน เพื่อสรุปถึงความสัมพันธ์ ความสอดคล้องทางด้านความคิด ระหว่าง
ผู้เรียนและผู้สอน ผลสัมฤทธิ์และความสำเร็จในกระบวนการเรียนการสอน โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลจาก
กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ 2 ส่วน คือผู้สอน และกลุ่มผู้เรียน โดยการสัมภาษณ์อย่างเป็น
ทางการและไม่เป็นทางการ ใช้วิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วม สถานที่ในการเก็บข้อมูล คือ โรงเรียน
ดนตรีคิตะนันท์ เอกมัย กรุงเทพมหานคร

ประชากร

ประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ

1. กิริตินันท์ สดประเสริฐ
2. นักเรียนที่เรียนกีตาร์คลาสสิกกับกิริตินันท์ สดประเสริฐ จำนวน 8 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

1. แบบสัมภาษณ์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยแนวคิดจากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีจิตวิทยาการเรียนรู้ หลักการและแนวคิดในการจัดการเรียนการสอน วิธีการสอน การสอนทักษะปฏิบัติกีตาร์ และการฝึกซ้อมดนตรี โดยแยกเป็น 2 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบสัมภาษณ์ผู้สอนมี 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการสอนกีตาร์คลาสสิกในด้านต่างๆ ดังนี้

- หลักสูตร
- แนวคิดและหลักการสอน
- วิธีการสอน
- สื่อการสอน
- กิจกรรมเสริม
- การวัดผลและประเมินผล

ฉบับที่ 2 แบบสัมภาษณ์ผู้เรียนมี 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนกีตาร์คลาสสิกของผู้เรียน

- การเตรียมความพร้อมก่อนการเรียน
- การฝึกซ้อม
- การนำความรู้ไปใช้
- การหาประสบการณ์เพิ่มเติม
- การเตรียมตัวก่อนการสอบวัดผล
- ระดับความสำเร็จในการเรียนกีตาร์คลาสสิก
- ปัจจัยภายนอก สภาพแวดล้อม กิจกรรมทางดนตรี การแสดงดนตรี

การเสริมแรง

- ปัจจัยภายใน ความถนัด ความสนใจ ทักษะคิด เพศ วัย

โดยในการสร้างแนวทางการสัมภาษณ์นั้นผู้วิจัย ได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารต่างๆ ตำราที่ใช้สอนกีตาร์คลาสสิก จิตวิทยาทั่วไป และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลในการตั้งข้อคำถาม เมื่อ

ได้แนวคำถามสัมภาษณ์แล้ว นำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมอีกครั้ง และทำการแก้ไขให้ถูกต้องเรียบร้อยแล้ว

ผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบแบบสัมภาษณ์ คือ

- รองศาสตราจารย์ ประทีป นกปี อาจารย์ประจำสาขาดุริยางคศาสตร์ไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
- รองศาสตราจารย์ สธน โรจนตระกูล อาจารย์ประจำสาขาคณตรีศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อนรรฆ จรรย์ยานนท์ อาจารย์สาขาวิชาดนตรีวิทยา วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

2. เครื่องบันทึกเสียง ใช้เก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์บุคคล เพื่อที่จะนำข้อมูลมาวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด

3. กล้องถ่ายภาพและกล้องถ่ายวิดีโอ ผู้วิจัยใช้กล้องถ่ายภาพและกล้องวิดีโอในการเก็บข้อมูลภาคสนาม เพื่อให้ข้อมูลในการวิจัยชัดเจนยิ่งขึ้น

4. สมุดบันทึก พร้อมเครื่องเขียน

สรุปผลการวิจัย

1. กระบวนการสอนกีตาร์คลาสสิกของกิริตินันท์ สดประเสริฐ

1.1 ประวัติและผลงาน ของกิริตินันท์ สดประเสริฐ

กิริตินันท์ เกิดในครอบครัวนักดนตรี มีความผูกพันและใกล้ชิดกับดนตรีมาโดยตลอด กลายเป็นความชื่นชอบ มีใจรักในดนตรี จุดเปลี่ยนของชีวิตที่ทำให้เข้าสู่อาชีพนักดนตรีและครูสอนดนตรีอย่างเต็มตัว หลังจากที่ได้ซื้อแผ่นเสียงกีตาร์คลาสสิก ฟังและฝึกซ้อมอย่างจริงจัง จนทำให้ไม่ได้เรียนหนังสือ กิริตินันท์ตัดสินใจลาออกจากโรงเรียน เพื่อฝึกซ้อมและทุ่มเทชีวิตให้กับการเล่นกีตาร์คลาสสิกอย่างจริงจัง ปรับปรุงวิธีการบรรเลงของตนเองให้เป็นธรรมชาติ พัฒนามาเป็นวิธีการสอนแบบตนเอง

กิริตินันท์ สดประเสริฐมีประสบการณ์สอนกีตาร์คลาสสิกกว่า 35 ปี โดยสอนตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยผู้ใหญ่ นอกจากการสอนในโรงเรียนคีตะนันท์แล้ว กิริตินันท์เคยได้รับเชิญให้ไปสอนในสถาบันการศึกษาชื่อดังหลายแห่งทั้งในระบบและนอกระบบ ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล สถาบันดนตรีสยามกลการ เป็นต้น ได้จัดทำวิดีโอการสอนการ

เล่นกีตาร์คลาสสิกจำนวน 2 ชุด ชื่อ “เรียนกีตาร์คลาสสิกกับกิริตินันท์” เคยได้รับเกียรติให้เขียนบทความลงหนังสือถนนดนตรี ในเรื่องการสอนกีตาร์คลาสสิก

นอกจากนี้ยังมีผลงานการประพันธ์เพลงและเรียบเรียงบทเพลงในแบบกีตาร์คลาสสิกอีกมากมาย สิ่งต่างๆเหล่านั้นมาจากความรักความตั้งใจ ความชื่นชอบ จนเกิดเป็นแรงผลักดันให้ประสบความสำเร็จในการเล่นกีตาร์คลาสสิกของกิริตินันท์

1.2 หลักสูตรกีตาร์คลาสสิก

หลักสูตรกีตาร์ของโรงเรียนคีตะนันท์ มีการรับรองโดยกระทรวงศึกษาธิการ (กิริตินันท์ สดประเสริฐ, 2554: สัมภาษณ์) แบ่งได้เป็น 3 ระดับ คือ ระดับขั้นต้น ระดับขั้นกลาง และระดับขั้นสูง จุดมุ่งหมายสำคัญคือผู้เรียนต้องมีพื้นฐานการเล่นกีตาร์คลาสสิกที่ดี ทั้งในด้านท่าทางการนั่งและตำแหน่งวางกีตาร์ การวางตำแหน่งมือขวาและมือซ้าย เรียนรู้และฝึกจนเป็นนิสัย จนไม่ต้องกังวลกับเรื่องดังกล่าว ปล่อยให้เป็นธรรมชาติ ทำงานอย่างอัตโนมัติ การอ่านโน้ต การคิดแบบต่างๆ การหยุดเสียงรบกวน เป็นต้น ซึ่งอาจต้องใช้เวลานาน แต่เป็นสิ่งจำเป็น จึงไม่มีการข้ามขั้น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาไปสู่ระดับที่สูงขึ้นได้ ระดับขั้นกลางและขั้นสูง ก่อนข้างมีความใกล้เคียงกัน ต่างกันเพียงเล็กน้อย ในเรื่องการถ่ายทอดความรู้สึก เช่น การถ่ายทอดอารมณ์เพลง การฝึกซ้อม ที่มากขึ้นกว่าระดับขั้นกลาง

1.3 แนวคิดและหลักการสอน

แนวทางการสอนแบ่งได้ตามวัยวุฒิเป็น 3 ระดับได้แก่ วัยเด็ก วัยรุ่น และวัยผู้ใหญ่

วัยเด็ก เริ่มต้นจากการให้เด็กรักเครื่องมือและรักครูผู้สอนก่อน อย่าให้เด็กเกลียดเครื่องมือ เมื่อเด็กสามารถปรับตัวและเริ่มสนใจในเครื่องดนตรีแล้ว จึงเริ่มการสอนขั้นพื้นฐานให้กับเด็ก ใช้การเล่นทาบ้างเพื่อให้เด็กไม่เครียดจนเกินไป การเลือกบทเพลงที่ใช้สอนควรเลือกเพลงที่มีความไพเราะ ฟังง่าย และเทคนิคไม่ยากจนเกินไป ในการสอนไม่ควรแสดงสิ่งที่ยากให้เด็กดู เพราะอาจทำให้ผู้เรียนท้อ ไม่อยากเรียนได้ ผู้สอนต้องใช้ความอดทนและความพยายาม หมั่นสังเกตพฤติกรรมการณ์การเรียนของเด็ก ว่ามีใจรัก ชื่นชอบในดนตรีจริง ไม่ได้เรียนเพราะทำตามคำสั่งของพ่อแม่ ผู้สอนต้องการให้เด็กเรียนดนตรีอย่างมีความสุข ผู้สอนใช้การชมเชย เพิ่มกำลังใจให้กับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองไปสู่ระดับที่สูงขึ้นได้

วัยรุ่น ในวัยนี้เริ่มมีความคิดที่เป็นผู้ใหญ่ แต่ยังคงแฝงความเป็นเด็กอยู่ พฤติกรรมในการเรียนจึงไม่แน่นอน บางครั้งตั้งใจ บางครั้งเกียจคร้าน ตามวัยของผู้เรียน ในการสอนเบื้องต้น ผู้สอนต้องสังเกตพฤติกรรมความชอบ ทักษะที่มีต่อการเรียนกีตาร์ ว่าเป็นอย่างไร หากเป็นไปได้ก็สามารรถถ่ายทอดความรู้ให้ได้เต็มที่ แต่ถ้าผู้เรียนไม่เปิดใจรับ ไม่พยายาม ผู้สอนต้องทำความเข้าใจกับผู้ปกครองได้ทราบ เพื่อหาทางแก้ไขร่วมกัน ผู้สอนใช้การพูดชมเชย และการลงโทษโดยให้ผู้เรียนรู้สำนึกโดยตนเอง เพื่อใช้ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการเรียนของผู้เรียน แต่ทั้งนี้วิธีดังกล่าว ต้องดูสภาพจิตใจและบุคลิกภาพของผู้เรียนควบคู่กัน เพราะบางคนจิตใจอ่อนแอ เมื่อใช้วิธีการดังกล่าว อาจทำให้ผู้เรียนไม่อยากเรียน เกิดความท้อใจได้ การสอนจึงต้องค่อยเป็นค่อยไป ผู้สอนกล่าวว่า ในการใช้คำชมเชยต่างๆ ควรใช้อย่างพอเหมาะไม่มากหรือน้อยจนเกินไป เพราะหากเกินความพอดี อาจส่งผลเสียแก่ผู้เรียน จนเกิดความเป็นอัตโนมัติไม่เปิดใจรับในความรู้ใหม่ จนทำให้การเรียนการสอนนั้นล้มเหลวได้

วัยผู้ใหญ่ โดยรวมการสอนในวัยผู้ใหญ่ไม่ค่อยเกิดปัญหา ผู้ที่มาเรียนส่วนใหญ่มีความตั้งใจจริง และทำความเข้าใจ ข้อตกลงกันตั้งแต่เริ่มแรก ในกรณีผู้เรียนมีอายุ 40 ขึ้นไป แต่มีใจรัก อยากเรียน ผู้สอนจะอธิบายถึงผลจากการเรียน พัฒนาการของผู้เรียน อาจก้าวหน้าช้ากว่าวัยอื่น ข้อจำกัดของกล้ามเนื้อ เป็นต้น เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจตนเองและมีกำลังใจในการเรียนได้ดี เรียนดนตรีอย่างมีความสุข

1.4 วิธีการสอน

ในการเรียนการสอนนั้น ผู้เรียนแต่ละคนมีความสามารถแตกต่างกัน มีความถนัดไม่เท่ากัน ดังนั้นวิธีการสอน การเลือกเพลง จึงต้องปรับตามวัย และความสามารถของผู้เรียน โดยผู้วิจัยได้ศึกษาการสอนผู้เรียน 3 วัย ได้แก่

วัยเด็ก จากการศึกษา ผู้เรียนอายุ 9 ปี ผู้สอนใช้เพลง Maestoso ของ Mauro Giuliani ในการสอน โดยเน้นเรื่องท่วงท่า ตำแหน่งมือขวา และการจับกีตาร์ โดยรวม บทเพลงมีลักษณะทำนองที่ไพเราะ ไม่ยากเกินไปสำหรับเด็ก ผู้สอนเน้นเรื่องจังหวะ ต้องมีความคงที่ และต้องไม่ให้เกิดเสียงรบกวนจากสายที่ไม่ได้เล่น การหยุดสายต้องพอดีกับการเล่นโน้ตต่อไป จะทำให้เสียงแต่ละแนวมีความโดดเด่น ผู้สอนใช้คำพูดที่สนุกสนาน ทำให้ผู้เรียนไม่เบื่อ และเสริมแรงโดยการชมเชยบ้าง เมื่อผู้เรียนเล่นได้อย่างถูกต้อง

วัยรุ่น ในวัยรุ่น ได้ศึกษาจากผู้เรียนอายุ 15 ปี โดยผู้สอนใช้เพลง Romance d'amour หรือ Spanish Ballad ในการสอน จุดสำคัญของบทเพลงนี้คือการเล่นแบบทาบสาย และการสั่นสาย ซึ่งการทาบสายนั้น ผู้เรียนจะต้องฝึกกำลังนิ้วให้แข็งแรง เพราะ หากกดสายไม่แน่น ทำให้เกิดเสียงบอด ทำให้เสียรรถรสของบทเพลงได้ แนวทำนองต้องเล่นด้วยการติดแบบปักสาย เพื่อให้ได้เสียงที่ชัดเจน ส่วนโน้ตสายเปิด เล่นแบบไม่ปักสายเพื่อให้เบาว่าโน้ตหลัก เพิ่มอารมณ์ของบทเพลงโดยการสั่นสายในโน้ตหลัก จะทำให้บทเพลงมีความไพเราะยิ่งขึ้น

วัยผู้ใหญ่ ผู้สอนใช้บทเพลงเพลง Recuerdos De La Alhambra ของ Francisco Tarrega ในการสอน โดยบทเพลงนี้ผู้สอนนิยมใช้สอนบ่อย เพราะมีความไพเราะ แนวทำนองที่สละสลวย เทคนิคที่ใช้คือการติดแบบรว (Tremolo) ส่วนสำคัญที่ผู้สอนเน้น คือ เสียงหนัก - เบา ในบทเพลง ต้องเล่นให้มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน เสียงโน้ตในคอร์ด ต้องมีความต่อเนื่อง ฟังแล้วไม่รู้สึกลึดขัด ผู้สอนกล่าวว่า เล่นให้ได้ เล่นให้เป็นนั้นฝึกไม่ยาก แต่เล่นให้ไพเราะ สามารถถ่ายทอดอารมณ์ของบทเพลงให้เข้าถึงจิตใจผู้ฟังได้ทำยากกว่า

1.5 สื่อการสอนและกิจกรรมเสริม

ใช้เอกสารประกอบการเรียนของผู้สอนเอง และใช้ตำราการเล่นกีตาร์คลาสสิกของต่างประเทศบ้าง เช่น หนังสือ The Christopher Parkening Guitar Method, Vol.1 โดยผู้สอนจะเลือกในสิ่งที่ผู้สอนวิเคราะห์แล้วว่ามีความจำเป็นและเกิดประโยชน์ต่อการฝึกจริง มาประยุกต์ใช้ ดังนั้นการใช้ตำราจึงไม่เจาะจงมาก แต่จะสอดแทรกความรู้และแนวทางการปฏิบัติอยู่เสมอ ผู้สอนให้ซื้เพลงกีตาร์คลาสสิกและการแสดงคอนเสิร์ตแก่ผู้เรียน ในการฟังเพื่อศึกษาลำเนียงการเล่นและสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนกีตาร์คลาสสิก

โรงเรียนศิลปะดนตรีที่มีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ให้กับผู้เรียน ในเครื่องดนตรีชนิดต่างๆ ได้ร่วมแสดงดนตรีให้แก่ผู้ปกครอง และคนทั่วไปที่สนใจ มีจุดหมายเพื่อให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ และคุ้นเคยกับบรรยากาศบนเวที เพื่อผลักดันความสามารถไปสู่ระดับที่สูงขึ้น โดยมีการจัดขึ้นทุกปีที่สถาบันเกอเธ่หรือสถาบันวัฒนธรรมไทย-เยอรมัน เขตสาทร กรุงเทพมหานคร

1.6 การวัดผลและประเมินผล

การวัดผลและประเมินผล มีความสอดคล้องกับหลักสูตรโดยเปิดให้ผู้เรียนได้สอบวัดระดับแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ระดับขั้นต้น ระดับขั้นกลาง และระดับขั้นสูง โดยใช้

การสอบปฏิบัติเพียงอย่างเดียว ในการเลือกบทเพลงสอบผู้เรียนสามารถเลือกได้ด้วยตนเอง แต่ขอบเขตและความยากต้องอยู่ในเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ผู้สอนช่วยควบคุมและแนะนำก่อนการสอบ จัดตารางฝึกซ้อม ในการสอบวัดระดับโรงเรียนเชิญคณะกรรมการจากภายนอกประมาณ 3-5 คน ประเมินผลการสอบ เมื่อผู้เรียนสอบผ่าน จะได้รับใบประกาศนียบัตรรับรอง

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนกีตาร์คลาสสิกของผู้เรียน

จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนของผู้เรียน โดยผู้วิจัยศึกษาจากปัจจัยภายนอก และปัจจัยภายในของผู้เรียนแต่ละคน สรุปได้เป็นประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

ด้านสภาพแวดล้อมและครอบครัว โดยส่วนใหญ่ ในวัยเด็กมีความผูกพันกับดนตรี บางคนมีผู้ปกครองสอนดนตรี บางคนผู้ปกครองเป็นนักดนตรีอาชีพ และครอบครัวให้การสนับสนุนในการเรียนดนตรี ให้ความสนใจในการเรียนและการซ้อมของลูก มีการชักจูงจากรุ่นพี่รุ่นลูก คือพ่อได้เรียนกีตาร์คลาสสิกกับกิตตินันท์มาก่อน เมื่อลูกโตขึ้นจนสามารถที่จะฝึกการเล่นกีตาร์ได้แล้วจึงให้ลูกมาเรียนกีตาร์คลาสสิกกับกิตตินันท์ด้วย

ด้านทัศนคติของผู้เรียน ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความชื่นชอบในเสียงดนตรี และชื่นชอบการเล่นกีตาร์คลาสสิกของกิตตินันท์ สดประเสริฐ บางคนได้ติดตามผลงาน ก่อนตัดสินใจมาเรียนกีตาร์คลาสสิก

ด้านผู้สอน ผู้เรียนชื่นชอบวิธีการสอน ความเอาใจใส่ การพูดคุยของผู้สอน ทำให้ผู้เรียนมีความสุขกับการเรียน ไม่เบื่อ ไม่เกิดความเครียด

ด้านสื่อและกิจกรรมทางดนตรี ผู้เรียนมีการค้นหาหาความรู้เพิ่มเติมจากอินเทอร์เน็ต และได้เข้าร่วมกิจกรรมทางดนตรีกับสถาบันหรือบริษัทที่ตนสังกัดอยู่

อภิปรายผล

กิตตินันท์ สดประเสริฐ เป็นนักกีตาร์คลาสสิกและครูผู้สอนที่มีชื่อเสียงคนหนึ่งในสังคมดนตรีของประเทศไทย มีผลงานการประพันธ์เพลงและเรียบเรียงบทเพลงเป็นจำนวนมาก โดยผลงานการเรียบเรียงบทเพลงที่เป็นที่รู้จัก คือเพลงลาวแพน และลาวเจ้าชู โดยกิตตินันท์ใช้เทคนิคการดีดแบบร้าว(tremolo) ในการบรรเลงเลียนเสียงการกรอของระนาดเอก กระบวนการสอนกีตาร์คลาสสิกของกิตตินันท์ สดประเสริฐ นั้นเป็นกระบวนการถ่ายทอดความรู้ความสามารถในการปฏิบัติกีตาร์คลาสสิกของกิตตินันท์ไปสู่ผู้เรียนที่เป็นศิษย์ โดยใช้ประสบการณ์จากการศึกษาการเล่น

กีตาร์คลาสสิกด้วยตนเอง จากตำรากีตาร์คลาสสิก ลองฝึกลองถู ใช้ชีวิตอยู่กับการเล่นกีตาร์คลาสสิกมากกว่าเกือบ 40 ปี จนค้นพบข้อจำกัดต่างๆในการเล่นกีตาร์คลาสสิก เช่น การวางตำแหน่งมือขวาแบบชาวตะวันตก โดยส่วนใหญ่ จะกำหนดรูปลักษณะคงที่ ในบางครั้งอาจไม่เหมาะสมต่อการบรรเลง เนื่องจากสรีระและลักษณะทางกายภาพที่ไม่เหมือนกัน กิรตินันท์จึงประยุกต์เป็นวิธีการปฏิบัติที่เหมาะสมต่อสรีระของคนไทย พัฒนาการสอนกีตาร์คลาสสิกของตนให้มีรูปแบบและวิธีการที่ชัดเจน โดยกิรตินันท์มีแนวคิด ว่า มือขวาควรอยู่ในรูปแบบที่ผู้เล่นสบายที่สุด ไม่ฝืนธรรมชาติ จะทำให้เล่นกีตาร์คลาสสิกได้อย่างผ่อนคลาย ด้วยปรัชญาที่กิรตินันท์ได้ตั้งไว้ว่าจะเล่นกีตาร์คลาสสิกไปตลอดชีวิต จึงได้ก่อตั้งโรงเรียนดนตรีคีตะนันท์ขึ้นมา เพื่อให้การเรียนการสอนกีตาร์คลาสสิกพัฒนาต่อไป

การวางโครงสร้างหลักสูตรกีตาร์คลาสสิกของกิรตินันท์ มีความชัดเจนในเนื้อหาที่มี การพัฒนาทักษะการปฏิบัติกีตาร์คลาสสิกอย่างต่อเนื่อง โดยเนื้อหา สาระการเรียนรู้ในแต่ละระดับ มีความเกี่ยวข้อง ต่อเนื่องกันอย่างชัดเจน การดำเนินการ ตามแนวทางหลักสูตรจะค่อยเป็นค่อยไป เพื่อสร้างพื้นฐานที่ดีในทักษะเบื้องต้นให้ผู้เรียน ทำให้การพัฒนาในระดับที่สูงขึ้นเป็นไปอย่างรวดเร็ว และเป็นระบบที่ชัดเจน

แนวคิด และวิธีการสอนของกิรตินันท์ มีการปรับเปลี่ยนตามวัยของผู้เรียนทั้ง 3 ระดับ คือ วัยเด็ก วัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่ โดยมีความสอดคล้องตามหลักจิตวิทยาการสอน โดยใช้การเสริมแรงทางบวก เช่น การชมเชย เพื่อสร้างพฤติกรรมในการปฏิบัติและฝึกซ้อมดนตรีของผู้เรียนให้เป็นไปตามที่ผู้สอนต้องการ แนวคิดและหลักการสอนวัยเด็กที่ผู้สอนต้องการสร้างพื้นฐานทางปฏิบัติ ให้มีความหนาแน่น เพื่อต่อยอดการเรียนรู้ได้อย่างสมบูรณ์ มีความสอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์ (Piaget. อ้างถึงใน ทิศนา ขัมมณี 2553: 64) ที่ได้ศึกษากับเกี่ยวกับพัฒนาการทางด้านการคิดของเด็กพบว่า การเรียนรู้ของเด็กเป็นไปตามลำดับขั้นในการพัฒนาทางสติปัญญา ซึ่งเป็นสิ่งที่เป็นไปตามธรรมชาติ ดังนั้นไม่ควรเร่งให้เกิดการข้ามขั้นพัฒนาการ แต่ควรจัดหาประสบการณ์เพื่อส่งเสริมให้พัฒนาการของเด็กสามารถพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว กิรตินันท์กล่าวว่า “หากไม่มีขั้นพื้นฐานก็ไม่มีขั้นสูงสุด หากไม่มีขั้นสูงสุดก็ไม่มีขั้นพื้นฐาน” ซึ่งแนวคิดของกิรตินันท์สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของมาสโลว์ (Maslow. อ้างถึงใน ทิศนา ขัมมณี 2553: 69) โดยมาสโลว์ กล่าวว่า “...มนุษย์ทุกคนมีความต้องการพื้นฐานตามธรรมชาติเป็นลำดับขั้น หากความต้องการขั้นพื้นฐานได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอ มนุษย์จะสามารถพัฒนาตนเองไปสู่ขั้นที่สูงขึ้น...” และการสอนในระดับที่สูงขึ้นนั้น นอกจากการเพิ่มเติมทางด้านเทคนิคการเล่น และบทเพลงที่มีระดับความยากที่สูงขึ้น สิ่งสำคัญที่ทำให้การเล่นกีตาร์คลาสสิกมีความสมบูรณ์คือความสามารถในการถ่ายทอดอารมณ์ ความหมายของบทเพลงแก่ผู้ฟังได้ เพราะหากผู้เรียนมีทักษะ

ความสามารถเพียงอย่างเดียว แต่ไม่สามารถสื่ออารมณ์ออกมาขณะบรรเลง ผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจในบทเพลงที่ผู้บรรเลงถ่ายทอดออกมา เช่น บทเพลงที่มีอารมณ์เศร้า แต่เมื่อผู้เรียนบรรเลง ฟังแล้วรู้สึกสนุกสนาน เป็นต้น ผู้สอนจึงจำเป็นต้องคอยชี้แนะ ฝึกให้ผู้เรียนได้ฟังและคิดเป็น เพื่อให้การเรียนรู้ต่อการปฏิบัติที่มีความสมบูรณ์อย่างแท้จริง

วิธีการสอนของกิริตินันท์ใช้วิธีการสอนโดยใช้การบรรยายและการสาธิต แล้วให้ผู้เรียนปฏิบัติตามผู้สอนตามลำดับขั้น เมื่อผู้เรียนเกิดปัญหาในขณะปฏิบัติ กิริตินันท์จะแก้ไขปัญหาจากส่วนย่อยจนผู้เรียนเกิดความชำนาญ ไม่มีข้อผิดพลาด จึงขยายขอบเขตการปฏิบัติไปสู่ภาพรวมทั้งหมดของบทเพลง เช่น ในการสอนบทเพลง Recuerdos De La Alhambra ของ Francisco Tarrega ซึ่งบทเพลงนี้มีจุดเด่นคือ การคิดแบบรว ผู้สอนเน้นย้ำให้ผู้บรรเลงต้องมองเห็นความสำคัญกับโน้ตทุกตัว ในการบรรเลงระหว่างห้องให้มีความต่อเนื่อง เมื่อผู้เรียนบรรเลงบทเพลงในประโยคหนึ่งแล้วยังไม่ต่อเนื่อง เกิดเสียงรบกวนบนสายกีตาร์ที่ไม่ได้คิด ผู้สอนจะบรรเลงให้ดูเพื่อเป็นตัวอย่างอีกครั้ง ซ้ำเดิมจนกว่าผู้เรียนจะปฏิบัติได้ โดยผู้สอนจะปฏิบัติเช่นนี้ทุกประโยคเพลง จึงสรุปอีกครั้งโดยการปฏิบัติให้ดูทั้งบทเพลง ซึ่งในหนึ่งบทเพลง อาจต้องใช้เวลาในการสอนหลายชั่วโมง โดยผู้สอนจะไม่ปล่อยให้ผู้เรียนเรียนรู้เพียงผิวเผินแล้วนำไปฝึกปฏิบัติเองโดยเด็ดขาด เพราะหากนำไปฝึกซ้อม แล้วคิดผิดวิธี กดโน้ตไม่ชัดเจน หรือปัญหาอื่นๆที่ผู้เรียนไม่ทราบ สิ่งเหล่านั้นจะแทรกซึมจนร่างกายจดจำวิธีปฏิบัติเหล่านั้นไป ไม่สามารถแก้ไขในภายหลัง หรือต้องใช้เวลามากกว่าในการแก้ไขทั้งหมด โดยแนวคิดจากส่วนย่อยสู่ภาพรวมนั้นสอดคล้องกับแนวคิดในการเรียนการสอนดนตรีของณรุทธิ์ สุทธิจิตต์ (2541: 90 - 91) กล่าวว่า การจัดประสบการณ์ดนตรีให้มีระบบระเบียบ ต้องพัฒนาจากแนวคิดที่ง่าย ๆ ไปสู่แนวคิดที่สลับซับซ้อน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้สาระดนตรีอย่างเป็นลำดับขั้น ซึ่งเป็นผลให้การสอนดนตรีดำเนินไปอย่างมีความหมาย

ด้านการวัดผลและประเมินผลของโรงเรียนกิตติ์นันทน์ มีความสอดคล้องต่อการโครงสร้างหลักสูตรที่ประกอบด้วย 3 ระดับ คือขั้นต้น ขั้นกลาง และขั้นสูง การวัดผลจะมีความชัดเจนในด้านทักษะการปฏิบัติ มีกรรมการภายนอกประเมินผลให้แก่ผู้เรียน แต่ในด้านทฤษฎีดนตรี ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นต่อผู้เรียนดนตรี ไม่มีการวัดผล จากการสัมภาษณ์กิริตินันท์ กล่าวว่า ในการเรียนกีตาร์คลาสสิก สิ่งสำคัญที่ผู้เรียนควรจะได้รับ คือทักษะการปฏิบัติที่ถูกต้อง ในเรื่องอื่น ๆ แค่เพียงให้ผู้เรียนรับรู้และเข้าใจ แล้วนำไปประยุกต์ใช้ได้เอง

ณรุทธิ์ สุทธิจิตต์ (2541: 95-114)กล่าวถึงปัจจัยด้านต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้ของผู้เรียนดนตรี เช่น ความพร้อมของผู้เรียน กิจกรรม การจูงใจ ความสนใจ เจตคติ ความจำ การเสริมแรง สติปัญญา ความถนัดและสภาพแวดล้อม โดยปัจจัยเหล่านี้มีความเกี่ยวข้องต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการ

เรียนกีตาร์คลาสสิกของผู้เรียน นอกจากผู้สอนที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อการเรียนแล้ว ยังมีปัจจัยด้านอื่นๆ เป็นส่วนประกอบในการสร้างความชื่นชอบ และแรงบันดาลใจในการเลือกเรียนดนตรี ประกอบด้วยด้านสภาพแวดล้อมและครอบครัว ที่เป็นแรงขับเคลื่อนให้เกิดความชื่นชอบ สร้างความรักที่มีต่อดนตรี ให้แก่ผู้เรียนในระดับเริ่มต้น ให้มีทัศนคติที่ดีต่อการเล่นดนตรี รวมถึงด้านสื่อต่างๆ เช่น โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต วิทยุ เป็นต้น และการจัดกิจกรรมทางดนตรีในสถาบันที่ผู้เรียนมีส่วนเกี่ยวข้องด้วย ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดแรงกระตุ้น มีความตื่นตัว และมีแรงจูงใจให้กระบวนการเรียนการสอนนั้นประสบความสำเร็จได้เป็นอย่างดี

จากการศึกษาครั้งนี้ได้ผลการวิจัยบางประเด็นมีความใกล้เคียงกับผลการวิจัยของปัทม์ชนิต ปัญญะสังข์ (2550: บทคัดย่อ) โดยศึกษาการสอนการขับร้อง พบว่าในด้านเทคนิคและวิธีการสอน ผู้สอนใช้การอธิบายและให้เด็กทำตามและเลียนแบบครูผู้สอน ปฏิบัติควบคู่ทฤษฎี ครูผู้สอนเป็นคนประเมินความก้าวหน้า และมีการส่งนักเรียนสอบวัดผลกับสถาบันต่างประเทศ ดังนั้นกระบวนการเรียนการสอนดนตรีที่ดี จึงจำเป็นต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญหลายด้าน ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น เพื่อเป็นปัจจัยร่วมในการสร้างสรรค์กระบวนการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นอย่างสมบูรณ์ ทำให้แนวคิดของผู้เรียนมีทิศทางเดียวกับผู้สอน มีความคิดคล้อยตามกัน เมื่อผู้เรียนไม่เกิดอคติและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนการสอนนั้น ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการสอนจะประสบความสำเร็จด้วยดี พัฒนาบุคคลสู่สังคมต่อไปได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

- จากการวิจัยพบว่า บทเพลงที่ใช้ประกอบการสอนกีตาร์คลาสสิก มีการใช้เทคนิคและวิธีการบรรเลงที่หลากหลาย ตามแนวคิดและวิธีการเฉพาะของผู้สอน ผู้วิจัยจึงคิดว่า ควรมีการวิเคราะห์เชิงการสอนบทเพลงกีตาร์คลาสสิก โดยศึกษาวิธีการจากกลุ่มครูผู้สอนกีตาร์คลาสสิก เพื่อรวบรวมแนวทางการบรรเลง มาปรับใช้ตามความสามารถและความถนัดของผู้เรียน โดยไม่ยึดติดในรูปแบบใดแบบหนึ่ง เพื่อสร้างทัศนคติที่ดีในการเรียนดนตรีแก่ผู้เรียน ในทางเลือกที่หลากหลาย เพราะบางครั้ง ผู้เรียนต้องปฏิบัติตามผู้สอนเป็นหลัก ซึ่งหากพบวิธีการและรูปแบบที่ไม่ถนัด อาจเกิดความท้อใจ ทำให้ล้มเลิกความตั้งใจในการเรียนดนตรีได้
- ในการวัดผลประเมินผลด้านดนตรี ควรมีการวัดผลในทางทฤษฎีบ้าง เพื่อเป็นการวัดระดับความรู้ความเข้าใจในหลักการทางดนตรีของผู้เรียน ว่ามีความสอดคล้องในการปฏิบัติ และผู้เรียนสามารถประยุกต์จากหลักทฤษฎีเหล่านั้นในการสร้างสรรค์งานต่อไปได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- ผลจากการวิจัยครั้งนี้ อาจเป็นประโยชน์ในการวิจัยกระบวนการสอนของเครื่องดนตรีชนิดอื่นๆ ได้ และในการวิจัยครั้งต่อไป ควรขยายขอบเขตของเครื่องดนตรีให้มีความหลากหลายขึ้น เพื่อหาความสอดคล้อง ความเหมือน ความแตกต่าง เพื่อสร้างหลักการสอนและองค์ความรู้ด้านการสอนดนตรีที่มีความหลากหลายได้
- วิธีการและผลจากการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแนวทางในการศึกษากระบวนการถ่ายทอดความรู้ด้านดนตรีในสังคมอื่นๆ นอกเหนือจากสังคมในเมืองหลวง เพื่อศึกษาแนวทาง จิตวิทยา และวิธีการในกระบวนการสอน ตามสภาพสังคมต่างๆ เหล่านั้น ที่อาจมีความแตกต่างจากงานวิจัยในครั้งนี้

THE CLASSICAL GUITAR TEACHING OF KIRATINANT SODPRASERJ

KAMONTHAM KUABUTR 5237823 MSMS/M

M.A. (MUSIC)

THESIS ADVISORY COMMITTEE: ORAWAN BANCHONGSILPA, B.Ed., M.Ed.,
M.M., NARONGCHAI PIDOKRAJT, B.Ed., M.Ed., M.A.**EXTENDED SUMMARY****Introduction**

Teaching procedure is a behavior as a pair with human being from the past to the present. When human being live together as groups, there is a development in living life of human being to survive and to help each other in the groups from hunting animals, weaving cloth, and building residence. Teaching these things may be done by the tribe head or the senior who expert in particular aspects to pass on to members of tribe in order to learn to survive life well. When the members of tribe who have been passed on the knowledge will be able to suggest and teach others. Until arriving the era that has religions and believes about the gods, finding for the truth occurred. Prophets and leaders of doctrines have created principles and methods to persuade human being to believe, including philosophers who found the truth and philosophy in living life and passed on to general people in many ways such as telling each other and writing books and texts. All of these things are teaching procedures. When educational knowledge is more advanced, teaching is developed more and becomes educational science that is a pair with human being until now. And there has been still developing educational system continuously.

Important components of instruction composed of teachers and students. The results of instruction attained will be successful as intention must depend on directions of instruction procedures. Concepts between students and teachers must go in same direction. The first important part can make instruction procedures proceeded well is teacher. If teachers have teaching plan, teaching media, and ways of persuading

students to understand learning essence, instructional procedures will be successful in one level.

In music instruction, teachers are important to instructional procedures particularly. Due to studying music is a science that has practice mainly, if teachers have teaching methods not great enough or unclear, students may receive inaccurate practice methods, or remember methods wrongly, until become a behavior and apply in wrong methods. If leaving it this way for a long time, correcting those errors may be done with more difficult, or unable to correct anymore.

In present, instructing music in Thailand has both types of formal system and non-formal system. The non-formal system schools belong to private sector were established in a lot quantity to pass on knowledge and ability in particular method of that person. Most musical schools have instructions of both Thai and international music, which may have either Thai music or International music depend on the policy of each musical school. The musical instruments that have instructions are in many types. Thai musical instruments are such as xylophone, Gong, Saw Duang, Saw Au, and Khim. International musical instruments are such as set drum, saxophone, piano, bass guitar, electric guitar, and classic guitar.

Guitar is one type of musical instrument that a lot of people prefer to play from child to adult. Due to it is a musical instrument has appropriate size, able to bear to play anywhere, and has many kinds to choose to practice whether acoustic guitar, electric guitar, and classic guitar. In present, there are many musical schools teach about guitar. Each school may have similar course, may change way and method following skills of each person, or following particular characters of each person to create uniqueness to be interesting to students such as: Prart Music school, Chintakarn Music school, Supagarn Music school, Yamaha Thailand Music school, KPN Music Academy, and Keytanant Music school. Keytanant Music school is another one that is interesting a lot in an aspect of teaching guitar especially classic guitar where has Archarn Kiratinant Sodprasert as the director and teacher of classic guitar subject.

Keytanant Music school located at Ekamai Soi 2, No. 20, Sukhumvit 63 Road, Prakanong, Bangkok. It has been established since 1987 the music school in appropriate size to instruction that makes the atmosphere of instruction informal. The subjects opened to teach are: Classic guitar, Folk guitar, Piano, Violin, Singing, Thai

dancing art, and Thai music. The teachers have a long teaching experience. The courses are given certification by the Ministry of Education. When completed the course, there will issue for a certification. And when students have developed until been able to test for equivalent level, the school will support the students to test for equivalent level with music institutes of international level that depending on the will of parents and the students. In aspect of students, there are children from 10 years up to adult of both Thais and foreigners. The important principle of studying music of Keytanant Music school is to create a base of playing musical instruments that students must practice basis playing until they have accuracy and skillfulness and understand playing methods really (Kiratinant Sodprasert. 2010: interview)

Archarn Kiratinant Sodprasert has been a teacher and artist in an aspect of classic guitar. Who has disciples and students from children to adults, been invited to be a special Archarn to many well-known education institutes, had works of solo playing a classic guitar for many albums. And he has written articles in Tanon Dontree magazine. He has individual teaching methods, owing to, he has not studied classic guitar formally with anyone. He has studied methods to play classic guitar by himself throughout. He has practiced from foreign texts until he can create a uniqueness in playing and individual teaching methods until he receives an acceptance from general persons. He can perform accurately until has many successes.

From the important and origin of the research topic mentioned above, the researcher has interested in studying the methods of teaching procedures of Kiratinant Sodprasert to know how are teaching procedures, teaching methods, teaching psychology that will persuade teachers interested in studying the classic guitar of Kiratinant Sodprasert that make students to be successful. With this cause, the researcher is interested in researching in a topic of “Procedures of teaching classic guitar of Kiratinant Sodprasert”. The researcher expect that results of this study will be a way of developing concepts and methods of teaching classic guitar to musicians, guitar teaching teachers, and interested persons then.

Objectives of the Research

1. To study the classic guitar teaching procedures of Kiratinant Sodprasert.
2. To study the factors effect to studying classic guitar of the students study classic guitar with Kiratinant Sodprasert.

Expected Benefits

1. To know the teaching procedures and the factors lead to a success in the classic guitar teaching procedures of Kiratinant Sodprasert.
2. The results from the research will be brought to be the way to develop instruction of classic guitar to be more effective.
3. The results from the research will be the way to develop courses and texts of teaching classic guitar
4. The results from the research will be the way to establish a music school.

Researching Methods

In this research, the researcher used the qualitative research's regulations and methods in studying teaching procedures of Kiratinant Sodprasert. Including the factor in aspects that effect to studying classic guitar of students to bring the data attained into analyzing and synthesizing to present the knowledge attained from the research. Concluding the research results respectively as the set topics that are the teaching procedures of Kiratinant Sodprasert which compose of studying history and works, courses, concepts, principles and teaching methods, evaluation, assessment, the media and activities that promote instructional procedures, and the factors effect to classic guitar studying of students. To summarize relationship, accordance in aspect of thinking between students and teacher, achievement, and success of instructional procedures. The researcher collected the data from the population groups used in this research for 2 parts: teachers and students by formal and informal interviewing that used the participated observing method. The places that keep the data is the Keytanant Music school, Ekamai, Bangkok.

Population

Sample population used in this research are:

1. Kiratinant Sodprasert
2. Eight students studied classic guitar with Kiratinant Sodprasert

Tools used in collecting data

Tools used in collecting data are:

1. Interviewing forms that the researcher has created from ideas of studying concepts and learning psychology theory, principles and concepts in managing instruction, teaching method, teaching guitar practical skill, and practicing music by separating into 2 copies as follows:

Copy I Teacher Interviewing form has 2 parts:

Part I Personal data

Part II Data about aspects of classic guitar teaching as follows:

- Courses
- Teaching Concepts and Principles
- Teaching Methods
- Teaching Media
- Additional Activities
- Evaluation and Assessment

Copy II Student Interviewing Form has 2 parts

Part I Personal Data

Part II Data about classic guitar studying of students

- Pre-studying preparation
- Practicing
- Knowledge applying
- Finding additional experience
- Pre-evaluated test preparation
- Successful level in studying classic guitar
- Outside factor, Environment, Musical activity, Musical performance, Reinforcement
- Inside factor, skill, interest, attitude, sex, age

In creating the interviewing ways, the researcher has researched documents, texts used to teach classic guitar, general psychology, and related researches to be the data in setting questions. After having had gotten the interviewing ways, they were brought to advisors and experts to check for correctness and appropriateness again, and be corrected for accurateness.

The experts who checked the interviewing form are:

- Associate Professor Prateep Nakpee, The instructor of Thai music program, Department of Fine and Applied Arts, Faculty of Humanities, Naresuan University, Thailand.
- Associate Professor Sathana Rojanatrakul, The instructor of Western music program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Pibulsongkram Rajabhat University, Thailand.
- Professor Assistant Anak Jaranyanont, The lecturer of Musicology program, College of Music, Mahidol University, Thailand.

2. Sound recorder used to store the data from interviewing persons to bring the data to analyze as determined purposes.

3. Camera and Video recorder the researcher used them to collect the fieldwork data to make the data in researching clearer

4. Notebook with stationery

Research Summary

1. Classic guitar teaching procedures of Kiratinant Sodprasert

1.1 History and works of Kiratinant Sodprasert

Kiratinant Sodprasertj was born in a musician family. He had related and closed to music throughout that made him favor and love music. A change point of life that made him entered to the careers of musician and music teacher fully was after he had bought the classic guitar gramophone record. He listened to them and practiced seriously, until he didn't study and decided to quit to practice and exert his life for playing classic guitar seriously. He had improved playing methods to be natural and developed to be the teaching methods of his own.

In an aspect of teaching, he has teaching experience for more than 35 years and has taught from children to adult level. Aside of teaching in the Keytanant school, Kiratinant has been invited to teach in many well-known institutes of both formal and informal system such as Chulalongkorn university, Mahidol university, and Yamaha Thailand Music school. He has made the video of classic guitar playing for 2 sets in a title of “Studying classic guitar with Kiratinant”. He has been given an honor to write article on Tanon Dontree book in a subject of teaching classic guitar (A.D. 1986 – 1988).

Moreover, there are many more works of authoring songs and compiling songs in a type of classic guitar. Those things are from intention, love, and favor until becoming an impulsion to be successful in classic guitar playing of Kiratinant

1.2 Classic guitar curriculums

Classic guitar curriculums of Keytanant school have been certified by the Ministry of Education. They are divided into 3 levels: Beginner class level, Intermediate class level, and Advance class level. An important aim is students must have a good basis of playing classic guitar both in aspects of sitting posture and guitar placing position, right and left hand placing position; learning and practicing until it becomes a habit, without worrying about these matters, let it be natural, working automatically; reading note, playing types, and stopping interrupted noise. That may spend a long time, but be necessary, so there is no step crossing to make students able to develop toward a higher level. Intermediate and Advance class levels are quite closed to each other, a little difference is about passing on feelings such as passing on song emotions and practicing more than Intermediate class level.

1.3 Concepts and teaching principles

Teaching concepts are divided as seniority into 3 levels: childhood, adolescent, and adult level.

Childhood level Starts from allowing children to love tools and teacher firstly, don't let children hate tools. When children can adjust oneself and start to be interested in musical instruments, start to teach a primary level to them.

Telling some tales to make children not stress too much. To choose the songs to use, shall choose the songs that are melodious, easy listening, and that don't have too difficult technique. In teaching, shall not show difficult things to children, because they may make students discouraged and don't want to study. Teacher must be patient and diligent, often observe children's studying behavior that they love and favor music actually, not to study because following parent's command. Teacher wants children to study music happily. Teacher praises to add spirit to students to make students develop oneself toward higher level.

Adolescent level This age has mature thinking but still conceals childhood. So, studying behaviors is not certain, sometimes intent sometimes lazy following age of students. In primary teaching, teacher must observe how are behavior, favor, and attitude toward studying guitar. If it goes well, teacher can pass on knowledge for them fully. But if students don't open mind and don't try, teacher must understand to inform parents to find solution together. Teacher used praise, and punishment to students by letting them realized by oneself to use in adjusting behavior of studying of students. However, with the mentioned methods teacher must watch the mind states and the personalities of students along together. Because someone have weak mind, when teacher used the mentioned method that may make students don't want to study and be discouraged. So, teaching should be step by step. Teacher told that in using praises, they should be used appropriately neither too much nor too little. Because if they exceed appropriateness, they may send drawbacks to students until becoming the ego not open mind for new knowledge and will make that instruction failure.

Adult level Generally, teaching adults has no problem. Most of them have real intention and understand an agreement from the start. In case the students age are above 40 years old but they love to study, teacher will explain about school-record, development of the student that may proceed slower than other age, and muscle limitation, for examples, to allow students to understand oneself and to have an encouragement in studying well, and to study music happily.

1.4 Teaching methods

In instruction, each student has different abilities and skills, so teaching methods to choose song must be adjusted following ages and abilities of students. The researcher has studied teaching students for 3 ages that are:

Childhood From studying students of 9 years old, teacher used a song *Maestoso* of Mauro Giuliani in teaching. By emphasizing on sitting posture, right hand position, and guitar holding. Generally, the song has the rhythm kinds melodious and not too difficult for children. Teacher concentrates on rhythm that must be stable and must not have interrupted sound from lines that are not played. Stopping lines must fit with playing next note. That will make sound of each row prominent. Teacher used fun words that made students not bored and enforced by some praising when students play correctly.

Adolescent In adolescent, the researcher studied from age of 15 years students. Teacher used a song *Romance d'amour* or *Spanish Ballad* in teaching. An important point of this song is playing in kinds of putting over lines and vibrating lines. For putting over lines, students must practice fingers power to be strong, because if not pressing tightly, blind sound will occur, that will made lose beautiful wording of the song. Rhythm style must be played with plucking in a kind of lines breaking to get clear sound. For opened line note be played in a kind of non-stop to be lighter than major note. Increasing song's emotions by vibrating lines in major note that will make the song more melodious.

Adult Teacher used a song *Recuerdos De La Alhambra* of Francisco Tarrega in teaching. This song teacher prefer to teach oftentimes because it is melodious and has beautiful rhythm style. The technique used is plucking in a kind of Tremolo. The important parts that teacher emphasizes are: the hard-light sound in song must be played to be different clearly; the sound of note in chord must be continuous, not congested when listening to.

Teacher told that to be able to play not difficult to practice, but to play melodiously, to be able to pass on emotions of song to access into listener's mind is more difficult.

1.5 Teaching media and additional activities

Using the learning supported documents of his own, and the classic guitar playing texts from foreign such as The Christopher Parkening Guitar Method, Vol.1. Teacher will use the things he has analyzed already that are necessary and benefit to real practice to be applied. So, using texts is not emphasized a lot but he will insert knowledge and ways of practice regularly. Teacher gives CDs of classic guitar songs, and CDs of concert performance to students to listen to for studying about playing accent and creating an inspiration in studying classic guitar.

The Keytanant school has managed the activities that reinforce experience in many kinds of musical instruments for students to participate in music performance to parents and general people who are interested. The aims are to let students be brave to express, able to solve facing problems, and familiar to atmosphere on stage in order to push the capability toward higher level. That is set up every year at the Goethe-Institut or the German Cultural Institute, Sathorn, Bangkok.

1.6 Evaluation and Assessment

According to the courses and opening for students to test to measure for a level that divided into 3 levels: Primary class level, Middle class level, and High class level. That use the practice test only. In choosing the testing song, students can choose by oneself, but scope and difficulty must be in the set rules. Teacher helps control, suggests before testing, and provides a practice schedule. In testing, there will be the committee from outside about 3-5 persons to assess the test result. The school manages to invite those committee. When students have passed the test, they will be given a certification.

2. Factors effect to classic guitar studying of students

In studying the factors effect to studying of students, the researcher studied from outside and inside factors of each student that can conclude into issues as follows:

Aspect of Family and Environment Mostly, children are related to music, someone have parents teach music, someone have parents who are professional

musicians, and the family supports in music studying, be interested in studying and practicing of their children. There is persuasion from father generation to children generation. That is father has studied classic guitar with Kiratinant before, when his children grow up until be able to practice playing guitar, he allows his children to study classic guitar with Kiratinant as well.

Aspect of attitude of students Most students like music and classic guitar playing of Kiratinant Sodprasert. Someone have followed his works prior to make a decision to study classic guitar.

Aspect of teacher Students like teaching methods, attention, and talking of teacher that made students have fun with studying, not bored, and not stress.

Aspect of Media and Musical Activities Students have searched for additional knowledge from the internet and have participated the musical activities with the institute or the company the one belongs to.

Discussion

The classic guitar teaching procedures of Kiratinant Sodprasert are the procedures of passing on the knowledge and ability of performing classic guitar of Kiratinant to the students who are disciples. By using the experience from studying classic guitar playing by oneself from the classic guitar texts, by trial and error, and by spending a life with playing classic guitar for almost 40 years. Until Discovering the limitations of playing guitar and applying as the performing methods that are suitable to the body of Thais. Developing classic guitar playing of one's own to have clear patterns and methods such as placing a right hand that not holding patterns following others that mostly determining stable patterns. But Kiratinant has the concepts that a right hand should be in the pattern that players are most comfortable, not by going against nature that will make playing classic guitar relaxedly. With the determination that Kiratinant has set that he will play classic guitar for the rest of his life, so he established the Keytanant music school to respond to a requirement to develop playing classic guitar then.

Putting classic guitar courses of Kiratinant is clear in structure in aspect of developing the skills of performing classic guitar continuously. There are relations to each other in each level clearly. By proceeding as the course's ways step by step to

create the foundation of primary skills to students tightly which will make development in higher level proceeded quickly and be the clear system.

The concepts and teaching methods of Kiratinant are adjusted following to the age of students for all of 3 levels: Childhood, Adolescent, and Adult. By according to teaching psychology such as the positive enforcement to create the behavior in performing and practicing music of students as teacher wants. And the negative enforcement that has an objective to melt or decrease the behavior not appropriate to learning to be disappeared. The primary teaching methods that teacher wants to create a basis to be tight to add a top of learning completely. As the intellectual development theory of Piaget that related to thinking development of children. It's found that learning of children proceeded following the hierarchy of intellectual development that is the thing goes on as the nature. So, there should not accelerate to generate skipping the development steps. But there should provide experience to promote the development of children able to develop quickly. As Kiratinant said that "if there is no primary level, there will not be highest level. If there is no highest level, there will not be primary level." In teaching methods in higher level, aside of addition in aspect of playing techniques and the songs at a more difficult level, an important thing makes guitar playing completed is the ability to pass on song's emotions to listeners. Because if students have skill and ability but lack of the spirit and the emotion in playing, it may make the song lacked of aesthetic. So, teacher needs to suggest and practice students to be able to think, to make learning to performing completed truly.

In aspect of students, the factors effect to studying classic guitar aside of teacher that is the factor important to studying. There are the factors in other aspects that are the components in creating favor and inspiration in choosing to study music. Which compose of aspect of the environment and family, that are the forces drive to generate a favor, which create the love to music to students of primary level to have a good attitude to playing music, including aspect of media such as television, internet, and radio. And providing musical activities in institute that students are related to promote students to generate a stimulated force and to have an enthusiasm and a motivation to make the instruction be well successful.

So, the good music instruction needs to have many aspects of important components as mentioned earlier to be the co-factor to create learning procedures to

happen completely. Which will make the concepts of teacher and student are in same direction, complying each other, not generate bias and create good attitude to that instruction. The results that will occur will be successful well to the society then.

Suggestions

Suggestions from the research

- From researching, it's found that the songs used to support classic guitar teaching have used a variety of techniques and playing methods following particular concepts and teaching methods of teacher. The researcher thinks that there should be analyzing in a manner of teaching classic guitar songs by studying methods from the classic guitar teacher group to gather playing ways to apply following to the skill and ability of students without holding to any one pattern to create good attitude in studying music to students in a variety of alternatives. Because sometimes students must follow teacher mainly, if they face with the methods and patterns they are not skillful, they may be discouraged and then abolishing an intention to study music.
- For evaluation and assessment in aspect of music, there should be evaluating in aspect of some theories to measure the knowledge and ability in musical principles of students whether they are accorded in performing and students can apply from those theories in creating works then.

Suggestion for next research

- The results from this research may benefit in researching teaching procedures of other kinds of musical instrument. And in next research there should extend a scope of musical instruments to have more variety to find accordance, similarity, and difference in order to create the teaching principles and the knowledge in aspect of teaching music that have a variety.
- The methods and results of this research are the ways in studying passing on teaching procedures in other societies aside of the urban society. In order to study the way, psychology, and method of teaching procedures following those social conditions that may be different from this research.

บรรณานุกรม

บรรณานุกรมภาษาไทย

ก้องเกียรติ อินสุข. (18 ธันวาคม 2553, 19 มีนาคม 2554). สัมภาษณ์.

กীরตินันท์ สดประเสริฐ. (2530). การเล่นกีตาร์คลาสสิก. วารสารดนตรีฉบับที่ 4 เดือนมกราคม, 77-79.

กীরตินันท์ สดประเสริฐ. (14 พฤศจิกายน 2553, 19 มีนาคม 2554, 27 มีนาคม 2554). สัมภาษณ์.

โกวิทย์ ชันชศิริ. (2550). ดุริยางคศิลป์ตะวันตก (เบื้องต้น). กรุงเทพฯ: วี.พริ้นท์ (1991) จำกัด.

จร ลำอ่างค์. (2553). ดนตรีเล่น สมองเล่น. กรุงเทพฯ: บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด.

เจตน์นัท แมนธนานนท์. (24 มกราคม 2554, 21 มีนาคม 2554). สัมภาษณ์.

ชวลิต ชูกำแพง. (2550). การประเมินการเรียนรู้. มหาสารคาม: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ณรุทธิ์ สุทธจิตต์. (2540). กิจกรรมดนตรีสำหรับครู (พิมพ์ครั้งที่3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2541). จิตวิทยาการสอนดนตรี (พิมพ์ครั้งที่4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2544). พฤติกรรมการสอนดนตรี (พิมพ์ครั้งที่3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ณัชชา พันธุ์เจริญ. (2551). ทฤษฎีดนตรี (พิมพ์ครั้งที่8). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เกษกรวัด.

_____. (2552). พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์ (พิมพ์ครั้งที่3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เกษกรวัด.

ณัฐวัฒน์ โฆษิตติชนนท์. (2552). การเรียบเรียงบทเพลงไทยสมัยนิยมสำหรับกีตาร์คลาสสิก ระดับชั้นกลาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาดนตรี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

ต่อพงศ์ อุตพงศ์. (2551). การศึกษาศาพการเรียนการสอนวิชาดนตรีปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก กรณีศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (ดุริยางคศาสตร์สากล) มหาวิทยาลัยทักษิณ.

วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาดนตรี บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหิดล.

ทิสนา เขมมณี. (2553). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่13). กรุงเทพฯ: ด้านสุทธาการพิมพ์ จำกัด.

ธิดิ ปัญญาอินทร์. (2550). ระบบการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาทฤษฎีดนตรีตะวันตกใน มหาวิทยาลัยราชภัฏ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาดนตรี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

ธีรศักดิ์ อุปไมยอริชัย. (2553). การบริหารวิชาการดนตรี. กรุงเทพฯ: โอ.เอส. พรินต์ติ้ง เฮาส์.

นลิน โกเมนตระการ. (2546). การวิเคราะห์เชิงการสอนโฆษณา 37 บท ผลงานลำดับที่ 84 ของ ปากานินี. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาดนตรี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

บุญชม ศรีสะอาด. (2537). การพัฒนาการสอน. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

เบญจวรรณ เหมือนสุวรรณ. (2547). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเล่นเปียโน ให้ได้เกณฑ์มาตรฐานชั้นสูง ของผู้เรียนเปียโนในสถาบันดนตรีเอกชน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ปรีชา กุลตัน. (2552). การศึกษาการเรียนการสอนกลุ่มวิชาทฤษฎีดนตรีสากล กรณีศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (ดุริยางคศาสตร์สากล) มหาวิทยาลัยทักษิณ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาดนตรี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2546). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: บริษัทพิมพ์ดี จำกัด.

ปัญญา ทรงเสรี และสุริย์พร ไชยฤกษ์. (2549). การประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment). กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.

ปิ่นทนต์ ปัญญาสังข์. (2550). การสอนวิชาขับร้องสากล กรณีศึกษาโรงเรียนดนตรีมีฟ้า. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาดนตรี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุษย์. (2549). ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พหล ผ่องพงษ์. (23 มกราคม 2554, 19 มีนาคม 2554). สัมภาษณ์.

พิจิกา คุณกลาง. (23 มกราคม 2554, 19 มีนาคม 2554). สัมภาษณ์.

พีรวัส แมนธนานนท์. (24 มกราคม 2554, 21 มีนาคม 2554). สัมภาษณ์.

- มุกดา ศรียงค์และคณะ. (2548). จิตวิทยาทั่วไป (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วรวรรณ ตีระวรรณมงคล. (2552). การศึกษาการใช้หลักสูตรวิชากีตาร์สำหรับเด็ก (Junior Guitar Course) หลักสูตร Yamaha music Foundation ประเทศญี่ปุ่น ในโรงเรียนดนตรีสยามกลการ สถาบันดนตรียามาฮา. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาดนตรี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วสุ ละลายบาป. (24 มกราคม 2554, 21 มีนาคม 2554). สัมภาษณ์.
- วิชชววรรณ ศรีมาศ. (2551). การศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อการซ่อมวิชาเปียโนของนักเรียนในระดับชั้นต้นกรณีศึกษาโครงการดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาดนตรี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วิมล กมลาศน์. (2551). การศึกษาการจัดการเรียนการสอนการฝึกโสตประสาท กรณีศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาดนตรี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์. (ม.ป.ป.). บทบาทหน้าที่และความสำคัญของการประเมินผลทางการศึกษา. นครปฐม: วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล. เอกสารอัดสำเนา.
- สมชาย เอี่ยมบางยูง. (2545). กระบวนการถ่ายทอดคิขของชมรมดนตรีไทย มูลนิธิหลวงประดิษฐ์ไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง). วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาดนตรี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สมนึก ภัททิยชนิ. (2546). การวัดผลการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กอฬสินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- สุชาวัลย์ กองปัญญา. (27 มกราคม 2554, 24 มีนาคม 2554). สัมภาษณ์.
- สุพิน บุญชูวงศ์. (2544). หลักการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: ฝ่ายเอกสารและตำรา สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- สุเมธัส เอี่ยมบางยูง. (15 มกราคม 2554, 7 กุมภาพันธ์ 2554). สัมภาษณ์.
- สุรติ ประพัฒน์รังษิ. (2550). กระบวนการฝึกซ้อมดนตรี (กลุ่มเครื่องลมไม้) กรณีศึกษา: นักเรียนเตรียมอุดมดนตรี วิทยาลัยดุริยางคศิลป์. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาดนตรี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2545). จิตวิทยาการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- อรรณพ บรรจงศิลป์. (2551). การสอนดนตรีในระดับประถมศึกษา ทฤษฎีและปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อลงกรณ์ แก้วใหญ่. (2551). การใช้แรงจูงใจของครูเปียโนในระดับชั้นต้น กรณีศึกษา:โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (เสรีเซ็นเตอร์). วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาดนตรี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). หลักการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: โอ.เอส. พรีนติ้ง เฮ้าส์.
- เอกชัย ชุมศรี. (2551). วิเคราะห์การเรียบเรียงเสียงประสานสำหรับกีตาร์คลาสสิกในบทเพลงลาวแพนของกิริตินันท์ สดประเสริฐ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต, สาขาวิชาดนตรีและการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เอกสินธ์ เกษา. (2548). การวิเคราะห์เพลง “25 Melodious Studies, Op.60” ของคาร์ลอสซี เพื่อการปฏิบัติและการสอน. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาดนตรี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

บรรณานุกรมภาษาอังกฤษ

- Bluestine, E. (2000). The Ways Children Learn Music. Chicago: GIA Publications, Inc.
- Braid, D. (2001). Play Classical Guitar. San Francisco: Backbeat Books.
- Eckels, S. (2009). Teaching Classroom Guitar. United Kingdom: MENC The National Association for Music Education.
- Glise, A. (1997). Classical Guitar Pedagogy A handbook for teachers. USA: Mel Bay Publication
- Gordon, E. (1971). The psychology of music teaching. New Jersey: Prentice-Hall, Inc.
- Hallam, S. (2006). Music Psychology in Education. London: Institute of Education, University of London.
- Parkening, C. (1999). The Christopher Parkening Guitar Method, Vol.1(Rev. ed.). Milwaukee: Hal Leonard Corporation.
- _____. (1997). The Christopher Parkening Guitar Method, Vol.2. Milwaukee: Hal Leonard Corporation.
- Provost, R. (1994). The Art and Technique of Performance. San Francisco: Guitar Solo Publications.

แบบสัมภาษณ์ (ผู้สอน)

เรื่อง กระบวนการสอนกีตาร์คลาสสิกของกิริตินันท์ สดประเสริฐ

สถานที่บันทึกข้อมูล

.....

ผู้บันทึกข้อมูล.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้อมูลส่วนบุคคล

1. ชื่อ (นาย,นาง,นางสาว).....นามสกุล.....

2. วัน เดือน ปี เกิด

วัน ที่ เดือน..... พ.ศ. ปัจจุบันอายุ.....ปี

เชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา

3. สถานที่เกิด/ภูมิลำเนาเดิม

บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

4. ที่อยู่ปัจจุบันและสถานที่ประกอบการ

4.1 ที่อยู่ปัจจุบัน

บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....เบอร์โทรศัพท์.....

อาชีพ.....สถานที่ประกอบการ.....

4.2 สถานที่ประกอบการ

เลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....เบอร์โทรศัพท์.....

5. ประวัติการศึกษา

6. ประวัติการศึกษาดนตรีและอิทธิพลที่ได้รับในการเล่นดนตรี

7. ประสบการณ์ด้านดนตรี

- ด้านการสอนดนตรี

- ด้านการแสดงดนตรี

8. ผลงานด้านดนตรี

9. ทักษะคิดที่มีต่อการเรียนการสอนกีตาร์คลาสสิก

10. ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ข้อมูลด้านการสอนดนตรี

11. หลักสูตรและตำราที่ใช้สอน

12. แนวคิดและหลักการสอน

13. วิธีการสอน

14. สื่อการสอน

15. กิจกรรมเสริมในการเรียนการสอน

16. การวัดผลและประเมินผล

แบบสัมภาษณ์ (ผู้เรียน)

เรื่อง กระบวนการสอนกีตาร์คลาสสิกของกิตตินันท์ สดประเสริฐ

สถานที่บันทึกข้อมูล

.....

ผู้บันทึกข้อมูล.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้อมูลส่วนบุคคล

1. ชื่อ.....นามสกุล.....

2. วัน เดือน ปี เกิด

วัน ที่ เดือน..... พ.ศ. ปัจจุบันอายุ.....ปี

เชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา

3. สถานที่เกิด/ภูมิลำเนาเดิม

บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

4. ที่อยู่ปัจจุบันและสถานที่ประกอบการ/สถานศึกษา

4.1 ที่อยู่ปัจจุบัน

บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....เบอร์โทรศัพท์.....

อาชีพ.....สถานที่ประกอบการ.....

4.2 สถานที่ประกอบการ/สถานศึกษา

บริษัท/โรงเรียน.....เลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

เบอร์โทรศัพท์.....

5. ประวัติการศึกษา

6. ประวัติการศึกษาดนตรีและอิทธิพลที่ได้รับในการเล่นดนตรี

7. ประสบการณ์ด้านดนตรี

- ด้านการสอนดนตรี

- ด้านการแสดงดนตรี

8. ผลงานด้านดนตรี
9. ทักษะคติที่มีต่อการเรียนการสอนกีตาร์คลาสสิก
10. ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ข้อมูลด้านการเรียนดนตรี

11. การเตรียมความพร้อมก่อนการเรียน
12. การฝึกซ้อม
13. ระดับความสำเร็จในการเรียนกีตาร์คลาสสิก
14. การนำความรู้ไปใช้
15. การหาประสบการณ์เพิ่มเติม
16. การเตรียมตัวก่อนการสอบวัดผล

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนกีตาร์คลาสสิก

ปัจจัยภายใน

- แรงจูงใจ
- เจตคติ
- ความชอบส่วนบุคคล

ปัจจัยภายนอก

- สิ่งแวดล้อม
- กิจกรรมทางดนตรี
- การแสดงดนตรี

MAESTOSO

Mauro Giuliani

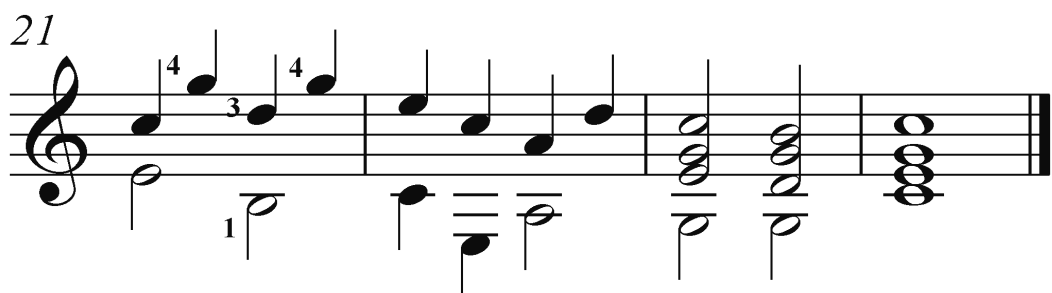
4

7

10

MAESTOSO (2)

2

Romance d'amour

Traditional song

Andante

4 *a* *m* *i*

p

4 2 2 4 2 4

1/2 C.5 C.7

10 4 3 4 2 2 1

13 *rall.* 4

16 1. 2. **Fine**

Romance d'amour (2)

2

The musical score is written for a single melodic line on a treble clef staff in the key of D major (indicated by two sharps). The time signature is 3/4. The score consists of five systems of music, each starting with a measure number (18, 21, 24, 27, 30). The notation includes various rhythmic values (quarter, eighth, and sixteenth notes), rests, and fingerings (0, 1, 2, 3, 4). There are several triplets indicated by a '3' below the notes. Chord symbols are placed above the staff: C.2 (measure 19), C.7 (measure 22), 1/2 C.9 (measure 25), 1/2 C.5 (measure 28), and C.2 (measure 31). The piece concludes with a double bar line and the instruction 'D.C. al Fine'.

18 C.2

21 C.7

24 1/2 C.9

27 1/2 C.5

30 C.2 *rall.*

D.C. al Fine

Recuerdos De La Alhambra

Francisco Tarrega (1854-1909)

44

Recuerdos de la Alhambra

Andante

♩ p a m i

VII

VII

VIII

IX

p i m s

Recuerdos De La Alhambra (2)

Handwritten musical score for *Recuerdos De La Alhambra (2)*, page 45. The score consists of seven staves of music in treble clef, featuring complex rhythmic patterns and fingerings. The key signature has two sharps (F# and C#). The page number 45 is in the top right corner. Dynamics include *p*, *mf*, and *p i m 3*. Fingerings are indicated by numbers 1-4 in circles. The music is written in a fluid, handwritten style.

Recuerdos De La Alhambra (3)

Handwritten musical score for Recuerdos De La Alhambra (3). The score is written on ten staves. It begins with a treble clef, a key signature of two sharps (F# and C#), and a 3/4 time signature. The first staff is marked with a '46' and a 'p' (piano) dynamic. The second staff has a 'II' section marker. The third staff has a 'IV' section marker. The fourth staff has a 'p' dynamic. The fifth staff has a 'II' section marker and a 'p' dynamic. The sixth staff has a '2.' (second ending) and a 'D.C.' (Da Capo) instruction. The seventh staff has a '3' (third ending) and a 'p' dynamic. The eighth staff has a '3' (third ending) and a 'p' dynamic. The ninth staff has a '3' (third ending) and a 'p' dynamic. The tenth staff has a '3' (third ending) and a 'p' dynamic. The score includes various musical notations such as eighth notes, sixteenth notes, and rests.

Recuerdos De La Alhambra (4)

A handwritten musical score for the piece "Recuerdos De La Alhambra (4)". The score is written on eight staves, each with a treble clef and a key signature of two sharps (F# and C#). The music is characterized by a continuous, rhythmic pattern of eighth and sixteenth notes, often grouped in beams. The notation includes various musical symbols such as accents, slurs, and dynamic markings. The page number "47" is visible in the top right corner. The score concludes with a final cadence marked by a double bar line and a fermata. The handwriting is in dark ink on aged, slightly stained paper.

47

mp

rit

fp

ppp

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล

นายกมลธรรม เกื้อบุตร

วัน เดือน ปีเกิด

16 กรกฎาคม พ.ศ. 2528

สถานที่เกิด

จังหวัดกระบี่ ประเทศไทย

วุฒิการศึกษา

มหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. 2547 - 2551

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต (ดนตรีสากล)

-

มหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. 2552 - 2554

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ดนตรี)

ที่อยู่ปัจจุบัน

หอพักบ้านกฤษกร เลขที่ 50/5 หมู่ 5 ตำบลศาลายา

อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม 73170

โทรศัพท์ 084-0775865

E-mail: godz_blezz@hotmail.com